

I.D.No. 784

VERTROUWELIJK.

Betreft: Foreign Student Service.

B

7 JULI 1952

Schutblad is vernietigd / P. M.

Naar aanleiding van Uw brief No. 140994, dd. 25-6-1952 wordt bericht, dat de op 31 Mei j.l. gehouden Internationale Studentenavond, uitgaande van de "Foreign Student Service", stond onder auspiciën van de Rotterdamse Studenten Raad, in welke alle bonafide Rotterdamse Studentenorganisaties vertegenwoordigd zijn.

De in Amsterdam gehuldigde mening is ook hier van toepassing.

Ten nadele van de secretaris der Rotterdamse afdeling van Kempen, Antonius Marie Godefridus, geboren 1-8-1930 te Rotterdam, wonende Schiedamseweg 86b te Rotterdam, is evenmin iets bekend. Einde.

Aan B.V.D.

10/11/52

25 JUNI 1952

B 140994
VI AV 3

Foreign Student Service.

VERTROUWELIJK

Receiv. : 11-2-52

Antwoord : 11-3-52

Volgens een ontvangen mededeling zou op 31 Mei 1952 in "Parkzicht" te Rotterdam een internationale studentenavond zijn gehouden, uitgaande van de "World University Service", afdeling Rotterdam, sectie "Foreign Student Service", welk comité gevestigd is aan de Schiedamseweg 86 B te Rotterdam. Aan dit adres zou de secretaris van het comité, A.M.G. VAN KEMPEN, woonachtig zijn.

Reeds enige tijd geleden werd door de I.D. Amsterdam omtrent de "Foreign Student Service" aldaar medegedeeld, dat dit een bona fide organisatie was, die ten doel had hulp te verstrekken aan in Nederland studerende personen van vreemde nationaliteit. Omtrent de tot het Amsterdams comité behorende personen was op politiek gebied niets ten nadele bekend.

Ik moge U verzoeken mij te willen doen berichten of het vorenstaande geacht kan worden ook van toepassing te zijn op het Rotterdams Comité en de daartoe behorende personen.

HET HOOFD VAN DE DIENST.
Namens deze,

J. G. Crabbendam

Aan de Heer Hoofdcommissaris
van Gemeentepolitie
te
ROTTERDAM.

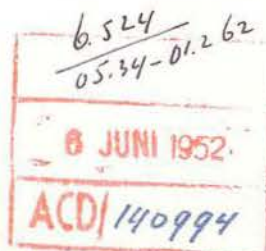
RAPPORT VAN KB

AAN HB

No.: 5244

Betr.: INTERNATIONALE STUDENTEN-AVOND TE ROTTERDAM.

Typ.D.

Van een betrouwbare medewerkster werd het volgende vernomen:

Op 31 Mei 1952 zou een internationale studentenavond te Rotterdam in Parkzicht in het Park aan de Westzeedijk gehouden zijn.

Deze avond zou uitgegaan zijn van de "World University Service", afdeling Rotterdam, sectie Foreign Student Service.

Het plaatselijk comité te Rotterdam is gevestigd aan de Schiedamseweg 86 B.

De deelnemers moesten zich bij één van de plaatselijke Indonesische- of Chinese studenten-verenigingen, of bij het plaatselijk comité van de W.U.S. opgeven.

Waarover op deze avond gesproken is, is dezerzijds nog niet bekend.

Ten overvloede moge nog vermeld worden, dat de secretaris van het

X plaatselijk comité van de W.U.S. genaamd is: A.M.G. van KEMPEN, wonende te Rotterdam.

Verder hebben in het plaatselijk comité van de W.U.S. zitting:

/ Mej. I.H. WILDEBOER, wonende Breestraat 123^A te Leiden.

/ H. KAMPHUIS, wonende Van Leeuwenhoeksingel 26 te Delft.

KB, 5 Mei 1952

VRIJ VOOR ACTIE

Aan : H.B.
Van : B.IX.
No. : 973/1952

NIET O.K.
ACD/46
DAT: 9.8.52
PAR: 9

6.145
af. 121 - 2.1

29 APR. 1952

ACD/137661.F

agenda
25-4-52

Schutblad is vernieuwd op 25-4-52

In een vergadering van de Nederlandse Studenten Raad is door een lid ter sprake gebracht, dat hem bekend was, dat de B.V.D. interesse had getoond voor een student die zich had ingelaten met een vooruitstrevende studenten organisatie. (Vermoedelijk wordt hier bedoeld de O.P.S.J.).

De betrokken student, die geheel te goeder trouw gehandeld zou hebben en als politiek betrouwbaar staat aangeschreven, was onaangenaam getroffen door deze belangstelling van de B.V.D..

Tijdens de bespreking van deze kwestie in de Studenten Raad werden woorden gebruikt als G.P.Oe-werk e.d. Men stond afwijzend tegenover een dergelijk optreden van de B.V.D..

Overeengekomen werd om nog geen stappen te ondernemen en aan de leden werd verzocht om nieuwe gevallen ter kennis te brengen, waarna de Raad zal overwegen, welke maatregelen genomen dienen te worden.

Wellicht ten overvloede wordt opgemerkt, dat de Nederlandse Studenten Raad een overkoepelend orgaan is van alle studentenorganisaties.

Naast vertegenwoordigers van alle studentenorganisaties, maakt één vertegenwoordiger van elke universiteit deel uit van de Raad.

De Raad streeft naar verbeteringen van de positie van de studenten.

Hij is anti-communistisch en heeft zich gekeerd tegen de nationale en internationale studentenorganisaties.

's-Gravenhage, 23 April 1952.

SPECIALE INSTRUCTIES AAN ACD
 (Slechts bij definitieve opborging invullen)
 O N A F G E D A A N

CO 133196

03 431

019. lnt

lnt stuk.

Afd./Sect. BII Dat. 9/4/52 Par. h

Achtervolgens aan: Kens

B

e t l

Act. lnt 24/4/52

Interne aanwijzingen ACD IV

Verantw voor
 adn afdoening

} B

H.ACD, namens deze

Dat: 12/3/52 B

ACD/46 Dat 6/5/52 Prinz (K)

Afd	Section	BEHANDELING	Afz/Par	Dat.
<u>Kens</u>		<u>DR. P. W. steed veel belang in de T. S. d. 10/3</u>	<u>Ac. h.</u>	<u>12/3</u>
<u>B</u>	<u>B III</u>	<u>10. Ministerieel verslag houding verslag.</u>	<u>SB</u>	<u>14.3.52</u>
	<u>B III</u>	<u>Is het uitslag van B III - zaak? Anders gaarne terug van B II.</u>		
	<u>B III</u>	<u>t. b. verslag bespreken met SB</u>	<u>B III</u>	<u>10.3.</u>
	<u>KBG</u>	<u>t. k. o. m. H. g. Genee. K. B. l. t. t.</u>		<u>10/3</u>
	<u>CAN</u>	<u>113 29-3-52</u>		
	<u>K. S. W.</u>	<u>10/3</u>		

Xoona met Hoofd naar B II retour, te overnemen bij ons J. D. Hoofdstuk 10/3

VERVOLG
 DUPLICAAFBLAD op Scheetsblad No.

Afd.	Lectie	Behandeling	Afs. Par.	Dat.
2/4	13 VI	Brief aan D. Maastricht uit 2/4.52 g.	R.	2/4.52
4/4	2/4	over berging aan gaven	K	

C. 133196 / 0043

n.a.v. schr. Maastricht 2 April 1952
133196 - zie CO

133196

1

VERTROUWELIJK

Foreign Student Service
W.U.S.

VI AV 2

UITGEVERD

Naar aanleiding van Uw brief van 5 Maart 1952 I.D. 42/1952 en ten verfolge op de dezerzijdse telefonische mededeling van 19 Maart j.l. moge ik U het volgende berichten.

De Foreign Student Service W.U.S. beoogt de in Nederland studerende buitenlandse studenten in alle opzichten behulpzaam te zijn; lezingen en excursies te houden, enz.. Ook vindt uitwisseling plaats van Nederlandse en buitenlandse studenten.

De leiding van de F.S.S. bestaat uit enige Professo-
ren en studenten, die - voor zover bekend - allen
gunstig bekend staan. Te Amsterdam treedt als Voor-
zitter op Prof. Mr Verdam en als Secretaris B.A.
Knoppers, die beiden rechts zijn georiënteerd.

Ook te Leiden is een afdeling van de F.S.S.
gevestigd aan het Rapenburg 6. Daar berust de lei-
ding bij Prof. Heertjes, een steunpilaar van "Steun
Wettig Gezag" en bij zekere Welling, die de R.K.
godsdienst belijdt.

Volgens de verkregen inlichtingen kan de F.S.S.
als een bona-fide beweging worden beschouwd.

HET HOOFD VAN DE DIENST
Namens deze,

h

J. C. Grubbendam

Aan de heer Commissaris
van Gemeentepolitie
te
MAASTRICHT.

Notitie van B VI

U 133196/00 431

Bij telef. navraag van J. D. Amsterdams bleek de F. S. S. bekend te staan als een Soma-fide beweging. Zij broeft de in Nederland studerende Britisch-landsche studenten in alle opzichten behulpzaam te zijn, behalve ten opzichte van excursions te lande en ook vindt uiterst weinig plaats ~~ten~~^{voor} Nederlanders en Britisch-landsche studenten.

De leiding van de F. S. S. bestaat uit enkele Professoren en studenten, die - voor zover bekend - alleg. gemiddeld bekend staan. De meeste behoren tot de R. K. en A. R. richting. Te Amsterdams:

Voorzitter Prof. W. P. J. Verdame	A. R.
Secretaris B. A. Kroppus	A. R.

ook in Londen is een bureau van de F. S. S. gewettigd over het Roperberg n. 6. Daar werkt de leiding bij Prof. J. J. J. J., en vertempilers van stem Welling Gray en Welling, R. K.

19/3.52

B VI

P O L I T I E - M A A S T R I C H T .

Afd. INLICHTINGDIENST.

No I.D. 42/1952.

Betreft:

Foreign Student Service W.U.S.

Bijlage: 1.

Vertrouwelijk.

*by your statement
make*

IV
V

Aan de Heer Burgemeester van Maastricht werd onlangs toegezonden bijgaand maandelijks bulletin, uitgaande van de Foreign Student Service W.U.S. (Dienst voor buitenlandse Studerenden in Nederland) gevestigd te Amsterdam Oranje Wassaulaan No 5.

Zoudt U mij, ter informatie aan genoemde Burgemeester, zo mogelijk spoedig, willen berichten onder retournering der bijlage, of genoemde instantie ter goeder naam en faam bekend staat. In het andere geval zoude ik gaarne meer uitvoerig ingelicht willen worden.

Maastricht 5 Maart 1952.

De Commissaris van Politie:

[Handwritten signature]
H. J. B.

Aan het Hoofd van de
Binnenlandse Veiligheids Dienst
t.a.v. de Heer de Greve.
Javastraat 68
te
's- GRAVENHAGE.

RAPPORT VAN B.VIII.

Betr.: Comité van Studenten

6.54
01.26

Voigno. 6-64

13 DEC. 1949

ACD/75432

Ontvangen van een relatie een pamflet over een comité beogende het verstevigen van het contact tussen Nederlandse, Oosterse en Surinaamse studenten.

Verzoeken te agenderen en terug aan B.VIII.

B.VIII. 12-12-1949.

A large, stylized handwritten signature in black ink, located below the text 'B.VIII. 12-12-1949.'.

L.S.

In verband met de politieke overeenkomst, die is bereikt tussen Neder- land en Indonesië en de basis, die is gelegd voor een samenwerking van beide staten op velerlei gebied, is bij de ondergetekenden de wens opgekomen, de gelegenheid te scheppen voor een geregeld contact van de Nederlandse, Oosterse en Surinaamse studenten te Leiden, om daardoor de onderlinge band tussen hen te verstevigen. Meer dan voorheen wordt het mogelijk geacht deze groepen studenten nader tot elkaar te brengen. Bekendheid met elkaar, elkaars cultuur en denkwijze zal hopelijk leiden tot eerbied en waardering hiervoor. Een geregeld en ongedwongen contact is, naar de mening van de ondergetekenden, het meest aangewezen middel om het gewenste doel te bereiken. Er is dan ook een comité gevormd, bestaande uit twee Nederlandse studenten, twee vertegenwoordigers van de Rupi en twee vertegenwoordigers van Pièn Lun Hui, om de organisatie hiervan ter hand te nemen. Eens in de twee weken, op een Woensdagavond, zal men bij elkaar komen in de zaal van het Zendingshuis, Leidse Straatweg 11, Oogstgeest, waar een ping-pong-tafel, dam- en schaakspelen en bridge-kaarten aanwezig zullen zijn. Ook zullen van tijd tot tijd sportwedstrijden en bijzondere avonden worden georganiseerd. Gehoopt wordt, dat hierdoor een band zal ontstaan, die van belang is zowel voor de Nederlandse als de Oosterse en Surinaamse studenten.

Deze mededeling wordt gericht tot alle studenten te Leiden, in de hoop, dat ieder, die hiervoor belangstelling heeft, mee wil werken. Hoewel er geen sprake is van een lidmaatschap van een vereniging, is het toch gewenst, dat het comité weet, welke studenten hiaraan willen medewerken. Daarom wordt U verzocht, indien U voor deze bijeenkomsten belangstelling hebt, het onderstaand formulier vóór 11 December a.s. ingevuld te zenden aan W. van Naerssen, Lijsterstraat 8. (Dit verzoek geldt niet voor de leden van de Rupi en van de Pièn Lun Hui). De eerste avond wordt gehouden op Woensdagavond 14 December a.s. in het Zendingshuis, waar reeds om half zes sandwiches voor U klaar staan. U bent allen welkom!

✓ H.L. Beck	✗ C.W.F.H. van den Muysenbergh
✗ J. Djajadiningrat	W. van Naerssen
✗ A.A.G. Oke Djelantik	✗ I. Sumarsono
✓ J. Drijber	✗ Tan Fay Tjhion
✓ C.E. Etty	✗ Tan Gwan Lijang
✗ T. Iskander	✗ Tan Sing Tjwan
✗ D. Abdul Karim	— H.W. te Winkel
✗ F. Lim Apo	

Ondergetekende, de heer / mej.

adres:

faculteit:

is bereid mede te werken aan het verstevigen van de band tussen de Nederlandse, Oosterse en Surinaamse studenten te Leiden.

Handtekening:

BA. 73018

VIII. TZ.7.

een

UITGEBOKT

4 November

49

GEHEIM

OP KAART
ACD: 40
DAT: 24/11/51
PAR: 1

"Appèl van de Neder-
landse Studenten"

Op kaart
Ik heb de eer Uwe Excellentie hiernevens ter kennisgeving
aan te bieden fotocopie van het pamflet "Appèl van de Nederlandse
Studenten", aangetroffen in het nummer van 28 October j.l. van
"Sol iustitiae", orgaan van de "Utrechtse Universitaire Gemeen-
schap".

Ter bekorting moge naar de inhoud daarvan verwezen worden.

HET HOOFD VAN DE DIENST,

Aan:

• de Minister President,
• de Minister van Binnenlandse Zaken,
• de Minister van Buitenlandse Zaken,
• de Minister van Onderwijs, Kunsten
en Wetenschappen,
te

Mr. L. Zinthoven.

's-GR AVE NH A G E.

Appèl VAN DE NEDERLANDSE STUDENTEN

Wij, Nederlandse Studenten, voelen ons gedwongen, om in deze voor de toekomst van aan ons nauwverwante volkeren beslissende dagen, ons in tijdelijk verband te verenigen met het oogmerk de volgende doeleinden te verwezenlijken:

1. Op krachtige en duidelijke wijze uitdrukking te geven aan onze gevoelens van verbondenheid en solidariteit met allen in Indonesië, die nauwe betrekkingen met het Nederland in Europa wenssen te behouden, maar door eventuele inpassing in R.I.S.-verband gedwongen zullen zijn deze banden te verbreken.
2. Met het oog op de eigen verlangens van deze volkeren achten wij het een minimum-vereiste, dat door middel van een gehandhaafd Nederlands Onderdaanschap, binnen een ruime optietijd, alle betrokkenen volledig vrijgelaten zullen worden in de keuze tussen het Nederlandse en het Indonesische Staatsburgerschap.

Wij staan allerminst afwijzend tegenover de R.I.S. (Republik Indonesia Serikat). Wij erkennen onvoorwaardelijk de rechten der Indonesiërs op zelfbepaling van gemeenschaps- en staatsleven.

3. Afscheiden hiervan zal aan de bevolking van Nieuw-Guinea, die tot een dusdanige uitspraak nog niet in staat is, de gelegenheid moeten worden gegeven de bestaande verhouding tot Nederland te continueren, ter verkrijging van de status van zelfstandigheid.

4. Onze directe actie is erop gericht, bij het Nederlandse Volk en in het bijzonder bij de studentengemeenschap de overtuiging ingang te doen vinden, dat bij hen de morele verantwoordelijkheid berust, dat de minderheden in Indonesië de garantie gegeven wordt dat zij zich vrij kunnen uitspreken voor een door hen gewenste staatkundige vorm.

Wij weigeren ons neer te leggen bij een besluit, dat de betrokken volkeren het slachtoffer doet worden van een door hen niet gewenste staatkundige hervorming.

Het Comité van Actie:

MEJ. S. C. BARTLEMA.
A. BINDELS.
F. J. M. CAPPETTI.
H. K. T. COEBERGH.
W. EICHHOLTZ.
F. KLÜTZOW.
J. MASSINK.
O. NORBRUIS.
R. W. OBERMAN.
W. M. OTTOW.
F. H. PETERS.
J. TEXTOR GRIEVE.

In verband met het bovenstaande vestigen wij de aandacht op de volgende punten:

1. Organisatorische overwegingen hebben ertoe geleid, de actie tot de studentengemeenschap te beperken; zij is echter bedoeld als een actie, voortgekomen uit het Nederlandse volk.
2. In sociëteiten, collegezalen, op practica en in de Mensa gaan de concepten rond van het request, dat door studenten uit Delft, Leiden, Utrecht en Wageningen de regering zal worden aangeboden. Het welslagen van de actie is afhankelijk van het aantal handteekeningen dat het request zal ondersteunen.
3. Voor de openbare bijeenkomst, op Maandag 24 Oct. 20 uur in het Universiteitshuis, waarop vertegenwoordigers van de Minderheidsgroepen uit Indonesië hun standpunt zullen uiteenzetten, verwijzen wij naar de Affiches.

Verbinding: 13

No. 2577 - 49.

7 April 1949.

Onderwerp: Phoenix en Indonesische
studenten.

Datum ontvangst bericht 6-4-1949.

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar.

Waardering bericht: betrouwbaar.

Medewerkende instanties: gene.

Ondernomen acties: gene. De aandacht blijft hierop gevestigd.

G e h e i m.

Volgno.
- 8 APR. 1949
ACD/ 59591

Naar dezerzijds werd vernomen, bestaat er in de kringen van de sedert kort alhier opgerichte A.S.G.PHOENIX - het merendeel der leden van deze studenten vereniging, heeft zich afgescheiden van de Amsterdamse studenten vereniging PERICLES -nog steeds grote belangstelling voor de in Nederland verblijvende Indonesische studenten.

In het bijzonder zou deze belangstelling uitgaan naar de Indonesische studenten, die om de bekende reden weigeren verder te studeren op de hun verleende studiebeurs.

Algemeen is men van mening, dat getracht moet worden, deze studenten door het verlenen van financiële en morele steun, voor communistische invloeden te behoeden. Stemmen zouden zijn opgegaan, om te trachten voor deze personen weer een studiebeurs te verkrijgen en deze dan te bewegen op de hun te verlenen studiebeurs verder te studeren. Einde.

P. O. 2.

24 Maart 1949

Betreft: "Studenten-Vereniging op Humanistische Grondslag"

Vol:

25 MRT 1949

ACD/58527

G e h e i m

In antwoord op een desbetreffend verzoek van de Chef van de Vreemdelingendienst, alhier, kan worden medegedeeld, dat de "Studenten-Vereniging op Humanistische Grondslag", (S.V.H.G.), waarvan ook een aantal te Amsterdam studerende lid is, tot dusver niet bekend staat als een vereniging, welke geleid wordt door extreem-marxistische of communistische beginselen of personen.

Het feitelijke karakter van deze in 1948 gevormde groepering is nog niet vast te stellen. Het begrip "humanisme" is zeer rekbaar en dit wordt ook duidelijk geïllustreerd in de betreffende vereniging, waar men onderling nog in beraad is over de beginselverklaring,

Aan deze onderlinge beraadslaging is juist de inter-academiale voorjaarsconferentie gewijd, welke op 2 en 3 April a.s. te Loosduinen in de jeugdherberg "De Ockenburg" zal worden gehouden, onder de algemene titel: "Ik verkoos het humanisme".

Als inleiders zullen op deze conferentie fungeren:

1. Professor Doctor H. J. POS, geboren te Amsterdam, 17 Juli 1898, wonende te Haarlem, Wilhelminastraat 30.

Professor POS is niet uitgesproken marxistisch geïntereerd; denkt en spreekt wel zeer vooruitstrevend en internationalistisch. Als hoogleraar aan de faculteit der letteren en wijsbegeerte doceert hij de theoretische wijsbegeerte en geschiedenis der wijsbegeerte. Zijn inleiding op de S.V.H.G.-conferentie zal getiteld zijn "Waarden in afbraak en herbouw".

2. Professor Doctor Hendrik Marie Johan OLDEWELT, geboren te Groningen, 17 Juli 1897, wonende Olympiaplein 109 I, Amsterdam.

Professor OLDEWELT vestigde zich in April 1948 te Amsterdam, komende van Bloemendaal. Ook hij is verbonden aan de faculteit der letteren en wijsbegeerte van de Gemeente-Universiteit te Amsterdam. Hij doceert daarbij in cultuur, filosofie en haar geschiedenis. Onder de studenten geldt hij als vooruitstrevend, naderend het marxisme. Zijn inleiding zal handelen over "Vertrouwen contra dogmatiek".

In
PB
Prof Pos

P.D. Jobb

En zijn referaat dan? tyden de a. v. K. con. p. n. t. u. l. (kerst 1949) BZ

Zie brieft Haarlem 58439 dat positief zegt: volkomen marxistisch

- bekend*
Jaans Philip 11.5.11 And.
3. Doctor J.P. VAN PRAAG,
(nadere personalia niet bekend),
leraar aan een instituut voor Voorbereidend Hoger Onderwijs te
Dordrecht en wonende aldaar: Binnenkalkhaven nr. 5.

Dr. van Praag is voorzitter van het bekende "Humanistisch Verbond" en kan daardoor worden gezien als vrij van extreme geestesstromingen. Zijn spreekbeurt zal handelen over: "Eenheid in verscheidenheid in het moderne Humanisme".

In verband met de aanwezigheid van enkele buitenlanders, die mogelijk aan de discussies zouden kunnen deelnemen, dient, gelet op het bepaalde in Vreemdelingen-circulaire F., nog te worden opgemerkt, dat in een aankondiging van deze conferentie gesproken wordt over de mogelijkheid van introductie, waardoor dus het besloten karakter niet volledig wordt gehandhaafd. Te verwachten is, dat het aantal belangstellenden ongeveer in totaal 150 zal bedragen. - Einde.

No 13 / p

120. Utrecht
B-B
GEHEIM

Vl. no.

6 DEC. 1948

AJD/50932.

Datum: 3-12-48

Verbinding: 19
A/14 no. 926'48
Onderwerp: Ned. Studenten Raad

Bericht aangehaald uit "Sol Iustitiae", orgaan van de
Utrechtse Universitaire Gemeenschap van 20-11-48.
Waardering bericht: betrouwbaar
Tevens bericht gezonden aan: --

Bij schrijven van 1-7-48 werd door de Nederlandse Studenten
Raad het lidmaatschap opgezegd van de World Federation of
Democratic Youth, aangezien deze organisatie naar aard en
activiteit zeer veel gelijkt op de I.U.S. (International
Union of Students te Praag), waarvan Nederland nooit lid
heeft willen worden.

GEZIEN:

's-Gravenhage, 21 October 1948.

No.: B.46836

Onderwerp: Contact-Conferentie.

VI. RD.3

G E H E I M

Volgens een eerst heden in mijn bezit gekomen mededeling van betrouwbare zijde is van 24 tot 27 Juli 1948 in de Jeugdherberg "Assumburg" te Heemskerk (N.H.) een contact-conferentie "China-Europa" gehouden, welke was georganiseerd door de Studentenvereniging op Humanistische Grondslag in samenwerking met de Chinese Vereniging "Chung Hwa Hui".

Op deze conferentie zouden diverse onderwerpen zijn behandeld op cultureel en filosofisch gebied door Tjang Tek Gan, Dr. O. Noordenbos, Swan Liat Kwee, Prof. Dr. J. H. Bavinck, Dr. J. van Praag en Soe Khiam Khoe.

Ik moge U verzoeken mij wel te willen doen berichten of de mogelijkheid thans nog bestaat enige inlichtingen omtrent bedoelde conferentie te verkrijgen, in bevestigend geval waarvan ik gaarne zal worden ingelicht omtrent het aantal personen dat aanwezig is geweest, benevens omtrent de inhoud van de gehouden redevoeringen, waarbij ik in het bijzonder gaarne zal vernemen of ook politieke onderwerpen zijn behandeld.

HET HOOFD VAN DE DIENST,
voor deze:

J. G. Crabbendam.

Ant. 55442

Aan de Heer
Districtscommandant
der Rijkspolitie
te
A m s t e r d a m.

NOTITIE:

AAN: ACD.

VAN: B.VIII.

Verzoeken agenderen en aan mij terug.
Ontvangen van een relatie.

B.VIII.

Volgno.

2 - OCT. 1948

's-Gravenhage, 20 Sept. '48.

ACD 46036

Uit het Amsterdams Studentenweekblad "Propria Cures" d.d.
2 Juli 1948:

S.V.H.G. (Studenten Vereniging op Humanistische Gronslag).

Culturele conferentie in kasteel "Assumburg" te Heemskerk.

Met medewerking van de Chung Hwa Hui en de Studenten Vereniging op Humanistische Grondslag, wordt van 24 tot en met 27 Juli a.s. een Contact-Conferentie: "China - Europa" georganiseerd in de jeugherberg "Assumburg" te Heemskerk (N.H.), waar diverse culturele en filosofische problemen van het Oosten en Westen in onderling verschillen en overeenkomsten bestudeerd zullen worden.

Het programma omvat o.m. de volgende sprekers:

- | GAN T'jang Tek: over Chinese Renaissance.
- | Dr. O. NOORDENBOS: over Problemen van het Moderne Westen.
- | KWEE Swan List: over Metaphysische achtergrond van het Confucianisme.
- x| Prof. Dr. J.H. BAVINCK: over Het Christendom als bron van Cultuur voor het Westen.
- x| Dr. J. van PRAAG: ~~xxxxxx~~ over Het Humanisme als basis van de Westerse Cultuur.
- x| KHOE Soe Khiam: over De Realiteit van het Boeddhisme en Taoïsme.

Naast deze lezingen zal er volop gelegenheid zijn voor debat en gedachtenwisseling.

De kosten voor deelneming zullen ongeveer f. 8.50 bedragen. In verband met het beperkt aantal plaatsen verdient het aanbeveling zich tijdig op te geven, onder storting van f. 2.50 per postwissel of in postzegels, aan: S.L. KWEE, Boonstraat 1 te Oegstgeest.

De deelnemers zullen t.z.t. nog nadere gegevens ontvangen omtrent programma, mede te nemen bonnen etc.

De conferentie is toegankelijk voor alle studenten.

Uit het Amsterdams Studentenweekblad "Propria Cures" d.d.
2 Juli 1948:

S.V.H.G. (Studenten Vereniging op Humanistische Gronslag).

Culturele conferentie in kasteel "Assumburg" te Heemskerk.

Met medewerking van de Chung Hwa Hui en de Studenten Vereniging op Humanistische Grondslag, wordt van 24 tot en met 27 Juli a.s. een Contact-Conferentie: "China - Europa" georganiseerd in de jeugdherberg "Assumburg" te Heemskerk (N.H.), waar diverse culturele en filosofische problemen van het Oosten en Westen in onderling verschillen en overeenkomsten bestudeerd zullen worden.

Het programma omvat o.m. de volgende sprekers:

GAN Tjang Tek: over Chinese Renaissance.

Dr. O'NOORDENEOS : over Problemen van het Moderne Westen.

KWEE Swan Liat : over Metaphysische achtergrond van het Confucianisme.

Prof. Dr. J.H. BAVINCK: over Het Christendom als bron van Cultuur voor het Westen.

Dr. J. van PRAAG : ~~over De Realiteit~~ over Het Humanisme als basis van de Westerse Cultuur.

KHOE Soe Khiam : over De Realiteit van het Boeddhisme en Taoïsme.

Naast deze lezingen zal er volop gelegenheid zijn voor debat en gedachtenwiaseling .

De kosten voor deelneming zullen ongeveer f. 8.50 bedragen. In verband met het beperkt aantal plaatsen verdient het aanbeveling zich tijdig op te geven, onder storting van f. 2.50 per postwissel of in postzegels, aan : S.L. KWEE, Boonstraat 1 te Oegstgeest.

De deelnemers zullen t.z.t. nog nadere gegevens ontvangen omtrent programma, mede te nemen bonnen etc.

De conferentie is toegankelijk voor alle studenten.

POLITIE TE AMSTERDAM
Bureau HOOFDCOMMISSARIS
INLICHTINGENDIENST

Amsterdam, 27 April 1948

OPGELEGD

Volgens

29. APR. 1948

ACD 34445

Nr. I.D. 2534 - 48

Uw brief:

Onderwerp: "Indonesische Veertiendagen"

Bijlagen:
GEHEIM

Door de Indische Commissie van de A.S.V.A. (Algemene Studenten Vereniging Amsterdam) worden van 28 April tot en met 12 Mei a.s. georganiseerd "Indonesische Veertiendagen van de Gemeente Universiteit te Amsterdam".

Het programma voor deze dagen ziet er als volgt uit:

X/ 28 April te 15.30 uur opening door Professor Dr. G. C. HERINGA, in de Kunstzaal Van Lier, Rokin 126, alhier;

28 April tot en met 12 Mei: tentoonstelling van schilderijen van AGOES en Otto DJAIJA en van inheems schrift- en kunstwerk in de meergenoemde kunstzaal Van Lier, Rokin 126;

X/ 29 April, 23.30 uur: nachtvoorstelling van de film: "Bali, het eiland der demonen" met een inleiding van Professor Dr. Th. P. GALESTIN, in het theater "Kriterion", Roeterstraat, alhier. Prijs der plaatsen F.O.60.

X/ 4 en 11 Mei te 17.00 uur: Gramofoonplaten-concerten van gamelanmuziek met een inleiding door Bernard IJZERDRAAT, eveneens in het "Kriterion"-theater, alhier.

Lezingen-cyclus:

op de navolgende dagen wordt te 20.00 uur in een der zalen van de Gemeente-Universiteit, Oudemanshuispoort, gesproken door en over:

X/ 28 April: Professor Dr. J. P. KLEIWEG DE ZWAAN, "Inheemse geneeskunde van de Archipel";

X/ 3 Mei: Professor Mr. Dr. W. F. WERTHEIM, "Wijlen Dr. Van Leur, een nieuwe visie op de verhouding Oost en West";

X/ 7 Mei: Professor Dr. J. H. BAVINCK, "Indonesische mystiek";

11 Mei: Professor Dr. Th. P. GALESTIN, "Overdenkingen bij de geboorte van een nieuwe Javaanse schilderkunst";

Gedurende deze veertien dagen zal er op de colleges gecollecteerd worden ten behoeve van studiemateriaal voor Universiteiten in Indonesie. -noewel het geheel dient te worden gezien als een interne aangelegenheid van de hoofdstedelijke studenten-gemeenschap, zal toch door de organisatoren prijs worden gesteld op belangstelling van out-siders.

Verz. aan: Hff. C.V.D., v. Hage.

M-2.

VERSLAG van de delegatie der Nederlandsche Studenten Raad naar de Council Meeting der International Union of Students te Praag gehouden van 31 Juli tot 11 Augustus 1947.

Inleiding.

De delegatie biedt hierbij het verslag van van haar belevenissen in Praag bij monde van haar secretaris. Aangezien een speciaal oordeel over indrukken steeds een zeer persoonlijk karakter draagt heeft het deze delegatie goed toegeschenken, om slechts een zuiver feitelijk verslag uit te brengen. Hierraan zullen dan toegevoegd worden de persoonlijke overwegingen van iedere delegatie/afzonderlijk, op grond waarvan zij uiteindelijk tot het hier achter gevoegde advies zijn gekomen. Deze wijze schept de mogelijkheid enigermate zich in te leven in de sfeer, welke rondom de IUS hangt. Nu zoals zal blijken zuiver formele bezwaren niet meer bestaan tegen de IUS zal men, slechts door kennisname van deze sfeer in staat zijn uiteindelijk zijn oordeel te vormen door de waardering van de verschillende facetten tegen elkaar af te wegen. Bovenal diene men niet te schromen dit als een politiek probleem te zien, waarbij de levenshouding der Nederlandsche studenten geconfronteerd wordt met die van studenten uit andere landen der wereld. Moge dit verslag dienen als stok tot ondersteuning op de reis door deze verwikkelde materie.

Voorbereidingen.

Het is goed aan het begin van dit verslag een kort overzicht van de voorgeschiedenis te geven. Reeds tijdens de oorlog worden in Engeland plannen gemaakt ter oprichting van een internationale studentenorganisatie. Dit kwam voort uit het contact tusschen de Engelsche studenten en de toen indat land verblijvende emigranten studenten uit de bezette landen. Een eerste uiting hiervan was de viering van International Student Day, in 1943 ingesteld, als herdenking aan het sluiten van de Tsjechische universiteiten. Deze plannen kwamen na den oorlog tot verwezenlijking. Na de Wereld Jeugd Organisatie in Londen herfst 1945, werd door de daar aan deelnemende studentenorganisatie een studentenbijeenkomst belegd. Men had toen reeds een constitutie klaar voor de op te richten organisatie, doch er werd besloten om deze eerst aan verschillende landelijke organisaties ter bestudeering voor te leggen. Uiteindelijk zou deze constitutie goedgekeurd worden op een oprichtings congres in Augustus 1946 in Praag te houden. Ter voorbereiding werd een International preparation Committee benoemd. Kort daarop vond het eerste Wereld Studentencongres in Praag plaats, opgezet om nog eens op grootsche wijze International Student Day te herdenken nu in een bevrijd Praag. Van vele zijden worden amendementen ingediend, een teken dat deze constitutie aandachtig werd bestudeerd. Ook van Nederlandsche zijde geschiedde dit. Het IPC riep de nationale studenten unies naar Praag in Augustus. Men trachtte eenige bezwaren te maken tegen de mate van representativiteit der Studentenraad, doch deze werden al spoedig uit den weg geruimd. Dit congres hield zich voornamelijk bezig met de definitieve vaststelling der constitutie teneinde tot oprichting der IUS te komen. Daarnaast werden algemeene richtlijnen gegeven voor de politiek der IUS. De Nederlandsche delegatie al voorheen daarop attent gemaakt, in London verzette zich heftig tegen de algemeene tendens in deze vergaderingen. Doch dit mocht weinig baten. Weinig steun werd verkregen van andere delegaties die het Nederlandsche standpunt niet begrepen. Tijdens het congres reeds zag de delegatie zich genoodzaakt te verklaren niet aan de nieuwe organisatie te zullen deelnemen. Dit omdat in de eerste plaats aan de leden niet het recht toegekend werd zelf te beslissen of zij bepaalde resoluties wilden uitweten, waardoor een lid gedwongen kon worden, zij het slechts moreel een zekere haar niet welgevallige politiek te ondersteunen.

2

Formeel werd dus de autonomie niet erkend, een poging om dit in de constitutie alsnog in te voeren mislukte. Daarnaast gold als bezwaar dat men zich te zeer met politieke zaken bezig hield, zoodat de werkelijke studentenbelangen in het gedrang kwamen. Tenslotte overheerschten bepaalde politieke inzichten dusdanig, dat er geen ruimte meer overbleef om dissidente minderheidsmeeningen tegenover de buitenwereld uit te spreken. Men kon het niet velen dat zich een oneenigheid in de boezem der organisatie openbaarde, ook materieel werd een lid geen autonomie toegekend, daar een eigen afwijkende meening verdoezeld werd. Dit uitte zich vooral bij acties in de IUS tegenover de buitenwereld, waar men steeds wenschte spreken namens de studentenwereld. Deze gedachte werd ook uitgedrukt in het advies aan de studentenraad uitgebracht, wat na aanneming leidde tot de beslissing voor als nog geen lid te worden. Wel werd besloten nauwkeurig toe te zien op de verdere ontwikkeling der IUS om later lidmaatschap te kunnen overwegen.

In het afgelopen jaar bestond er slechts incidenteel contact tusschen de Studentenraad en de International Union of Students. Nu en dan werden publicaties uit Praag toegezonden, soms zelfs ook uitnoodigingen. Nederlandsche studenten namen zooveel mogelijk deel aan manifestaties van de IUS. Zoo ging een aantal wintersportbeoefenaars naar de IUS winterspelen in Davos, ook nam een vertegenwoordiger van het NBBS deel aan de uitwisselingsconferentie in Februari 1947 te Praag georganiseerd. Over het algemeen was het nog niet duidelijk uit die op deze wijze verkregen gegevens, welke de richting was waarin de IUS zich bewoog en wat de Nederlandsche houding hier tegenover diende te zijn. Vooral bleef het formeele bezwaar tegen het lidmaatschap dat men namelijk verplicht zou zijn als lid beslissingen uit te voeren aan welker tot standkomen men niet meegewerkt ja misschien zelfs tegengewerkt had, bleef onbevredigend, indien men er niet naar streefde dit te veranderen. Hiertoe nam zelfs het secretariaat al informeel contact op met eenige leden der Executive Committee, doch zonder voorloopig resultaat. Duidelijk was dat dit slechts op de Councilmeeting 1947 behandeld zou kunnen worden. De Studentenraad besloot een delegatie van drie als waarnemers uit te zenden naar de Council, hierbij gevolg gevende aan de aanbeveling en het advies van de delegatie van het vorige jaar, luidende dat waarnemers gestuurd worden naar bijeenkomsten en manifestaties van de IUS, om uit de in deze Councilmeeting ter beschikking gekomen gegevens te onderzoeken, in hoeverre de verwachtingen over de IUS bewaarheid zijn geworden, of dat de ontwikkeling in het afgelopen jaar aanleiding zou geven tot herziening van het Nederlandsche standpunt. De na ampele overweging verkozende delegatie zou bestaan uit Mejuffrouw Nauta en de Heeren P. Viets en G. Hintzen. Bij de samenstelling werd uitdrukkelijk vastgelegd, evenals in het vorige jaar, dat de leden van de delegatie uitsluitend op grond van hun geschiktheid aangewezen werden, zoodat in genendele gestreefd is daarin de veelvuldigheid van de meeningen onder de studenten tot uitdrukking te brengen. Ook achtte men het wenschelijk geheel nieuwe afgevaardigden uit te zenden, opdat deze onbevooroordeeld tegenover de problemen zouden staan, hoewel ze minder goed in de materie ingewerkt zouden zijn. Tenslotte wenschte men een vrouwelijk delegatielid uit te zenden, om behulpzaam te zijn bij het leggen van contacten. De delegatie kreeg als hoofdtaak mede te onderzoeken hoe de huidige constellatie der IUS is, in het bijzonder of politieke aangelegenheden nog de hoofdschotel der besprekingen zouden vormen en of nog eenige speciale politieke richting zou overheerschen. Daarnaast werd haar opgedragen te streven naar een wijziging der constitutie in dien zin dat de leden niet meer verplicht zouden zijn beslissingen der organen van de IUS uit te voeren, indien deze strijdig waren met de principes van de aangesloten organisatie. Op grond van haar bevindingen werd de delegatie verzocht een advies uit te brengen over de wenschelijkheid van het lidmaatschap

- 3 -

voor de Nederlandsche Studentenraad. In genen deele zou de delegatie eenige officiële uitspraak mogen doen over een mogelijk lid worden van Nederland en ook in politieke zaken diende zij zich afzijdig te houden. Teneinde de reis naar Praag, mogelijk te maken verkreeg het Secretariaat na eenig heen en weer schrijven een uitnodiging voor één afgevaardigde van de Studentenraad, doch de delegatie besloot gedrieën te gaan en deze zaak ter plaatse te regelen. Weer eens bleek er nog steeds misverstand in Praag te bestaan over de positie der Studentenraad, daar men de raad op één lijn bleek te stellen met de Unie KSV, het corps der VU, het Federatief Academisch Verbond en Pericles. De delegatie heeft nogmaals dit misverstand trachten uit de wereld te helpen, door eenduidelijke uiteenzetting der samenstelling van de Studentenraad.

Om zich voor te bereiden vergaderde de delegatie verschillende malen en trachtte reeds een duidelijke formuleering te vinden van het standpunt t.o.v. de IUS, teneinde deze bij wijze van Statement dadelijk bij de opening der Council uit te spreken. Ook overlegde zij over haar houding inzake het probleem Indonesië. Over het algemeen dient gezegd te worden dat de delegatie tijdens de Council tot de conclusie kwam dat zij zich lang niet voldoende in had gewerkt in de zaken die op de Council besproken zouden worden. Grootendeels is dit hieraan te wijten dat men niet in het bezit was van een uitgewerkte agenda, daar deze pas bij de aanvang der Councilmeeting werd ter hand gesteld, maar in den vervolge zal een delegatie naar een dergelijke internationale bijeenkomst dienen gaan met reeds van te voren opgestelde rapporten en verklaringen over ieder punt der agenda, daar de tijd tijdens de vergadering veelal ontbreekt om dit alsnog te doen. Ook werd contact opgenomen met het Departement van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, waardoor een subsidie van f. 850.-- en deviezen beschikbaar werden gesteld. Tenslotte werd aan de Nederlandsche afdeeling van Pax Romana verzocht haar standpunt t.o.v. de IUS kenbaar te maken. Leden van de vorige delegatie verschaften gegevens over de afgevaardigden van andere landen, die men kon verwachten in Praag te zullen ontmoeten. Bijzonder gelukkig was het dat de Heer Hendriksz pas teruggekeerd van zijn reizen door Z.O.Azië, bereid gevonden werd de delegatie te vergezellen formeel als adviseur. Hij heeft zich zeer waardevol betoond door zijn ervaring in Oostaziatische zaken en de contacten die hij reeds met afgevaardigden uit de streken had weten te leggen. Veel dank zij hem voor zijn ijver en beleid verschuldigd.

Helaas werd Mejuffrouw Nauta kort voor het vertrek plotseling opgesteld. In aller haast is toen aan Mejuffrouw A. van Lookeren Campagne verzocht haar plaats te willen overnemen, doch zij kon niet tijdig de benodigde visa krijgen en is dus niet mee kunnen gaan. Een week later heeft Mejuffrouw Nauta zich gelukkig weer geheel hersteld in Praag bij de delegatie gevoegd.

Een gedunde delegatie bestaande uit Viets en Hintzen vertrok dus op 28 Juli naar Praag op tijd dank zij de voortdurende hulp van NEBS.

In den trein werd reeds aansluiting gezocht met een lid der Canadeesche delegatie Laurin (Kath. college). Uit zijn woorden en de geschriften die hij liet zien bleek een groote analogie tusschen het Canadeesche en het Nederlandsche standpunt. Sinds diens zijn de betrekkingen tusschen Nederland en Canada aanhoudend bijzonder goed geweest.

PRAAG.

Bij de aankomst der delegatie in Praag stond deze stad in het teeken van het World Youth Festival georganiseerd door de World Federation of Democratic Youth. Duizenden jeugdigen uit alle landen der wereld vulden de straten. Een vreemd mengelmoe van vele talen gaf aanleiding tot een Babylonische spraakverwarring.

De stad was versierd met veelkleurige vlaggen en overal prijken groote borden met leuzen die de idealen dezer jeugd tot uitdrukking moesten brengen. Met opzet had men de Councilmeeting der IUS met het Festival laten samenvallen, opdat de studenten gedelegeerden tevens eraan konden deelnemen. In de praktijk kwam hier weinig van, daar de vergaderingen hen voortdurend in beslag namen. Toch was het mogelijk eenige manifestaties bij te wonen, zooals ballet en concertvoorstellingen, een politieke demonstratie, een kampvuur e.d. Ook smaakte de delegatie het genoeg 's ochtends gewekt te worden door het gezang der voorbij marcheerende sportieve jeugd. Over het algemeen kan gezegd worden dat hoewel bepaalde politiek een factor vormde bij dit jeugdfeest, deze tendens toch niet overheerschte en er werkelijk goede prestaties geleverd werden, waardoor men kennis kon nemen van de activiteit in de verschillende landen, of hierdoor het begrip tusschen de landen bevorderd werd is moeilijk na te gaan, veelal hangt dit af van persoonlijk contact. De IUS nam aan dit feest deel door een inzending voor de jeugd tentoonstellingen, waarbij de geheele geschiedenis van dit lichaam uitgebeeld werd door de foto's en geschriften, die hiervan uit zijn gegaan. Voor verdere bijzonderheden over het Festival moge ik U verwijzen naar het rapport van het voorbereidende Nederlandsche Comité.

Op Dinsdag 29 Juli arriveerde de delegatie laat in den avond. Na eenig zoeken vond men het Titova Koleg, waar de deelnemers aan de Council ondergebracht waren. Dit is een studentenhuus, waarin plaats is voor een 300 man. Gegeten werd gezamenlijk in dit huus, hetgeen onderlinge persoonlijke gesprekken zeer bevorderde. De ontvangst door het Tsjechische comité van voorbereiding, was allervriendelijkst. Ondanks het vergevorderd nachtelijk uur werden de delegatieleden ondergebracht in een eenvoudige doch zeer aangename kamers. In tegenstelling hiervan was de bejegening door het Secretariaat van de IUS bij monde van Miss Carmel Brickman, zij is een figuur achter de schermen. Allereerst maakte zij bezwaren dat hoewel slechts één vertegenwoordiger v or Nederland uitgenoodigd was, een delegatie van 3 mogelijk zelfs 4 personen zou komen. Daarom was het slechts mogelijk dat één namens de delegatie zou spreken, de speaking-observer. Deze functie verkreeg Viets als leider der delegatie. De anderen zouden slechts als toe-hoorders toegang hebben tot de Council. Hintzen werd als secretaris beschouwd. Ook werd medegedeeld dat in den beginne er vermoedelijk geen plaats voldoende zou zijn, zoodat slechts de speaking-observer kon aanwezig zijn bij de bijeenkomsten. Dit bleek niet waar te zijn, zoodat de voltallige delegatie steeds in de Council aanwezig kon zijn. Men vroeg naar de geloofsbrieven, iets wat tegenover de andere delegaties niet gedaan werd. Uit deze handelwijze bleek bij de IUS een groot wantrouwen ten opzichte van Nederland te bestaan. Vermoedelijk wekte de uitgebreidheid van de Nederlandsche delegatie zelfs de indruk alsof Nederland de bedoeling had oneenigheid te zaaien tusschen de leden der IUS door tusschentijdsche besprekingen, om zodoende een schisma te veroorzaken. Tijdens de council werd dit wantrouwen gedeeltelijk weggenomen, doch een zekere terughoudendheid bleef bestaan.

Doordat nog lang niet alle gasten aangekomen waren bleek de aanvang van de Councilmeeting één dag uitgesteld te zijn. De delegatie dus één dag vrijaf. Deze werd gebruikt om geld op te nemen, en de stad te bezichtigen, zoowel van op het land als vanuit het water. Ook werd een poging ondernomen den Nederlandschen gezant te bezoeken, hetgeen pas een dag later mocht slagen. De financiën bleken ten eenen male onvoldoende te zijn, daar slechts voor 3 personen deviezen aangevraagd waren en men tegen de verwachting een aanzienlijk bedrag voor verblijfskosten moest betalen. Daarom werd in allerijl contact met het NBBS opgenomen, Hierdoor werd later een ruimere beschikking over geldmiddelen verkregen.

Tijdens de maaltijden werd al dadelijk een begin gemaakt om met andere landen in verbinding te treden. Zoo doende was er ruimschoots gelegenheid in afzonderlijke gesprekken reeds het Nederlandsche standpunt uiteen te zetten. Hoewel over het algemeen dit wel begrepen werd, wekte dit vooral toch verbazing. De eisch van autonomie vond men zeer formalistisch. Men beschouwde Nederland als law suspicious. Volgens de redeneering der meeste landen ook de Amerikanen, kon geen enkel land gedwongen worden iets uit te voeren tegen zijn wil. De practijk was dan ook dat vele landen besluiten niet of half uitvoerden. De verplichting uit de constitutie, beschouwde men als een variantenis, die men vrijwillig op zich genomen had om de samenwerking te verwezenlijken. Het streven van Nederland daarentegen om het betreffende artikel: member organisations of the IUS shall abide by its Constitution, carry into practice the decisions of its Congress and other governing bodies and organisations pursuing general aims similar to its aims, te wijzigen door daaraan toe te voegen: in as far as these decisions are not contrary to the framework of the organisation concerned, zag men als een poging om de IUS te verzwakken, door leden een verontschuldiging te geven voor het niet uitvoeren van besluiten door gebrek aan belangstelling voor internationale zaken.

De bezwaren tegen de overgrote belangstelling voor politieke aangelegenheden begreep men in Westersche kring wel, maar dit werd verontschuldigd door te beweren dat het belang van den student in Universitair verband niet te scheiden is van het belang van den student als staatsburger bij de politieke gang van zaken, waarbij men wees op landen waar tengevolge van de politieke ontwikkeling de vrijheid der Universiteit geschonden werd. Toch werd door de delegatie bereikt dat men meer ging inzien waar Nederland stond. Ook werd op deze wijze duidelijk welke landen zich op een gelijk standpunt stelden, zoo vormde zich een groep van gelijk gezinden bestaande uit Zwitserland, Oostenrijk, Schotland, Canada, Nederland en een Katholieke Amerikaanse afgevaardigde Miss Sally Cassidy. Deze ontwikkeling vond natuurlijk geleidelijk aan plaats in de loop van de Council. Aan het einde van dezen eersten dag arriveerde Hendriksz per vliegtuig. In den avond voerde men nog onderling een bespreking om te komen tot een nadere definiëering van het Nederlandsche standpunt tegenover IUS en Indonesië.

Donderdag 31 Juli.

In de ochtenduren komt de Council voor het eerst bijeen in een vrij klein schoollokaal, wat evenwel groot genoeg is om een 180 menschen te bergen, waarvan 66 afgevaardigden uit 25 landen. Zelfs de non speaking observers vinden een plaats. Later groeit het aantal gedelegeerden aan tot 96 uit 43 landen. Men begeert zich dan naar een grooter lokaal, een gymnastiek lokaal in een nabij gelegen school. Onder deze groote massa bevonden zich eenige personen die tijdens de bijeenkomst telkens weer naar voren kwamen. Allereerst de leden van de Executive Committee, Grohmann de president Tsjech, een weinig beteekenende figuur, die slechts hierom verkozen zal zijn, daar hij zoo een nietszeggende middenweg tusschen Oost en West kan vormen. Madden, de secretaris, voortkomende uit de Engelsche NUS, is soms wat weifelend, maar weet over het algemeen wel de leiding te geven. Hoewel hij links georiënteerd is en dus geheel achter de IUS staat, hij is één van de oprichters, ziet hij toch wel de bezwaren in van het voeren van politieke actie; hij durft zich wvenwel niet zeer daartegen te verzetten, daar hij vreest de steun van Oost Europeesche en Oost Aziatische landen te verliezen. Zijn satelliet is Carmel Brickman, die niet naar buiten onttreedt, doch achter de schermen de touwtjes in handen heeft, speciaal in de Executive Committee. Zij is fanatiek en bijzonder intelligent. De Nederlandsche delegatie ondervindt niet moeilijkheden met haar omdat zij vreest dat Holland haar belang in de IUS tracht te brengen.

Van de verdere leden der Executive is vooral Vasquez Cubaansch afgevaardigde van belang. Met gevoel voor humor tracht hij soms de tegenstellingen te overbruggen door een voor beide partijen aanvaardbaar voorstel. Over het algemeen is hij niet pro Russisch, beschouwt zich als de promotor der Zuid Amerikaanse landen. Als antwoord op de Nederlandsche eisch van autonomie antwoordde hij eens, : mijn land heeft nog nooit een besluit van de IUS uitgevoerd.

Onder de delegaties valt op de Amerikaanse. Slechts 6 hiervan zijn stemgerechtigd, daarnaast bestaat een steeds wisselend getal van waarnemers, die soms uit nieuwsgierigheid in de vergadering binnekomen, om eens een kijkje te nemen, want ze zijn toch in Praag. Men vertegenwoordigt slechts aparte groepeerings, die toevallig belangstelling hebben in de IUS, geen vertegenwoordigt alle Amerikaanse studenten. Men praat veel over de Nationale Unie, die in Amerika in oprichting was en inderdaad nu tot stand gekomen is en zijn wil om lid te worden heeft kenbaar gemaakt. Onder hen komt Cater (Harvard) naar voren als leider. Deze heeft als vele Amerikanen een air alsof hij naar Europa komt om de zaak te redden. Veel inzicht in de onderlinge verhoudingen heeft hij niet, en daarom laat hij zich wel eens misleiden. Men omgeeft hem met eerbetoon en hij laat zich dit gaarne wel gevallen. Naast hem is er nog Sally Cassidy (Katholiek) in wie de Nederlandsche delegatie een vriendin en geestverwante vindt, zij is intelligent en goed ingelicht. Zeker ziet ze bezwaren in de IUS, doch ze wenscht wel dat Amerika zich zal aansluiten. Eenige Amerikanen zijn vertegenwoordigers van zeer linksche organisaties. Verder zijn er nog 2 vertegenwoordigers, die komen onderzoeken hoe IUS tegenover ISS en NSR staat, zij weten soms op succesvolle wijze ISS te steunen. De Engelsche delegatie is goed voorbereid en met zorg gekozen. Wel duidelijk blijkt dog dat een groot deel van de stuwkracht in de IUS van hen uit gaat. Zij komen met werkelijk constructieve voorstellen en behooren tot de weinigen die niet alleen hun nationale belangen verdedigen, ook trachten ze zo nu en dan al te politieke voorstellen tegen te gaan, soms wordt door hen wat oppositie gevoerd, maar ze hebben weinig steun daarbij. Rust de leider, is zeer energiek en bekwaam, maar zeer ambitieus.

De Franschen beteekenen niet heel veel. Ze weten uitstekend te spreken, maar scheppen daar te veel behagen bij, Trouvat de leider, voelt wel voor het Nederlandsche standpunt, maar durft dit niet te veel te uiten, uit vrees zijn presbige te verliezen. Zeer wordt hij niet geapprecieerd, want hij praat meer dan hij doet. Op hem zijn geen huizen te bouwen.

De Russen zeggen weinig. Het taalprobleem speelt hier een rol. Zij isoleeren zich ook zeer van de rest en zitten er vaak ongeïnteresseerd bij. Toch trachten ze soms met een constructief voorstel een discussie uit de impasse te helpen. Sjefstov treedt veelal als leider op, doch spreekt slecht Engelsch. De Scandinavische delegaties houden zich meestal afzijdig en beschouwen zich veelal als buitenstaanders, hoewel ze lid willen zijn en blijven om een vinger in de pap te hebben. Om oppositie te voeren voelen zij zich nog te zwak en hebben ze te weinig steun aan elkaar, dit geldt ook voor andere mogelijke opposanten.

Oostenrijk staat zwak en toont ook geen erg moedige houding. Op het einde der Councilmeeting verdedigde zij zich met den moed der wanhoop. Door geen der landen geaccepteerd, trachtte ze steun te vinden bij Nederland.

Belgie steunt ons in alles waar ze maar kunnen. Hun toestand is te vergelijken met de onze, maar ze nemen een minder principiële houding aan en voeren daarom minder oppositie. Helaas heeft Meerts, penningmeester der IUS en tot nu toe onze vertrouwensman in de E.C. zich weinig actief betoont in het laatste jaar en wordt daarom niet meer geaccepteerd.

7

Zwitserland staat zeer afwijzend tegenover de IUS, maar hun oppositie is weinig tactvol en bereikt daarom niets. Veelal vielen zij over kleinigheden die hun nationale eer raakten. Veel steun geven ook zij niet.

De Canadeezen vormen een gezellige groep, die het volkomen met ons eens zijn. Maar als niet-lid stonden zij even zeer buiten alle zaken als de Nederlandsche delegatie. Rambusch die veelal hun leider is en voortreffelijk intrigeert.

Tenslotte vormen de Oostasiaten veelal een kleurig blok. Van hen gaat het meest de trek uit naar politieke zaken, soms willen ze hierin verder gaan dan Rusland. Steeds komen ze weer terug op hun strijd tegen het imperialisme voor hun onafhankelijkheid. In vele lange redevoeringen beklaagt men zich over de toestand der arme koloniale landen. Vietnam en Indonesië is hun leuze. Adiseshia de afgevaardigde van ISS en Indiër is hun leider hij vereenigt hun telkens weer in aparte besprekingen om gezamenlijk te kunnen spreken. Vaak is hij hierin actiever dan in de verdediging van ISS, overigens was hij de eenige Asiaat met wien men werkelijk contact kon hebben.

Naast hem treedt de leider van de AISF Dang op. Hij spreekt vlot met een vervelende klemtoon en niet veel meer zegt dan een aanklacht tegen het imperialisme.

Het lokaal is aangekleed met wat groen; achter de tafel waar de Executive Committee troont hangt een groote IUS vlag.

Grohman, Tsjech president der IUS opent de bijeenkomst met een soort welkomstwoord in de 3 officiële talen Engelsch, Fransch en Russisch. Hij spreekt nasaal en slecht, ook weet hij zeer slecht leiding aan de vergadering te geven. Allen worden welkom geheeten, in het bijzonder de genoodigden vertegenwoordigers van eenige internationale organisaties als de vakverenigingen, Unesco, de WFDY, ISS, vrouwen etc. Hij spreekt hoop op succes uit en opent de Council. Alleen wordt gesproken in één der 3 officiële talen, waarna tolken het in de andere talen vertalen.

Madden secretaris brengt dan het rapport over de geloofsbrieven uit. Hij begint met een korte geschiedenis over de uitbreiding van het aantal leden sinds het Congres 1946. 38 landen onder-teekenden de constitutie reeds bij de oprichting en ratificeerden naderhand; alleen Nederland en de All Indian Students Congress (hindou org.) weigerden. Binds dien zijn aanvragen om lidmaatschap ingediend door Albanië, Zuid Afrika, Belgische bouwkundige studenten, Soedan, de studenten sectie der Waafd, Guatemala, Ierland, Scottish Union of Students, Puerto Rico Ecuador, Burma en Trieste. Geen duidelijke ratificatie is ontvangen van Nieuw Zeeland en de All India Muslim Students Federation (Pakistan), maar zij blijken toch wel lid te willen zijn. Italië is vertegenwoordigd door een Coordinating Committee, samengesteld uit een 7 tal organisaties, omvattende 1/5 van alle studenten. Twee organisaties vertegenwoordigen Palestina, waarvandaan een joodsche studenten organisatie en de democratic students, communistisch met Joden en Arabieren als leden, Oostenrijk met de Hochschülerschaft, waarvan ieder student gedwongen lid is en de Union Democratischer Studenten, een zeer linksche vereeniging, (De Hochschülerschaft eischt de uitsluitende representatie voor zich op, maar krijgt slechts 3 plaatsen naast de U.D.S. die 1 vertegenwoordiger heeft).

Spanje met de UFEH en de Baskische Organisatie, die geen vertegenwoordiger had. Canada werd vertegenwoordigd door eenige observers namens de National Federation of Canadian University Students, die nog geen lid is.

China had veel moeilijkheden opgeleverd. Op het Congres bestond de delegatie uit 20 Chineezen, die in Engeland studeerden als vertegenwoordigers van de Nationale Chineesche Studenten Organisatie, die in Engeland studeerden als vertegenwoordigers van de Nationale Chineesche Studenten Organisatie. Achteraf was gebleken uit een protest van Chineesche studenten in Engeland, dat er geen Nationale organisatie in China bestond en dat de Ambassade

in Londen deze delegatie had uitgezocht. Er was uitdrukkelijk verzocht China slechts door studenten uit het land zelf te doen vertegenwoordigen. Van het totaal van 6 plaatsen in de Council werden nu 3 plaatsen ingenomen, 1 door een student uit het Noordelijk Communistische gebied, 1 door een student uit Peiping en 1 door een Christen Chinees uit het Zuidelijke Kwomintang gebied, terwijl een Chinees uit Engeland al toevoerde aanwezig was.

Opmerkelijk was de lichtvaardigheid, waarmede sommige landen het lidmaatschap opvatten. Zoo liet Guatemala op de Council zich vertegenwoordigen door Grohman.

De Australische vertegenwoordiger was tijdens het Congres 47 weggereidd voor de onderteekening der constitutie, naderhand had men een brief geschreven dat men wel lid wenschte te worden.

Na eenige felicitatie toespraken van bevriende organisaties werd de zitting geschorst voor de lunch, wat weer de delegatie in de gelegenheid stelde eenige vertegenwoordigers aan te klampen. Zoo werd met Madden besproken over de autonomie der leden, waar hij wel voor voelde, maar hij achtte het overbodig om dit in de constitutie te zetten, daar de leden toch nocit tot uitvoering gedwongen konden worden, dus autonomie hadden en onwenschelijk, daar dat de morele dwang op de leden weg zou nemen.

Om 2 uur werd de zitting hervat met de discussie. Deze was vaak verward en werd weinig geleid. Zooalsgedurende de geheele bijeenkomst kwam ieder land voor zijn eigen belangen op, meestal in de vorm van een aanklacht tegen andere landen en beklag over de moeilijke toestanden in eigen landen. De wil om het standpunt der tegenstander te begrijpen ontbrak veelal. Slechts weinigen zagen het algemeen belang in en trachtten het peil te verheffen. Een gunstige uitzondering hierop maakte de Engelsche delegatie, die steeds trachtte te bemiddelen tusschen tegenstrijdige belangen. Slechts wanneer een aanval tegen hen gericht werd reageerden zij in hun verdediging partijdig. De discussie was ook moeilijk te volgen, doordat verschillende onderwerpen door een besproken werden.

De Palestijnsche General Federation of Students (Hebreeuwsch) opende de rij van sprekers met een verklaring over hun status en een protest tegen het Engelsche mandaat en tegen het toelaten van de concurreerende organisatie. Zij omvatten 2000 joden studeerende te Haifa, Tel Aviv en van de Hebreeuwsche Universiteit te Jeruzalem.

De Democratic Union of Students antwoordde met een beroep op hun algemeenheid, daar zij zoowel joden als arabieren omvatten en het vertrouwen tusschen beide groepen bevorderden, bewijst de afvaardiging mede door arabieren van een jood.

De kern van dit conflict lag in de tegenstelling tusschen de socialisten in de General Federation en de communisten in de Democratic Union, wat samenviel met veroordeeling van de Hebreeuwsche natie (General Fed.) tegen de studenten aan de Engelsche Gouvernementsuniversiteit in Jerusalem (Dem. Union). Miss Cassedy (Katholieke Amerikaansche) wenschte de Italiaansche delegatie niet als representatief voor Italië te zien, daar zij slechts 1/5 van de studenten omvatte en in het bijzonder de Katholieken niet. Men zag dit in en beschouwde deze delegatie slechts als vertegenwoordiger der haar afvaardigende groepen. Temens sprak men de hoop uit dat de Katholieke studenten zich bij de Coordinating Committee zouden aansluiten. Men werkt in Italië aan de oprichting van een Nationale Unie alle studenten omvattend, dit schijnt groote kans van slagen te hebben.

De Chineesche kwestie werd uitgesteld tot een later tijdstip. Tenslotte protesteerde Trouvat, de leider der Fransche delegatie en vice-president der IUS tegen de toelating van een vertegenwoordiger van Noord Afrika, daar hij meende dat de Fransche organisatie de studenten daar vertegenwoordigde.

In de vergadering der Executive Committee bleek hij hiertegen ook al bezwaar gemaakt te hebben, buiten aanwezigheid van Noord Afrika, zoodat deze zich niet kon verdedigen. Trouvat spreekt graag veel en ook zeer goed. Zeer pro IUS is hij niet, maar durft dit ook zoo niet uit te spreken omdat hij vreest zijn aanhang te verliezen. Men verdenkt hem ervan naar het Presidentschap te streven. Overigens intrigeert hij vaak en praat veelal maar mee. In zijn politieke opvatting is hij zeer gematigd socialist. De Noord Afrikaan verdedigde zich door een beroep op een bestaan van een Noord Afrikaansch volk omvattende Tunis, Algiers en Marokko. Gedeeltelijk omvat zijn organisatie Arabische studenten in Frankrijk, daarnaast studenten in Noord Afrika. Trouvat zegt dan : Wij willen zooveel mogelijk allen vereenigen. Het is er om bijeen te brengen, niet om te scheiden, dus laat de Noord Afrikaanschen ook vertegenwoordigd zijn door de Union Nationale in Frankrijk. Daarbij is het traditie dat Frankrijk de kolonieën vertegenwoordigt. Waar tegenover Noord Afrika in een geestige speech zegt dat IUS progressief is en dat progressieve organisaties geen rekening houden met tradities. Resultaat is dat Noord Afrika zijn aparte vertegenwoordiging krijgt. Palestina door 2 organisaties vertegenwoordigd zal zijn, Italië 4 vertegenwoordigers heeft voor haar constitueerende vereenigingen en dat de Chineesche kwestie uitgesteld wordt. Het rapport wordt aangenomen.

Om 16.30 verlaat de delegatie de vergadering om zoo als afgesproken een bezoek aan den gezant te brengen. Deze werd wegens vacantie vervangen door den zaakgelastigde den Heer Rosenberg Polak. De delegatie vertelde alles wat haar bekend was over de IUS aan den Heer Polak, die hier veel belang in stelde. Men beloofde na afloop der Council nogmaals terug te komen om de ervaringen te vertellen.

De avonduren worden gebruikt voor nader overleg tusschen de delegatieleden.

Vrijdag 1 Augustus.

De vergadering verplaatste zich naar een gymnastiekzaal, waar meer ruimte was, iedere delegatie zat aan een eigen tafeltje. Maar daar de accoustiek zeer slecht was en de delegatie als observer in de achtergrond zat, was de discussie moeilijk te volgen.

Rust (Engeland) zat de vergadering voor. Hij is bekwaam en leidt de vergadering goed, maar heeft de neiging zijn wil te veel op te leggen. Eerst wordt een Steering Committee verkozen, bestaande uit President, Secretaris, Frankrijk, Polen, Finland en de AISF. Deze heeft tot taak de Vergaderingen in te deelen en de te bespreken onderwerpen vast te stellen. In behandeling komt de democratisering der Universiteit, een discussie die de achtergrond der bijeenkomst dient te vormen.

Cater (USA) geeft in een rapport hierover de zicnswijze van de Executive Committee weer. Hij is leider der Amerikaansche delegatie. Als velen onder hen komt hij naar Europa om daar eens orde op zaken te stellen, ziet niet de gecompliceerdheid van de verhoudingen, daarom laat hij zich soms wat nafef op sleep-touw nemen. Verder wordt hij veel geveleid, waar hij gevoelig voor is. De IUS heeft hem grootendeels in haar macht.

Zijn uiteenzetting komt voornamelijk neer op wat reeds op het vorig Congres besproken is. Hij onderscheidt in algemeene doelstellingen, doch stellingen in vroegere fascistische landen en in koloniale landen. Algemeen ziet hij als gewenscht, verplicht lager en middelbaar onderwijs, uitbreiding van het beurzen stelsel zonder discriminatie, financiële steun van staatswege aan universiteiten, zuivering uit de leerboeken van nationalistische propaganda en rassentheoriën, geen discriminatie onder de studenten, garantie van de grondrechten en recht van vereeniging voor de studenten, met vertegenwoordiging van hun eigen Universitaire organen.

In exfascistische is daarnaast nog een desideratum verwijdering van fascistische professoren en leerboeken.

Voor koloniale landen wil men uitbreiding van onderwijsmogelijkheden en vrije ontwikkeling van de cultuur van alle landen. Hij eindigt met zijn dank uit te spreken voor de stoot, die de IUS heeft gegeven aan de oprichting van een nationale studenten organisatie in de Vereenigde Staten.

Hierna volgen eenige rapporten van de afzonderlijke landen over de toestand in hun land.

Finland verklaart als van oudsher democratische tradities te hebben. Ieder is zeer gehecht aan zijn vrijheid, daarom heeft fascisme bij hen ook nooit een kans gehad. Maar daartegenover is ieder gebonden door het recht in overeenstemming met het rechtsbewustzijn, ook de Staat is hieraan gebonden.

Hij ziet als doel van het hooger onderwijs burgers te vormen die goed ontwikkeld zijn voor hun wetenschappelijk werk of hun beroep en daarnaast zelfstandig kunnen denken. De besten moeten dit zijn. Daarom dient een ieder de kans te krijgen naar de Universiteit te komen, zonder eenige discriminatie.

Zoo is de toestand ook in Finland, slechts heeft men een numerus clausus in sommige faculteiten moeten instellen. Ook is het financieel dikwijls moeilijk voor sommigen om te gaan studeeren. Hierom wenscht hij uitbreiding van het beursstelsel, waar nog wel wat aan mankeert. Ook de studentenorganisaties trachten arme studenten in materiële omstandigheden te helpen. Tenslotte is het grootste probleem niet de democratisering maar het herstel van het land na den oorlog.

Het is een rustig weloverwogen rapport. Zeer bewust van eigen waarde wordt het uitgesproken. De opvattingen stemmen veelal overeen met onze Westeuropesche. Er is geen sprake van eenig schuldbekennen voor het meewerken met de Duitschers. Eerder klinkt soms een verwijt over de huidige toestand door.

Rusland is hierdoor geprikkeld. Sjeftsof valt de Finsche delegatie aan door te zeggen dat niet voldoende naar democratie in Finland gestreefd wordt. Nog is het om economische redenen niet voor een ieder mogelijk te gaan studeeren. Roemenie ondersteunt dit en betreurt dat men in Finland niet erkent door met de Duitschers mee te vechten fascistisch beïnvloed te zijn. Roemenië wil dit wel erkennen en geeft daarna zijn verslag bij monde van Bratescu. Door Bratescu wordt gezegd dat daar nooit democratie geweest is. Men heeft nu de taak om een geheel nieuwe Universiteit, die werkelijk democratisch is, op te bouwen. Zowel professoren als studenten worden gezuiverd, ook worden veel meer vrouwelijke studenten toegelaten. Ook hier streeft men naar uitbreiding van het aantal beurzen, want terwijl de bevolking voor 80% uit boeren bestaat, waren boeren zoons te arm om te studeeren. Nu is dit met een beurs wel mogelijk, maar men wil niet à tout prix boeren laten studeeren en waakt ervoor dat dit nu een bevoorrechte klasse wordt. Speciaal beurzen in natura van voeding of huisvesting worden uitgekeerd. Van veel belang is ook de oprichting van een universiteit voor de Hongaarsche minderheid. Er is thans geen sprake meer van een onderdrukking van deze minderheid. De studenten mogen zich thans weer organiseeren na een jaren lang verbod. Een nationale organisatie is opgericht. Maar men heeft zeer te kampen met de apathie onder de studenten, die door de jaren lange overheersching niet meer in staat zijn zelfstandig te denken. Door deze organisatie wordt nu huisvesting en voeding gratis beschikbaar gesteld aan vele studenten.

Ook houdt men zich bezig met de reorganisatie van het hooger onderwijs. Deze zal meer aandacht besteden aan de eigen cultuur, wat in overeenstemming is met het toelaten van de breedere volksmassa tot de Universiteit. Toch zal men ook zijn oogen open houden voor wat in het buitenland gedaan wordt.

Zoo heeft men veel belangstelling voor de Volks Hoogeschoolen in Hongarije. Naast het hooger onderwijs wenscht men ook het Mid-

delbaar onderwijs te hervormen. De geheele toespraak is er wel opgericht om de tegenwoordige toestanden te roemen tegenover die van vroeger. Toch is het niet overdreven, maar blijft een zakelijk overzicht van de ontwikkeling.

Oostenrijk volgt dan met een weinig zeggend verslag, waarin lang uitgeweid wordt over de universiteit. Een student moet leeren zelfstandig te denken, hij dient meer bewondering te hebben voor wetenschapsmensen dan voor mannen van den daad. Ook de schoonheid moet hij leeren waardeeren.

De zuivering van de universiteit vindt goed doorgang. Studenten worden beoordeeld door de Hochschülerschaft. Professoren door het Departement van Onderwijs. Deze Hochschülerschaft is de al omvattende studentenorganisatie, waar ieder student door zijn inschrijving al lid van is. In iedere universiteit is een locale raad, rechtstreeks door alle studenten gekozen, maar de kandidaten hiervoor dienen door de politieke partijen en regering goedgekeurd te zijn. De presidenten der locale raden vormen het bestuur.

Na deze toespraak spreekt nog een vertegenwoordiger van de Union Democrat. Studenten uit Oostenrijk zijn dank uit voor de hulp van de IUS om het verbod tegen zijn organisatie op te heffen.

Frankrijk legt daarna een verklaring af over de universitaire situatie in dat land, en wijst ook op het groote tekort aan beurzen. Twee dagen lang hebben de studenten er gestaakt omdat de regering zoo weinig aandacht hieraan besteedt; 6% van het budget wordt aan onderwijsdoeleinden besteed, 29% aan defensie.

Zweden vermeldt dat al sinds de 17e eeuw daar studentenorganisaties bestaan, die geleidelijk aan meer zeggenschap in de universiteit krijgen. Sinds 1941 werken deze mee aan de samenstelling der curricula. Toch laat de toestand nog veel te wenschen over. Slechts 7% der studenten komt uit arbeiderskringen. Ook hier is dit te wijten aan een tekort aan studietoelagen. Een commissie is ingesteld om het aantal beurzen uit te breiden.

Dan tracht Vasquez de verschillende meeningen samen te vatten. Aller opinie is dat elke discriminatie dient geëlimineerd te worden. Maar veelal is er geen discriminatie bij de wet doch door de economische situatie.

Twee wijzen zijn er om hier verbetering in te brengen: rechtstreeks door de Staat en daarnaast door de studenten zelf, die op de Staat in kunnen werken, die ook zelf geld bijeen kunnen brengen voor studietoelagen en die tenslotte ook door Volks Hoogeschole de groote massa universitair onderwijs deelachtig kunnen doen worden. Maar primair is het een verantwoordelijkheid van de Staat, die meer voor het onderwijs dient uit te geven. De verschillende departementen geven in alle landen verhoudingsgewijs evenveel geld uit, slechts bij Onderwijs en Defensie bestaan groote afwijkingen onderling. Hieruit trekt hij de conclusie dat men zeer wel geld van de begroting van defensie naar het onderwijs kan overhevelen.

Merkwaardig is dat men in alle landen dit zelfde euvel kent, dat te weinig financiële steun bij de studie geboden wordt. De discussie wordt nog met interesse op bezadigde wijze gevoerd tot thans een meer politiek geluid geïntroduceerd wordt. Een Hongaarsche vertegenwoordiger verklaart dat de strijd tegen het fascisme in de universiteit het beste wordt uitgevoerd door een grooter aantal kinderen van boeren en arbeiders aan de universiteiten te laten studeeren, want de fascistische kwamen veelal uit de middenklasse voort. Daarentegen zullen arbeiders en boeren uit erkentelijkheid voor de democratie gesteund zijn.

Engeland spreekt over de hervorming der universiteiten: het aantal studenten moet uitgebreid worden. De Engelsche NUS heeft zeggenschap in de hervormingsplannen.

De middag wordt grootendeels gevuld met verklaringen van koloniale landen vooraf gegaan door rapporten uit Bulgarije en Joegoslavië. Beide stemmen ze in met het koor der Oost Europeesche landen die vol lof zijn over de nieuwe toestanden in hun landen. Er is daar grondig gedemocratieerd en veel bredere lagen van de bevolking zijn thans in staat te studeeren. In het totaal is het aantal studenten veel grooter dan voor de oorlog. Men vraagt zich af waar zij allen werk zullen vinden. Joegoslavië ziet als een der doelstellingen van de democratisering der universiteit dat de verhouding der klassen daar dezelfde is als in de maatschappij, hetzelfde geldt voor de middelbare scholen. De afgevaardigde stelt dan eenige aanbevelingen voor. Na lang heen en weer gepraat benoemt men een commissie om de tekst der aan te nemen resolutie te redigeeren.

De discussie gaat dan voort met de problemen der koloniale landen, die ieder op hun beurt de kolonisatoren aanvallen. Vietnam protesteert tegen het optreden van Frankrijk, beklagt zich dat het onderwijs zoo slecht is, terwijl Frankrijk 1/3 aan zijn oorlogsvoering uitgeeft.

Egypte doet een aanval op Engeland en concludeert dat de democratisering der universiteit nauw samenhangt in koloniale landen met de emancipatie van die landen, daar tot het vrij worden de universiteit er slechts opgericht zal zijn nuttige dienaren voor de kolonisator te vormen.

Daarna geeft de Indonesische vertegenwoordiger Soejijono, een zeer bescheiden en teruggetrokken mensch, die zich angstvallig afzijdig houdt van contact met de Nederlandsche delegatie zijn verslag. Eerst krijgt Nederland een veeg uit de pan, wat zeer veel bijval vindt in de zaal. Hij ziet als wenschelijk dat de maleische taal voertaal zal zijn en dat leerboeken gezuiverd zullen worden van Nederlandsch imperialistische tendenzen.

De universitaire jeugd mag volgens hem niet geïsoleerd zijn van de verdere jeugd, zooals arbeiders en boerenjeugd. Anders gaat deze jeugd zich beschouwen als een bevoorrechte kaste, zonder dat zij de belangen van het geheele volk interesseeren. De universitaire jeugd heeft volgens hem tot taak het algemeen welzijn van het volk en zij dient vooraan te gaan als intellectuele elite in den strijd voor onafhankelijkheid en betere sociale toestanden.

Tenslotte wenscht hij het geheele Nederlandsche systeem van onderwijs te elimineeren, daar dit opgelegd is en niet rekening houdt met de eigen cultuur van het volk.

Aan het eind verklaart de vertegenwoordiger van India Dang dat een universiteit er niet is om klerken op te leveren; maar om het volk als geheel te dienen. Hij verwijt Engeland dit niet nagestreefd te hebben. Er studeeren geen arbeiders of boerenzoons in India, daar zij dit niet kunnen betalen en nog worden de collegegelden telkens weer verhoogd. Alle benoemingen aan Indische universiteiten worden door Engelschen gedaan, boeken worden door Engeland uitgezocht, vaak met een imperialistische strekking. Met een groote overvloed van woorden en een gloedvol betoog weet Dang steeds weer speciaal het Aziatische gedeelte der vergadering tot groote bijval te brengen. Hij voelt zich de exponent van het ontwakend Aziatisch nationalisme.

Het gebrek van vele afhankelijke volken is dat ze alle verantwoordelijkheid van zich afschuiven op de hun overheerschende landen. In plaats dat India nu zelf de opbouw ter hand neemt, blijft het Engeland beschuldigen van een slechte gang van zaken. In Indonesië voelt men meer de eigen verantwoordelijkheid. De delegaties wier landen beschuldigd worden, vooral de Engelschen en Franschen reageeren hierop niet maar gaan na afloop glimlachend een praatje met hun beschuldigers maken.

Bij deze discussie was wel zeer evident dat ieder land steeds weer van uit zijn hoek spreekt en geen pogingen doet om objectief tegenover de problemen te gaan staan.

's Avonds ontvanke de Tsjechische regeering de Councilleden in

een hôtel in de stad. Maar de regeering blijkt geen tijd te hebben dus Grohman treedt namens haar op. Het geheele gezelschap verkeert in een Carnavalsstemming, er wordt gezongen en gedanst, in tegenstelling met de gebruikelijke progressieve kleeding met open herdjies en korte broekjes, is ieder nu gekleed met dat in stemming gekleed pak, soms zelfs met vest. Deze bijeenkomst heeft het nut dat men vrijer omgaat met elkaar en een beter informeel contact krijgt. Evenwel blijft men enigszins op een afstand van de Nederlandsche delegatie, men ziet hem als vreemde eend in de bijt, als menschen met een uitzonderlijk verderfelijke gedachtengang. Onder een geanimeerd gesprek verkilt soms het gezicht van den ander, wanneer blijkt dat men uit Holland komt. Toch is deze avond nuttig daar met Rambusch (Canadees) de organisatie van de oppositie wordt besproken. Men besluit eerst nog eenige gedelegeerden nader te leeren kennen om dan een onderlinge bespreking met opposanten te beleggen ten einde plannen voor onze taak en handelwijze in de IUS te bespreken. Daarnaast voert Hendriksz zeer actief besprekingen met eenige Aziatische gedelegeerden door Adiseshia bijeen geïntroduceerd. Thans blijkt het van groot belang te zijn dat hij met de delegatie is mee gegaan, daar men slechts contact met deze lieden tot gesprek kan komen, wanneer hun wantrouwen eenigszins overwonnen is doordat een vertrouwd persoon hem ingeleid heeft. Lang spreekt Hendriksz in het bijzonder met Soejijono, om met hem het afleggen van een gemeenschappelijke Ned. Indonesische verklaring te bespreken. Doch deze voelt zich hier op glas ijs en is nauwelijks tot eenig overleg te bewegen. Zijn mandaat is zeer beperkt en tenslotte slaat hij het voorstel van een gezamenlijke verklaring af. Laat in den avond keert men naar Tivo College terug.

Zaterdag 2 Augustus.

Op dezen ochtend werd de discussie van den vorigen dag uitgesteld en ging men over tot de bespreking van het contact met Deutsche studenten.

De vergadering besluit een commissie te zenden naar Duitschland, met de 4 stemmen tegen van Zwitserland en Zweden.

Wieser (Zwitserland) verklaart zich tegen omdat hij van meening is dat reeds meer dan genoeg materiaal over de sociale en cultureele toestand der Deutsche studenten verkregen is. Maar het doel is contact opnemen met Deutsche studenten.

Polen verklaart zich tegen het verlenen van hulp aan Duitschers, want andere landen zijn het meer waard. Verder heeft het geen zin met Duitschers te spreken, zoolang zij toch zich niet een zelfde taak stellen als de IUS om de vrede en democratie te bevorderen. De IUS dient in elk geval Duitschland te beïnvloeden en niet omgekeerd. Polen vraagt een zetel in de commissie. Een Italiaan wenscht eerst het rapport van de commissie af te wachten voordat de beslissing genomen wordt om een Duitsch student toe te laten tot de IUS vergaderingen. In elk geval wil hij wel hulp verlenen, slechts moet de hulp voorgaan aan die landen die hun bloed vergoten hebben voor de democratie.

Vasquez stelt de vraag hoe Deutsche nazi professoren naar Amerika komen. Een vertegenwoordiger van Palestina stelt hier tegenover dat het antisemitisme nog in Duitschland leeft.

Engeland heeft een voorstel ingediend voor de taak van deze Commissie die naar alle 4 Zones dient te gaan om te onderzoeken :

- a. de materiële toestand binnen de Deutsche universiteiten.
- b. de denazificatie van staf en studenten.
- c. de activiteit van de onderwijsinstanties der bezetters.
- d. wederopbouw door studenten ondernomen.
- e. de houding van student tegen de huidige wereldproblemen.
- f. de bestaande studentenorganisaties.

Daarnaast dient deze commissie zooveel mogelijk bekendheid aan de IUS te geven en rapport uit te brengen of Duitsche Studentenorganisaties als waarnemers in de IUS erkend kunnen worden, of hoe hulp verleend kan worden, de mogelijkheid van contact, hoe boeken via de IUS naar Duitschland gezonden kunnen worden, tenslotte aanbevelingen voor een verbetering in een beurzenstelsel. Na eenige amendementen speciaal betreffende onderzoek naar DP's werd deze resolutie aangenomen.

Dien middag bracht de Nederlandsche delegatie door als gast van den Nederlandschen zaakgelastigde in zijn huis buiten Praag gelegen temidden van het schoone Tsjechische land.

In de Council kwam toen ter sprake de toestand van Chineesche studenten, waarbij men wenschte te protesteeren tegen de interventie der Vereenigde Staten in de Chineesche interne kwesties.

Zondag 3 Augustus.

De volgende dagen werden besteed aan het werk der departementen van de IUS.

Hiervoor verdeelde de Council zich in groepen, zoodat ieder land in elk der commissies die deze zaken onderzochten, vertegenwoordigd was.

De Nederlandsche delegatie verdeelde zich als volgt :

Intellectual Cooperation Department (ICD) : Hintzen
Press and Information (Pers) Department : Viets
Sport Department : Hintzen
Central Travel and Exchange Department (CTED) : Viets
Economic, Social and Health Department (ESH) : Hintzen en Viets
Relief and Reconstruction Department (RRD) : Hendriksz

De rapporten van deze commissies werden besproken en aangenomen in een plenaire zitting voor de eerste vier op 4 Augustus in den middag onder voorzitterschap van Trouvat.

De laatste twee op 6 Augustus in den ochtend.

De delegatie heeft zich hierbij beperkt tot het aanhooren van de besprekingen, aangezien men niet kon medespreken in de praktische uitvoering van de taak der IUS.

De algemeene indruk was dat hier werkelijk de zaken besproken werden, die naar Nederlandsch inzicht tot de taak van een internationaal studenten organisatie behooren, het behartigen der belangen van de studenten in de wereld. Meestal was een discussie zakelijk en werd met belangstelling gevoerd. Politieke opvattingen kwamen bijna niet ter sprake, hoewel een enkele maal een addertje uit het gras kroop. Men zocht zeker naar de beste oplossing, al botsten de meeningen nog al eens fel.

Slechts kan men sceptisch staan tegenover de uitvoering van de vele aanbevelingen die gedaan werden. De vraag blijft of de politieke belangstelling niet de behartiging van de werkelijke studentenbelangen in het gedrang zal brengen.

Het resultaat der discussies in de commissies werd neergelegd in een reeks aanbevelingen, welke daarna voor iedere commissie apart in de plenaire vergadering gebracht werd om daar aangenomen te worden.

De volgende aanbevelingen werden aangenomen:

Intellectual Cooperation Department (ICD)

Vo rop werd gesteld dat de hoofdzaak is de uitvoering der beslissingen van Congres en Council betreffende de democratisering der universiteiten en de intellectueele samenwerking tusschen studenten aller landen.

Cultureele uitwisseling.

- 1) correspondentie uitwisseling zooveel mogelijk gedecentraliseerd door nationale organen laten regelen.
- 2) voor uitwisseling van boeken en tijdschriften dient de ICD slechts als clearing orgaan te werken.
- 3) uitwisseling van films bevorderen door het aanleggen van een lijst van in ieder land beschikbare films met opvoedende waarde.
- 4) Het ICD zal als intermediair dienen voor het verleenen van in-

lichtingen over studenten in andere landen.

5) bevorderen van studieuitwisseling van studenten o.a. door adoptatie van andere colleges en universiteiten. Intellectuele hulpverlening.

- 1) een prioriteitssysteem dient opgesteld te worden.
- 2) aandrang op de leden om boeken voor hulpverlening in te zenden in overeenstemming met de plannen van WSR.
- 3) vormen van teams van professoren voor intellectuele hulpverlening aan achterlijke landen.
- 4) beroep op regering om beurzen beschikbaar te stellen voor studenten uit koloniale landen en landen die strijden voor hun bevrijding.

Informatie.

- 1) oprichten van een bureau met documentatie over de verschillende onderwijssystemen.
- 2) Drie nieuwe faculteitsbureaux zullen opgericht worden. Overwogen worden de faculteiten van Landbouw, Opvoeding, Techniek en Economic; conferenties hier voor zullen gehouden worden in India, West Indië, Schotland, Zweden en Denemarken.
- 3) politiek van het ICD dient gericht te zijn op coördineren van het werk der leden.

De Medische Conferentie in Engeland wordt zeer toegejuicht. Verder wordt aanbevolen uitwisseling van culturele studentengroepen.

Deelname van de IUS aan de wereld jeugd festivals dient meer bevorderd te worden.

Betrekkingen tot andere organisaties.

Unesco.

- a. men moet streven naar een erkenning door Unesco.
- b. nationale organisaties moeten vertegenwoordigd zijn in nationale Unesco Committeees en deze dienen aan te dringen op erkenning van IUS.
- c. steun verlenen aan plannen van Unesco, voorzover ze op het terrein der IUS liggen.

ISS.

De leden van IUS vertegenwoordigd in ISS organen dienen te helpen bij de culturele projecten van ISS.

beide secretariaten moeten elkaar behulpzaam zijn.

Council verklaart zich tegen iedere maatregel die cultureel contact tussen verschillende landen verhindert.

Sport Department.

Beter contact is noodzakelijk met landelijke organisaties - questionnaires dienen beter beantwoord te worden, een verantwoordelijke contactman moet aangewezen worden.

Winterspelen in Davos. Het rapport van Dr. Schneider wordt overgenomen behalve het gedeelte waar hij aandringt op de vorming van een internationale sportorganisatie naast de IUS. Speciaal wordt gewezen op de aanbeveling dat universitaire sport in een geest van sportiviteit en kameraadschap beoefend dient te worden en dat nationalistische tendenzen uit den boeze zijn.

Zomerspelen Parijs. Naast eenige technische aanbevelingen werd er op aangedrongen dat tijdens de spelen al het mogelijke gedaan zal worden om de IUS te populariseeren.

Sportconferentie in Lyon. De agenda hiervoor wordt aangenomen. Sommige landen streven naar de oprichting van een los van de IUS staande sportunie, maar men wenscht de eenheid onder de studenten te handhaven en daarom liever het Sportdepartement der IUS uit te breiden met eenige sportdeskundigen.

ISS zal zich voornamelijk toeleggen op hulpverlening door WSR. Wanneer dit lichaam op den duur zou ongeheven worden, daar de nood geleenigd is zal ISS zich toch nog op langeren termijn ten doel stellen de levensomstandigheden van studenten te verbeteren. De uitvoering van deze taak van hulpverlening laat IUS nu geheel aan ISS - WSR over. Hiernaast heeft ISS een culturele taak, welke evenwel niet de aandacht van hulpverlening mag afleiden. Deze wordt vervuld door het houden van conferenties over algemeene culturele problemen, door het organiseren van studytours, door het geven van informatie. De studentsnuitwisseling evenals correspondentie laat ISS uitsluitend aan de Nationale Bureaux over.

Verder streven de nationale unies naar een 50% vertegenwoordiging van studenten in ISS comités.

In de ISS Assembly vaardigt IUS 4 van zijn Executive leden af. Verder wenschte men nationale inzamelingsacties te houden door nationale reliefbureaux voorbereid, waarvan het geld aan WSR zal afgedragen worden en een reconstructie brigade uit te zenden naar getroffen gebieden.

Economical Social and Health Department. Doeleinden zijn een beter contact te hebben met de leden, want ook hier werden questionnaires niet beantwoord, informatie over toestanden in andere landen, regelmatig statistisch onderzoek over de sociale positie der student in de landen, steun te verkrijgen van Unesco, bestrijding van tuberculose door oprichting van sanatoria en rusthuizen voor studenten. Tenslotte het houden van een wereld conferentie over deze problemen.

Tenslotte werd op Maandag 4 Augustus in den avond het rapport betreffende de democratisering der universiteit aangenomen. Dit hield dan in dat de taak van de IUS is discriminatie bij de toelating tot de universiteit tegen te gaan, een veel uitgebreider beurzensysteem, daarnaast een afschaffen of vermindering van college- en examengelden, en tenslotte het verschaffen van leerboeken. Veel aandacht dient er aan besteed te worden om het hooger onderwijs toegankelijk te maken voor de breedte lagen van de jeugd. Het dient te werken om rassentheoriën en imperialistische propaganda te weren in het onderwijs. Studenten en professoren die collaboreerden met het fascisme dienen van de universiteit verwijderd te worden.

Er werd besloten een commissie naar Duitschland te sturen, om de levensomstandigheden en de geestelijke gesteldheid van de studenten te onderzoeken, en zelfs een eventueele toelating tot de IUS. Naar Griekenland wordt een commissie gezonden om te onderzoeken hoe men daar kan helpen.

Tenslotte zal de Ius protesteeren tegen de onderdrukking van de Armeensche studenten door de de Knomintang regeering.

Deze resoluties werden meestal in een snel tempo aangenomen, zonder dat er veel discussie over ontstond, want men had de strijd al in de commissie uit gestreden en bijna steeds met algemeene stemmen.

5 Augustus. De Council kwam in plenaire zitting bijeen onder voorzitterschap van Cater.

Trouvat geeft een inleidend rapport over de werkelijke behoeften der studenten. Hij ziet als groote hinderpaal voor de democratisering der universiteit dat het aan de studenten zoowel op materieel als op geestelijk gebied nog aan alles ontbreekt. Daarom is het hoewel er geen discriminatie bestaat bij de toelating tot de universiteit toch onmogelijk voor bepaalde bevolkingsgroepen om te gaan studeeren, omdat zij financieel daartoe niet in staat zijn. Hij meent dat de IUS er naar moet streven een vakvereniging van studenten te zijn, met als taak het verbeteren van de studiemogelijkheden en levensomstandigheden der studenten. De student moet goed verzorgd worden omdat hij voor zijn geestelijke arbeid voor alles rust noodig heeft.

Toch moet hij niet als een bevoorrechte groep beschouwd worden, daar hij als een toekomstig waardevolle werkkracht in de maatschappij kan gelden.

De behoeften van den student zijn :

- a. om gehuisvest te zijn, daarom heeft hij studentenhuizen noodig. Cites Universitaires of colleges, waar men tegen zeer lage prijs kan wonen,
- b. om zich te voeden, daarom mensas dicht bij de universiteit waar men voedzame en goedkope maaltijden kan krijgen.
- c. om zijn gezondheid te verzorgen, onder studenten komt b.v. tuberculose tweemaal zooveel voor als onder de rest der bevolking, daarom zijn studentensanatoria en rusthuizen noodig.
- d. om ontspanning te hebben opdat zij niet geïsoleerd zijn van hun medestudenten, daarom dus clubs, cultureele bezigheden, sport, etc.

Om al deze behoeften binnen het bereik van ieder te brengen moeten meer studenten in ruimere mate beurzen kunnen krijgen, speciaal exmilitairen met een gezin.

Naast deze materiële behoeften heeft de student ook op zijn studiegebied zekere zaken noodig, als onderwijs in zijn eigen taal, vrij gebruik van bibliotheken en laboratoria, garantie van betrekking na afloop van zijn studie.

De IUS heeft tot taak de studenten der wereld hierbij te helpen door geldelijke hulp te verlenen aan organisaties in behoeftige landen en door reconstructie brigades uit te zenden naar die landen, verder door de nationale organisatie te stimuleren om het leven van de studenten in hun land te verbeteren door aandrang op hun regering uit te oefenen.

Er dient ook contact met de vakverenigingen hierover opgenomen te worden. Tegen hulp aan vroegere fascistische studenten moet ieder zich verzetten, maar de Economic and Social Council van de UNO dient hulp te verlenen aan studenten uit achterlijke landen.

Tenslotte stelt hij voor een Student Charter op te stellen, waarin de rechten der student vermeld staan.

Wieser (Zwitserland) merkt op wij willen den student niet zien als intellectueel arbeider, er is een essentiël verschil tusschen hand en hoofdarbeider. Hoofdarbeid kan men niet naar zijn waarde beloonen. Vasquez is het niet eens hiermede, ook hoofdwerkers moeten beloond worden anders wordt er geen intellectueel werk verricht.

Een drafting committee wordt samengesteld om een resolutie voor te stellen.

Adiseshia stelt een motie voor dat de IUS in kwesties van hulpverlening van socialen aard, meer in de richting van ISS moet werken. Dit wordt aangenomen.

Dan vraagt de vertegenwoordiger van Australië Redrup het woord. Hij was pas gearriveerd uit Australië. Zijn verklaring verwekt eenige opschudding. Eenigszins buiten het behandelde onderwerp om, en spreekt hij zich namens de organisatie die hem stuurde uit voor een apolitiek standpunt.

De Australische Studenten Unie vereenigt de meest uiteenlopende sociale en politieke groepen en kan dus nooit goed samenwerken, wanneer daar politieke beslissingen genomen worden.

Daarnaast bepaalt hun constitutie dat het niet geoorloofd is besluiten te nemen over zaken die andere landen aangaan of belangen die buiten de studentenwereld liggen. Politieke beslissingen te nemen is het werk van de UNO. Deze toespraak was een wel zeer onverwachte bijval voor de houding van de Nederlandsche delegatie, en versterkte zeer de moed, terwijl de Council te zeer yerbaasd was over deze aanval op de politiek om dadelijk te kunnen reageeren.

Men zette de discussie voort betreffende de behoeften der studenten. Door een aparte commissie werd een resolutie opgesteld.

Naast een reeks praktische wenschen stelde men vast dat de IUS en de nationale organisaties moet werken voor de erkenning van de plaats van den student in de maatschappij en de rol, die hij daarin kan spelen. Verstand is niet alleen een voorrecht der rijken, maar ook arbeiders en boerenjeugd moeten ook de gelegenheid hebben om te gaan studeeren. Tenslotte hebben alle studenten recht op onderwijs in hun eigen taal en cultuur en dit geldt speciaal voor koloniale volkeren. Deze resolutie wordt tenslotte unaniem aanvaard.

In den avond van 5 Augustus ging de voltallige delegatie Mejuffrouw Nauta, die uit Holland arriveerde aan het station afhalen. Zij werd snel op de hoogte van de situatie gebracht opdat zij door het missen van eenige dagen van de Council niet zou achter blijven. De delegatie was toen nogal optimist over de relatie met de IUS, in tegenstelling tot de eerste dagen. Er bleek meer steun en begrip voor het Nederlandsche standpunt dan verwacht was en in het bijzonder door de bijstand van Amerika leek het niet uitgesloten de Council tot concessies te brengen wat betreft de autonomie. Daarnaast hadden de commissie vergaderingen over het algemeen de indruk gemaakt dat men werkelijk belangstellend was voor de werkelijke studenten problemen en dat men ook zou verwezenlijken wat men op dit gebied besloten had.

In het algemeen stond politiek minder in het middelpunt dan verwacht werd. Daartegenover was duidelijk dat Nederland oppositie zou moeten voeren tegen de heerschende politieke tendenzen, maar het scheen op dat moment of er voldoende hulpkrachten zouden zijn om een krachtig geluid te doen hooren. Mits Nederland maar volledige handelingsvrijheid kon verkrijgen, dacht de delegatie toen, zou het lidmaatschap aan te bevelen zijn omdat zoo effectiever een eigen meening naar voren gebracht zou kunnen worden.

De betrekkingen tot de andere delegatielieden, waren beter dan in den beginne doch nog steeds koel en op een afstand. De komst van Mejuffrouw Nauta leverde eenige moeilijkheid bij de inschrijving op, toen men protesteerde tegen het toelaten van alweer een Nederlandsche afgevaardigde.

Hoewel er officieel bijna geen feestelijkheden op het programma voorkwamen vonden toch geregeld geïmproviseerde kamerfestijnen plaats, waar gedronken en gezongen werd tot laat in den nacht. Geen der delegatielieden gelukte het goed in deze sfeer en stijl van deze avonden te komen. Hoewel het soms zijn nut afwierp door een inofficieel gesprek, nam de delegatie slechts noode hier aan deel, daar een blijvende terughoudendheid bleef bestaan, een wantrouwen tegen vermoede reactionnaire opvattingen.

Op 6 Augustus werden in plenaire ochtendzitting de rapporten der commissies betreffende Economical Social and Health Department en Relief and Reconstruction Department aangenomen. In den middag kwam de Council niet bijeen, want de Executive Committee vergaderde. Eenige landen te weten Amerika, Oostenrijk, Zwitserland, Schotland, België, Australië en ook Holland, hadden een aantal voorwaarden opgesteld, welke deze landen vervuld wenschten te zien om lid te worden of nog te blijven. Deze voorwaarden, die meestal de eisch van autonomie en een apolitieke discussie inhielden, werden in de vergadering van de EC besproken. Aan het einde van den middag lekte door Meerts, de penningmeester der IUS uit dat er weinig kans was dat de voorwaarden geaccepteerd zouden worden, hoogstens zouden de Amerikaansche voorstellen gebruikt worden om daar alle andere eischen onder te laten vallen. Onder de opponeerende landen heerschte een verslagen stemming. Zij begaven zich toen in den avond naar een verborgen café met een wijd uitzicht over Praag. Daar in de afzondering conspireerden de op-

posanten bestaande uit vertegenwoordigers van België, Oostenrijk, Zwitserland, Canada, Schotland en Holland. Er werd besproken wat en hoe men onderling contact zou onderhouden. Dit zou van bijzonder belang blijken te zijn, indien deze groep buiten de IUS kwam te staan. Men was wel van meening geen tegenorganisatie te moeten oprichten om geen onoverbrugbare kloof tot stand te brengen. Allereerst was van belang het uitwisselen van gegevens, speciaal confidentieel nieuws betreffende de IUS. Men besloot eens in de maand aan de aanwezigen vanuit ieder land een rondschrĳven te richten met nieuws over een aantal vastgestelde onderwerpen. Voor deze rondschrĳfbrieven wenschte men ook nog andere medestanders te werven in de Scandinavische landen, in de Dominions en onder enkele Katholieke studentenorganisaties. Men overwoog verder het contact door sport tusschen deze landen. Of het wenschelijk ware hiervoor een aparte sportorganisatie op te richten zou aan de ontwikkeling overgelaten worden, in elk geval zou men sport teams uit wisselen. Ook zou een intensiever contact geschapen worden, via reisuitwisselingsbureaux. Eventueel ware het wenschelijk een aparte conferentie bijeen te roepen met vertegenwoordigers der bureaux uit deze landen, Oostenrijk verklaarde zich bereid gastheer te zijn. Tenslotte besloot men met het zelfde gezelschap met Paschen 1948 in Glasgow weer bijeen te komen. Gesterkt door wijn en het besef van deze oppositie eenheid toog men toen weer naar het Tito College.

7 Augustus. Pieniazek(Pool) in de Chair.

Aan de orde is nu de bespreking van de behoeften der studenten uit koloniale landen. Tomović lid van de commissie, die gezamenlijk door WFDY en IUS naar Z.O.Azië gestuurd is, leest het rapport over zijn reis voor. Hij bezocht India, Burma, Indonesië en Malakka, in Vietnam werd hij niet toegelaten. Volgens hetgeen hij voorleest heeft hij veel gezien en velen gesproken. Toch staat er weinig feitelijks in het rapport en is het meer een strijdgeschrift tegen het imperialisme. Zeer wordt de nadruk gelegd op de armoede onder het volk. Steeds weer opkomende hongersnood, slechte woningen, hij wijt deze toestand aan het economische systeem, waarbij bouwland en industrie in handen zijn van buitenlanders of van enkele rijke bewoners van het land, die daaruit hun inkomsten trekken, terwijl dan voor den pachter of arbeider te weinig overschiet. In Indonesië wijt hij de gebrekkige omstandigheden aan de bezetting en aan een door Nederlanders doorgevoerde blokkade. Na de bespreking van de algemeene toestand van het volk beschrijft hij de studentenorganisaties. In al deze landen omvatten deze de overgrootste meerderheid der studenten, behalve in India, waar naast de Mohammedaansche Studentenorganisaties in Pakistan twee groote organisaties bestaan. All India Stud. Congress en Federation. (All India Slechts de Federat. is lid der IUS. Het Congres heeft gewei- (Stud. gerd omdat de IUS niet anti-imperialistisch is en zich niet. (Fed.) voldoende met dit probleem der politiek bezig houdt, wat zij eischen van een studentenorganisatie.

Bij al deze organisaties is de commissie met veel vertoon ontvangen, want men verzocht van hun steun in hun strijd voor hun onafhankelijkheid.

De conclusie is dat de reis veel heeft bijgedragen tot het bekend maken der IUS en het bijeenbrengen der studenten van alle landen.

Na het rapport gaat men over tot de lunch.

Aan het begin van den middagzitting verklaart Dang (India) dat het gebeuren in Z.O.Azië een meelijheid is voor allen, maar doch ook van belang. Er is een gemeenschappelijke strijd. India, Egypte, Indonesië, Iran, Madagascar, en Brit. Guyama lezen in de vergadering rapporten voor over toestanden in hun land.

Vietnam legt tezamen met Frankrijk een verklaring af, waarbij

het optreden van de Fransche regeering veroordeeld wordt en men het terugtrekken der Fransche troepen eischt om Vietnam haar onafhankelijkheid te geven.

Daarna begint een discussie over het rapport van Tomović. Engeland protesteert tegen de inhoud, maar trekt dit weer in, Amerika ziet als bezwaar, dat er slechts weinig exacte gegevens in voorkomen, maar dat het meer een kort verhaal is over het imperialisme dan een werkelijk overzicht. Rusland en India verdedigen het rapport en dringen aan op publicatie.

Men stelt voor een koloniaal bureau tot stand te brengen, Engeland ziet als bezwaar dat er slechts gelukwenschen van dit bureau zouden uitgaan en stelt voor om aan ieder departement iemand te benoemen, die zich uitsluitend met koloniale problemen bezighoudt. Het rapport wordt verdedigd met een beroep op de opvoedende taak van IUS. Amerika wil het wel accepteren, mits er meer gegevens aan toegevoegd worden. Tenslotte legt ook Engeland zich er bij neer en het rapport wordt aangenomen. Ook geeft Engeland toe het bureau op te richten, zoodat aldus besloten wordt. Tot in den avond zet zich de discussie voort. Een gedeelte der delegatie bezocht de opera, daartoe uitgenoodigd door MacGregor, de Schotsche delegatie.

Op Vrijdag 8 Augustus is Acebez (Spanje) leider der discussie. Het quotum (2/3 der leden) is niet aanwezig. Als dan tenslotte de vergadering geopend kan worden brengt Palestina een verslag uit, waarin geprotesteerd wordt tegen het mandaat van Engeland en men klaagt over de zware bezetting van politietroepen, één agent op iedere dertig inwoners, terwijl het onderwijs verwaarloosd wordt.

Palestina stelt voor :

- a) een commissie naar dit land te sturen evenals naar Egypte, Iran en Griekenland om de situatie van het onderwijs te onderzoeken.
- b) te protesteeren tegen de harde gevolgen van het mandaat.
- c) de Engelsche NUS is als eerste verplicht het streven der Palestijnsche studenten naar beter onderwijs te ondersteunen, daarna moet de IUS alle nationale Unies mobiliseeren om bij de UNO om een oplossing aan te dringen. Hij ziet als eenige mogelijkheid voor bevrijding een Unie tusschen Arabieren en Joden.

Engeland maakt bezwaren tegen het zenden van een commissie, daar de UNO dit reeds doet, maar zwicht voor het argument dat speciaal studenten aangelegenheden onderzocht worden en stelt tenslotte voor één commissie te sturen naar de geheele Middle East, wat aangenomen wordt. Ook wijst men op het ontactvolle om de Engelsche studenten als éérste verplicht te stellen de Palestijnen te helpen.

De Engelsche en Palestijnsche delegatie verlaten de zaal om een resolutie op te stellen.

Na een korte afwezigheid komt Palestina terug, spreekt zijn dank uit aan de Engelschen voor hun medewerking aan een gemeenschappelijke verklaring, die inhoudt dat men de hoop uitspreekt dat UNO op rechtvaardige wijze de Palestijnsche kwestie zal weten op te lossen, zoodat er een eind komt aan de harde gevolgen van het Engelsche mandaat, dat de Vereeniging van Joden en Arabieren de eenige oplossing is en dat de IUS alle leden dient te mobiliseeren voor deze taak. Deze verklaring wordt door de Council overgenomen, waarbij Noorwegen, Zweden, Denemarken, België en Oostenrijk zich onthouden van stemming.

Cater maakt nog bezwaren dat een klein land als Palestina door twee organisaties vertegenwoordigd is, waarop Dwang voorstelt de te zenden commissie de taak op te dragen bei-

de groepen tot elkaar te brengen.

Dang vertelt daarna dat ook in India er twee organisaties gescheiden van elkaar werken, het All India Student Congress en de All India Students Federation. Zij kunnen goed met elkaar samenwerken in studenten aangelegenheden, zoodra men echter op politiek terrein komt is er oneenigheid. (Men ziet hier dus weer duidelijk het bezwaar voor studenten organisaties om zich op politiek terrein te begeven.)

Cater vraagt dan nog waarom het Congress niet vertegenwoordigd is en merkt op dat er gevaren in schuilen dat een internationale commissie gaat bemiddelen daar een nationale organisatie daardoor ook uiteen kan vallen.

De Indonesische vertegenwoordiger Soejijono staat dan op en doet een voorstel voor een resolutie betreffende zijnland. Hij wenscht te verklaren, dat iedere oorlog een inbreuk op de vrede is en dat men Holland moet veroordeelen omdat het een oorlog in Indonesië voert.

Daar de jeugd van Indonesië grote moeilijkheden ondervindt bij het onderwijs tengevolge van de oorlog verzoekt hij aan de IUS om :

- a. een beroep te doen op de UNO om de vrede te herstellen met erkenning van de Republiek,
- b. om het terugtrekken der Nederlandsche troepen te eischen,
- c. een beroep te doen op het Wereld Verbond om door staking Nederlandsche troepverscheppingen te verhinderen,
- d. om de leden van IUS te verzoeken een actie tot hulp te verleenen aan de Indonesische studenten in hun strijd voor onafhankelijkheid,
- e. om de jeugd van Engeland en de Vereenigde Staten te verzoeken bij hun regeeringen aan te dringen om niet de Nederlandsche economische en politieke macht in Indonesië weer op de been te brengen.
- f. om de jeugd van Nederland te verzoeken bij hun regeering tegen de actie te protesteeren,
- g. om de ledenorganisatie te verzoeken medische hulp en medicamenten aan Indonesië te brengen.

Viets verkrijgt het woord en begint uiteen te zetten wat de houding is van de Nederlandsche Studentenraad tegenover het Indonesische probleem.

De Studentenraad omvat alle groepeerings van Nederlandsche studenten en kan dus niet één meening weergeven, daar alle schakeeringen erin vertegenwoordigd zijn. Daarnaast zijn de Nederlandsche studenten niet naar politiek inzicht gegroepeerd, men verwijst daartoe den student naar de politieke partijen, waarin hij zijn politieke wil kan kenbaar maken. Ook een vertegenwoordiger wordt in Nederland niet gekozen naar zijn politieke opvattingen. Hierop onderbreekt de voorzitter, Acebez hem door te zeggen dat dit niet tot het besproken onderwerp behoort en dat hij hem het woordt ontnemt als hij niet het Indonesische probleem bespreekt.

Cater komt echter te hulp door te verklaren, dat ieder in de gelegenheid moet zijn om vrijuit te verklaren wat zijn meening is in deze vergadering. Hij verlangt daarom dat Viets het woord herkrijgt. Viets gaat dan verder met nog te zeggen dat men in Nederland ieder student geestelijk geheel autonoom wil laten, waarom het speciaal in politieke aangelegenheid onmogelijk is een meerderheidsbeslissing te nemen, daar men dan een minderheidsmeening in het gedrang zou brengen. Daarom ook bespreekt de Nederlandsche Studentenraad geen politieke problemen en heeft inzake Indonesië geen specifiek standpunt. Dat neemt niet weg dat men in Nederland aan deze kwestie geen aandacht besteedt. Integendeel men houdt zich er zeer mee bezig, zoo heeft men een Nederlandsch student naar Indonesië gestuurd om contact op te nemen. Men wenscht de In-

donesische studenten te helpen bij de opbouw hunner Universiteiten, en verzamelt daarvoor studiemateriaal, boeken en geld. Volgens zijn meening is dit de beste bijdrage voor studenten om de bestaande moeilijkheden op te lossen.

Tomović zegt hierop dat in deze kwestie de politiek niet te vermijden is; men dient eerst de oorzaak van de belemmeringen weg te nemen en dan pas hulp te brengen. Eerst moet dus de strijd beëindigd worden en daarna kan men pas denken aan den opbouw der Universiteiten, waarop een luid applaus van de vergadering volgt. Tenslotte verklaart hij dat men geen slagveld van politieke meeningen moet creëren in de Council.

Een voorstel wordt aangenomen om de discussie te beëindigen, dat met 33 tegen 31 stemmen wordt aangenomen. Men gaat over tot de lunch.

In den middag verdedigt een vertegenwoordiger uit West Indië de belangen van de studenten uit zijn land van herkomst. Deze worden in het gedrang gebracht doordat in Engeland geen plaats meer is aan de Universiteiten en slechts Engelsche graden erkend worden. Hij wenscht dat ook Amerikaansche en Canadeesche graden erkend worden, en dat er een aparte Universiteit voor West Indië opgericht wordt.

De resolutie voorgesteld door Soegijono wordt ongewijzigd aangenomen, waarbij 12 leden zich van stemming onthouden (Scandinavische landen, België en Zwitserland). Robinson (Canadees) houdt een eenigszins schertsmatige toespraak, waarvan de zin is, dat het imperialisme niet slechts te veroordeelen is. Zijn land leefde reeds in de 17e eeuw onder imperialistische druk, er was toen nog geen school, de bevolking liep naakt rond. Nu na drie eeuwen overheersing zijn er vele universiteiten, die men goed gekleed bezoekt.

Men beëindigt de discussie om de Council in de gelegenheid te stellen een receptie op de Poolse legatie te bezoeken. Een resolutie wordt voorbereid. Alleen Viets is uitgenoodigd. De rest van de delegatie bezoekt het Festival.

Zaterdag 9 Augustus. Cater voorzitter.

De voor Nederland belangrijkste kwestie komt aan de orde, het lidmaatschap. Madden leest het Credentials Report voor wat grootendeels overeenkomt met het voorloopige rapport op den eersten dag voorgelezen. Er wordt aan toegevoegd, dat nog een Chinese afgevaardigde, namens de nationale organisatie in het Kromintang gebied wordt toegelaten; voor Spanje krijgt de tweede organisatie een toehoorder en namens de Grieksche Epon is een volwaardig afgevaardigde toegelaten.

Dan wordt verslag uitgebracht over de speciale Executive bijeenkomst om de moeilijkheden voor bepaalde leden in de Constitutie gelegen op te lossen.

Voorop wordt gesteld, dat niet voor iedere organisatie aparte regels kunnen gelden, dus een interpretatie moet gegeven worden die ieder bevredigt. De vorm van interpretatie is gevonden, omdat de Council de Constitutie niet kan wijzigen.

Unaniem heeft de Executive het Amerikaansche voorstel met eenige wijziging aanvaard. Dit interpreteert de clause betreffende de verplichting van leden om beslissingen van de IUS uit te voeren, aldus, dat een nationale organisatie op principiële gronden kan weigeren een beslissing uit te voeren, mits men daarvan gemotiveerd bericht stuurt aan de IUS. Dit geschil zal dan op de volgende Council besproken worden. Daarna worden de afzonderlijke voorstellen behandeld.

België wenschte dat de IUS ten allen tijde de autonomie harer leden zou waarborgen en dat haar activiteit zich zou concentreren op studentenaangelegenheden en zich zou onthouden van eenige politieke of confessionele activiteit, daar haar statuten dit eischen. Men zag niet de noodzaak in van statutenwijziging voor affirmatie, daar men hierin wel instemde.

De Oostenrijksche Hochschülerschaft had drie voorwaarden voor het lidmaatschap:

- 1/ dat er een financiële regeling getroffen zou worden, daar zij de contributie niet kon betalen. Dit raakte het lidmaatschap niet.
- 2/ Zij wenscht vrijheid van opinie in inwendige aangelegenheden; de Executive is van meening dat het geen zeggingschap heeft in interne zaken.
- 3/ de Hochschülerschaft wenscht erkend te worden als nationale Unie Oostenrijk, met het recht met uitsluiting van anderen een vertegenwoordiging te kunnen benoemen. Nu is er nog naast haar de Union Demokratischer Studenten, die een aparte vertegenwoordiger aanwijst.

De Executive heeft hier tegen als bezwaren :

1. dat de Hochschülerschaft door de wet is ingesteld, niet door studenten. Ook de algemeen secretaris wordt door den Staat aangewezen
2. Dat voor de verkiezingen kandidaten gesteld worden uit een lijst samengesteld door de drie politieke partijen. Hoewel dus alle studenten mee kunnen kiezen is er slechts voor 850 in politieke partijen georganiseerde studenten de mogelijkheid om verkozen te worden. Ook heeft de Hochschülerschaft in zijn éénjarig bestaan nooit verantwoording afgelegd aan de studenten in locale organen. Deze voldoet dus nog niet aan de vereisten voor een nationale unie.

Daar het ongewenscht is dat een klein land als Oostenrijk door twee organisaties vertegenwoordigd wordt, dient men dit geschil onderling op te lossen.

De vertegenwoordigers van beide organisaties verlaten de zaal om deze oplossing te bespreken. De Union Demokratischer Studenten is een kleine groep van ca 200 leden, los van iedere partij en daarom eenigen tijd verboden door de Oostenrijksche regeering, daar men uit vrees voor nazi's slechts studentenorganisaties in partijverband duldt.

De Nederlandsche voorstellen vallen grootendeels samen met de Amerikaansche, waarom het Amerikaansche voorstel zal gelden. Slechts wordt opgemerkt dat de IUS niet openlijk wenscht te verklaren dat een lid niet aan haar besluiten deelneemt! Ieder lid heeft zelf daar natuurlijk het recht toe.

Wat betreft Zwitserland hoopt men dat de algemeene verklaring met hun wenschen zal overeen komen. Men kan geen afzonderlijke regeling voor Zwitserland maken. De Zwitsersche voorstellen komen er op neer dat slechts die besluiten bindend zullen zijn, die niet in strijd met de politieke of confessioneele neutraliteit. Men wil in geen geval aan eenige politieke actie deelnemen, in het bijzonder wordt in strijd met de neutraliteit gevoeld dat men koloniale studenten in hun strijd voor onafhankelijkheid zou ondersteunen en telkens wenscht men bij ieder besluit na te kunnen gaan of het in strijd is met de Zwitsersche constitutie.

Tenslotte wordt nog een critiscne beschouwing gegeven op de Council. De bedoeling was dat men vooraf verklaringen opstelde. Bij de discussie dient er een inleider te zijn, waarna anderen van te voren voorbereid verschillende aspecten uiteenzetten. Over het algemeen was er weinig medewerking van de Councilleden, en was er te weinig voorbereid.

Cater opent de discussie met te vertellen, dat het Student Congress in Amerika over het lidmaatschap zal beslissen, maar dat de mogelijkheid om lid te worden

/zijn

door het aannemen van haar voorwaarden belangrijk is verbeterd.

Viets zegt dat hij geen mandaat heeft verkregen, om iets over het lidmaatschap te verklaren, maar hij blij is dat men aan de moeilijkheden voor Nederland eenigszins tegemoet is gekomen. Dit wordt met groot applaus ontvangen.

De stemming van de Council was sindsdien vriendelijker jegens de Nederlandsche delegatie. Dit bewijst wel dat men zeer wantrouwend stond tegenover de afwijzende houding van Nederland.

Wieser wijdt erg uit over de Zwitsersche neutraliteit en wenscht niet aan koloniale politiek te doen.

Dang meent dat het onmogelijk is om de politiek van studenten aangelegenheden te scheiden.

Sjeftsof houdt dan een heftige rede.. Deze zaak is al geregeld in het vorige Congres. Apolitiek beteekent een bepaalde politiek, die van de machthebbers. De Duitsche fascistie hebben de jeugd van andere landen apolitisch gehouden om het fascisme te kunnen uit zaaien. Geen bepaalde politieke richting te hebben beteekent pro-fascistisch te zijn. De Constitutie is goedgekeurd, niet ieder lid moet daarna iets van deze Constitutie trachten af te doen.

Men moet de constitutie aannemen of verwerpen in haar geheel. Hier gaat het om constitutie wijziging.

Dit is de meest uitgebreide toespraak die door Rusland gehouden werd, anders hield men zich wat afzijdig en gedesinteresseerd.

Zwitserland verklaart dan in een gloedvolle rede, dat de Zwitsersche Studenten Organisatie besloten had uit de IUS te treden, wanneer haar voorwaarden niet letterlijk aanvaard werden. De delegatie heeft volledige machtiging verkregen deze stap te ondernemen.

Hij zegt hiermede het lidmaatschap op en de delegatie verlaat de zaal.

Redrup zegt dat Australië misschien lid kan worden wanneer de zes door hem voorgestelde punten aanvaard worden, waaronder ook de verklaring, dat de IUS niet aan politiek dient te doen. Hij wijst op sommige landen, die bewust niet aan politiek doen en zich van stemming daarover in de Council onthouden. Nationaal kunnen we onze studentengroeperingen nauwelijks bijeenhouden, wanneer we politiek bespreken, laat staan internationaal. Slechts wanneer onze universitaire vrijheid bedreigd wordt moeten we politieke actie voeren.

De Constitutie moet nog herzien worden. De IUS is nog een onstevige organisatie. Protesten hebben geen zin, zolang de wereld nog geen vertrouwen in de IUS gekregen heeft. Slechts wanneer men prestige en respect veroverd heeft kan men hulp brengen aan de koloniale volkeren.

Vasquez wijst erop dat er nog weinig contact is met de landen in Zuid Amerika, Chili is nu lid geworden met een sterke Nationale Unie, Peru en Bolivia gaan naar de Zomerspelen te Parijs. Al het mogelijke voor contact wordt ondernomen. In het komende jaar zal hij zich speciaal met Zuid Amerika bezig houden.

Verskillende landen stellen thans voor om de IUS meer te populariseeren. Middelen hiertoe zijn het houden van Congresen hierover, World Student News, wat meer verspreid dient te worden, het organiseeren van sportbijeenkomsten en uitwisseling, in het algemeen het verdedigen van de belangen der studenten.

Tenslotte levert Simmons (Engeland) nog een scherpe critiek op de Council. De Nationale Organisaties leggen allen verklaringen af voor hun eigen standpunt en zien de IUS niet als een internationale organisatie, waaraan ze mee moeten werken. De voorstellen van het vorige jaar worden opnieuw geformuleerd inplaats van dat men de Executive

helpt door hun problemen te bespreken en hun te zeggen hoe de voorstellen dit te verhelpen. Prestationnaires worden niet beantwoord, daardoor zijn zij onblij over de studenten slecht te krijgen.

Men besluit de discussie.

In den avond worden de financiën besproken.

De Financiële centrale Commissie brengt verslag uit bij monde van Roger (Frankrijk) over hun bevindingen. Het grootste euvel is dat de contributie door de leden niet betaald wordt. Daardoor is er een constante geldnood.

De Tsjechische regering heeft bijgesprongen met een gift van 200.000 Kcs. De Departementen werken weinig efficient, vaak door te kort aan personeel. Personeel is te laag gesalarieerd. De begroting omvat slechts de helft der in te verdienen gelden.

Men wenscht dat de afzonderlijke departementen meer financieel zelfstandig zijn, speciaal het uitwisselingsbureau moet een sluitende begroting hebben, maar zal om te beginnen een aanzienlijk bedrag als voorschot moeten krijgen.

Deze afdeling zal een aparte begroting maken.

Men spreekt lang en onzakelijk, omdat niemand op de hoogte is. Opmerkelijk is het gebrek aan belangstelling van Aziaten een Oost-Europeanen voor financiële zaken. Ze verlaten langzaam aan allen de zaal, zoodat tenslotte alleen de West-Europeanen overblijven. Misschien is dat omdat die volkeren weinig praktische ervaring hebben in het beheeren van eigen zaken. Herhaaldelijk wordt erop aangedrongen dat de leden moeite doen om spoedig hun contributie te betalen. Maar geen oplossing kan men vinden om belemmeringen door deviezen restricties om het geld over te maken, te overwinnen. Dien in de nacht sluit de bijeenkomst.

Zondag 10 Augustus.

Bratescu voorzitter. Na een woord van dank aan de Executive Committee, gaat hij over tot de verkiezing der nieuwe leden. Eenige onenigheid is er over de procedure, en of men bekwaamheid of geographische verdeling moet laten praevaleeren.

Na de oplossing gaat men over tot de verkiezing. Alle leden worden onder applaus met algemeene stemmen herkozen, behalve :

1. de Chineesche vicepresident Au. Voor deze vacature worden candidaat gesteld Vasquez en de afgevaardigde uit Ku min-tang China, die slechts chineesch spreekt, maar zich wenscht te laten vertegenwoordigen door een bruikbare Chinees. Beide candidaten trekken zich tenslotte terug om de plaats vacant te laten voor een vertegenwoordiger van de op te richten Nationale Unies in China.
2. de penningmeester Meerts, die af wenscht te treden. Candidaten zijn hier voor Berlinguer (Italië) voorgesteld door Frankrijk en Kaerre (Zweden) voorgesteld door Finland. Bij geheime stemming wordt Berlinguer verkozen met 47 tegen 39 stemmen.
3. Sommerfelt die aftreedt, en Magnussen (Denemarken) voorstelt, welke met algemeene stemmen wordt verkozen.
4. MacLean, welke nooit meer van zich liet hooren en met algemeene stemmen vervangen wordt door Redrup (Australië).

Wel worden herkozen, hoewel niet aanwezig Gamiz, die in Mexico zeer actief schijnt te zijn. Ghali die in Egypte gevangen zit en Chattopaddya, die naar de Zuid Oost Azië conferentie zal gaan.

In de middagzitting wordt de resolutie betreffende de behoeften der studenten uit koloniale, half koloniale en afhankelijke landen aangenomen. Deze houdt in een verklaring dat de studenten in deze landen in zeer ongunstige omstandigheden leven, dat er een groot tekort aan boeken is, dat de universitaire uitrusting onvoldoende is en dat onderwijs wordt ge-

geven in een vreemde taal, dat de studenten niet rustig kunnen studeeren en veelal geen toegang hebben tot de universiteit, hetgeen tezamen leidt tot een hoog percentage analphabeten en een gering aantal gestudeerde krachten in die landen. Ook ontbreekt hen de mogelijkheid zich vrij te organiseren en worden ze vaak vervolgd.

Omdat de IUS volkomen instemt met hun strijd voor de onafhankelijkheid van hun land, beveelt men aan, dat er meer informatie verspreid wordt door de IUS over omstandigheden, waaronder men studeert in die landen en de pogingen om daarin verbetering te brengen, dat alle studentenorganisaties uit koloniale landen lid zullen zijn en actief deel zullen nemen aan de IUS;

dat men zal werken aan de Zuid Oost Azië conferentie van de WFDY, dat een afzonderlijk bureau voor deze landen opgericht wordt, dat men aan Unesco voorstellen zal doen om de Universitaire situatie in koloniale landen te verbeteren, dat men een hulpfonds voor deze studenten zal tot stand brengen en tenslotte dat men een commissie van onderzoek zal uitzenden naar Iran, Palestina, Egypte en Noord Afrika.

Gedurende de middag brengt de delegatie een afscheidsbezoek aan den Nederlandschen zaakgelastigde, den Heer Rosenberg Polak, om nog eens haar bijzondere dank uit te brengen voor alle medewerking en gastvrijheid, die hij geboden had.

In den avond gaat men voort met de discussie over de nog af te handelen onderwerpen.

Betreffende de financiën wordt een motie aangenomen dat de leden zich verplichten alsnog hun lidmaatschapsgelden te betalen.

De financiën zijn hiermede afgehandeld.

Redrup leest dan een viertal punten betreffende het lidmaatschap voor, welke als verklaring van de IUS aan de leden te beschouwen is.

sluit

Daar Rusland bezwaren maakt men de zitting om de beide opponenten de gelegenheid te geven het eens te worden onder vier oogen.

De Council verzamelt zich in een nabijzijnd café, waar iedere delegatie een staaltje van nationale zangkunst geeft. Ook de Nederlandsche delegatie liet zich niet onbetuigd.

Maandag 11 Augustus.

Bij het openen der vergadering blijkt er overeenkomst tot stand gekomen te zijn met Rusland over de Australische voorstellen.

Het voornaamste punt hieruit luidt : De Council der IUS stelt als principe vast, dat als een internationale studentenorganisatie haar hoofdzaak ligt op het gebied van studenten werkzaamheden, zooals dit uiteengezet is in de Constitutie en het program door het Congres 1946 aangenomen. De Council echter wijst er de ledenorganisaties op, dat in vele landen hervormingen een noodzakelijke voorwaarde zijn voor de verbetering van de materieele en universitaire toestanden voor de studenten. Waar ook de Council of de Executive Committee ervan overtuigd is dat de omstandigheden die in eenig land heerschen, de sociale, universitaire, cultureele of materieele vrijheid van handelen der studenten beperkt, zal deze zich verplicht gevoelen als internationale organisatie, tegen dergelijke toestanden op te treden, en een beroep te doen op zijn leden om haar actie te ondersteunen. Iedere politieke actie van de IUS moet zich echter tot dit principe beperken.

Hier werd door Rusland een concessie gedaan om toch tot een eensgezindheid in de Council te komen. Over het algemeen was men bevreesd met een kleine meerderheid een beslissing te nemen. In deze aangelegenheid was het duidelijk dat een groot aantal afgevaardigden voor een apolitiek standpunt in deze gematigde vorm zou stemmen. Reden waarom Rusland

28 -
water in zijn wijn deed en een groot deel aan de bestaande wenschen tegemoet kwam.

Dang maakte nog eenige bezwaren, maar deze punten werden met algemeene stemmen aangenomen, terwijl Epon en India (3 stemmen) blanco stemden.

De Oostenrijksche moeilijkheden kwamen weer ter sprake. Er bleek geen oplossing bereikt te zijn. Men had bijzondere bezwaren tegen het karakter van een staatsorganisatie van de Hochschülerschaft, doch in Noorwegen is dit eveneens zoo. Ook meende men dat de Oostenrijksche studenten niet voldoende medezeggenschap geboden werd in het bestuur van hun organisatie. Joegoslavië verweet de Hochschülerschaft dat ze Joegoslaviëche collaborateurs als studenten aan de Oostenrijksche universiteiten dulden. De Oostenrijkers verdedigden zich in het Duitsch, een taal die de IUS niet wenschte te verstaan, waarom een extra tolk noodig was. Toch achtte men dit betoog niet voldoende bevredigend om de Hochschülerschaft als de nationale organisatie te erkennen, en men wenschte dus niet de IUS, die reeds van begin af aan lid der IUS geweest was het recht van gescheiden afvaardiging te ontzeggen.

Er werd besloten, dat men interna in Oostenrijk dit meeningsgeschil diende op te lossen, dat de beide Oostenrijksche organisaties de Councilleden inlichtingen zouden geven over de stand van zaken en dat zolang er nog geen oplossing gevonden was beide organisaties als lid erkend zouden blijven. De Hochschülerschaft accepteerde deze regeling niet en verklaarde dat men waarschijnlijk het lidmaatschap zou beëindigen.

Er rees nog een geschil tusschen de Epon vertegenwoordiger en een andere Griek, die als toehoorder aanwezig was. China protesteerde tenslotte tegen de Amerikaansche interventie in hun land en de toepassing der Truman doctrine. Aan het einde werd het werk van de Council besproken. Nogmaals leverde Engeland een scherpe critiek.

Men was te weinig practisch in de besprekingen. Juist het verschil tusschen een Congres, wat algemeene richtlijnen vaststelde en een Council wat de uitwerking hiervan diende vast te stellen ontbrak. Deze bijeenkomst had het karakter van een Congres, men herhaalde de frazen van het vorige jaar. Er was een gebrek aan internationaal gevoel. Hij maakte nog eenige opmerkingen.

Bij de besprekingen in de commissies ontbrak een gedetailleerde agenda met bepaalde onderwerpen, inzake de financiën was er een grootgebrek aan belangstelling, landen aangewezen om rapporten uit te brengen, dienden deze van te voren in te zenden, de Steering Committee moest beter weten, wat ze uit de vergadering wenschte te halen.

Meestal spreken sprekers voor dooven, men luistert niet, noch antwoordt.

Aan het einde van deze bespreking gekomen was men tevens aan het einde van de Council meeting. Tot tevredenheid van ieder was deze vergadering beëindigd. Geregeld was men achter gekomen bij de voorgestelde agenda, reden waarom men vaak tot laat in den avond moest vergaderen. Ook had de bijeenkomst een dag langer geduurd dan vastgesteld was. Men was nog moe en had genoeg van het vergaderen. Op de laatste dagen werden de zittingen slechts door de helft der Council bezocht.

Op deze laatste avond werd een afscheidspartij gegeven in het Tivo College. Een van de hoogtepunten was om op het einde van de maaltijd in zoo kort mogelijke tijd zooveel mogelijk wijn te drinken.

Viets deed hierbij verwoede pogingen om in het dansgevoel de Executive leden lichamelijk afbreuk te doen, hetgeen hem somtijds mocht gelukken.

ADVIES VAN DE NEDERLANDSCHE DELEGATIE OP DE COUNCILMEETING
van de INTERNATIONAL UNION OF STUDENTS.

- a. Niet lid worden van de I.U.S. omdat ondanks het feit, dat de autonomie kwestie nu min of meer bevredigend is opgelost, er nog steeds de navolgende bezwaren bestaan.
1. De Constitutie is onaanvaardbaar voor Nederlandsche studenten. Zij biedt geen ruimte voor alle opvattingen over de taak der studenten, doch verklaart integendeel een bepaalde ideologie, welke bovendien niet in overeenstemming is met de beginselen, waarop de Nederlandsche Studenten Gemeenschap gebaseerd is, tot basis der Unie. De ervaring heeft geleerd, dat bij zaken van principiëel belang de constitutie wel degelijk als richtlijn wordt aangenomen.
2. De IUS treedt op en neemt beslissingen namens alle studenten van de wereld, terwijl het overduidelijk is, dat lang niet alle groeperingen vertegenwoordigd zijn. Welbewust tracht zij daardoor een gekleurde politieke uitspraak een ongemotiveerde waarde te geven. Wij zouden hierdoor iets, wat tegen onze eigen beginselen ingaat, steunen.
3. Een sterke neiging tot centralisatie en het streven de praktische activiteiten ondergeschikt te maken aan een zeer vaag omschreven constitutionele doelstelling, tasten in hoge mate de algemeenheid en daarmee de waarde van deze activiteiten aan. Zij worden ondergeschikt gemaakt en in dienst gesteld van de reeds eerder genoemde politieke uitspraken.
4. Wanneer de N.S.R. lid wordt, dan zullen wij niet alleen moeten trachten om, door uiterst ter zake kundige voorstellen met kracht te verdedigen, de geest in de IUS te veranderen, maar tevens moeten waken tegen ongewenste consequenties van het lidmaatschap. Beiden zullen een niet geringe inspanning van den Nederlandsche student vergen, zonder welke het lidmaatschap waardeloos en zelfs gevaarlijk is. Het is zeer te betwijfelen of Nederland deze activiteit permanent zal kunnen opbrengen.
5. Wij geven aan groeperingen, die onze opvattingen delen, maar ze niet kunnen uitspreken, op meer doeltreffende wijze steun door een duidelijke weigering, dan door hoe intensief ook, mee te gaan. Onze inzichten zullen nimmer via de IUS tot hen komen, omdat juist uit de landen, waar dit voorkomt, vertegenwoordigers met uiterst geprononceerde politieke overtuiging zullen verschijnen. Zo zullen via de IUS onze overtuigingen ook nooit de groeperingen, die thans, vreemd voor ons zijn, bereiken, hoezeer dit ook noodzakelijk is. Het lidmaatschap, alleen als geste tegenover deze groeperingen, zal niet aan zijn doel beantwoorden, want de krachtige oppositie, die hiaraan gekoppeld dient te worden, zal veel van het effect verloren doen gaan.
6. Voor het uiteindelijke doel van internationaal contact, n.l. het op grote schaal kennen van elkanders opvattingen en omstandigheden en het bespreken van bepaalde problemen op internationaal niveau, is een representatieve organisatie geen eerste vereiste. Het is dus onredelijk om belangrijke concessies te doen ten behoeve van een dergelijke organisatie, terwijl andere middelen open staan om het doel te bereiken.

Sport en uitwisseling geschieden op basis van wederkerigheid en Nederland zal, mits het eigen goedwerkende organisaties hiertoe bezit, zeker niet geïsoleerd zijn. ISS en de faculteiten bieden ruime kans voor conferenties.

Wij hebben voor internationaal contact een bepaalde hoeveelheid enthousiasme, tijd en geld ter beschikking en bereiken ons doel beter langs deze indirecte weg, dan door veel van onze kostbare energie ten behoeve van de IUS te gebruiken.

- b. Indien Nederland geen lid van de IUS wordt, stelt de delegatie de volgende gedragslijn aan de N.S.R. voor.
 1. De IUS te beschouwen als een organisatie waarvan het lidmaatschap voor de NSR onaanvaardbaar is, doch waarmee de NSR wel contact onderhouden kan, voor zover onze houding t.a.v. de basis der organisatie voor de buitenwereld duidelijk is.
 2. Nadat de grondvergaderingen zich over het advies hebben uitgesproken, de IUS van de beslissing en de overwegingen, die ertoe geleid hebben, op de hoogte stellen.
 3. Zoveel mogelijk contact onderhouden met landen, die begrip hebben voor ons standpunt. In ieder geval door het medewerken aan de in Praag gestichte "Correspondence Union."
 4. Geen stappen ondernemen om te komen tot het oprichten van een algemene representatieve organisatie, gevormd door de landen, die geen lid van de IUS zijn, wel echter aan instellingen, die zich op internationaal terrein begeven, in overweging geven, zoveel mogelijk, bij bestaande of op te richten internationale organisaties, die een afgebakend arbeidsveld hebben, aan te sluiten.
 5. Duidelijk de Nederlandsche studenten onder ogen brengen, dat wij door deze weigering in mindere mate in de gelegenheid zijn onze opvattingen en overtuigingen te toetsen aan anderen, die er wellicht lijnrecht tegenover staan. Juist een min of meer extreem standpunt, als het Nederlandsche, behoeft een permanente kritische beschouwing en wij zullen op andere wijze in dit tekort moeten voorzien.

De reden, dat naast het verslag en het advies van de delegatie, deze beschouwing het licht ziet, is om de overwegingen, welke de delegatie er toe gebracht hebben haar advies aldus te doen luiden, uit een te zetten.

Het advies als zodanig maakt een zeer sumiere en éénzijdige indruk, omdat alleen maar in het kort de argumenten wil geven, waarom de NSR n.l. geen lid kan worden. De overwegingen die voor het lidmaatschap pleiten zijn niet genoemd, omdat, wanneer het advies zou zijn een résumé van punten voor en punten tegen, het toch altijd weer vergezeld zou moeten gaan van een overweging, waarom men het ene zwaarder laat wegen dan het andere. Wij zullen trachten, om in de beschouwing de punten die in het advies verwezen werden naar voren te halen en tevens trachten, de dikwijls als stellingen geponeerde bezwaren te verduidelijken.

Het woord autonomie is in verband met deze materie zo veelvuldig gebruikt, dat, om na te gaan in hoeverre aan de bezwaren van Nederland tegemoet gekomen is, een begripsverduidelijking noodzakelijk is. De feitelijke autonomie, en daarmee is bedoeld de zekerheid dat geen maatregel van de IUS, tegen onze wil, in Nederland van kracht zal worden, is nu aanwezig. En als zodanig

eigenlijk een schriftelijke bevestiging van een in de IUS heersend gewoonte recht. Een door de Council bekrachtigde interpretatie van de Constitutie, waarbij, zoals nadrukkelijk gezegd werd, geen afbreuk werd gedaan aan de Constitutie, zelfs niet voorlopig. Van een autonomie, zoals wij die in de studenten raden kennen, waarbij de besluiten eigenlijk het karakter van adviezer dragen, is echter allerm minst sprake. Om dat te bereiken, zou de gehele opzet van de organisatie moeten veranderen van een machtslichaam in een contactlichaam, iets, wat niet te verwachten is. Er is dus een duidelijke tekortkoming, die echter zolang de feitelijke autonomie gegarandeerd blijft, geen onoverkomelijk bezwaar oplevert.

Het is verheugend deze kwestie nu terzijde te kunnen stellen, om dat zij niet de kern van het vraagstuk raakt en zelfs de diepgaande behandeling hiervan, evenals vorig jaar, in de weg zou staan.

Wanneer wij dan, ontdaan van elk mogelijk formalisme, de wenselijkheid van het lidmaatschap gaan onderzoeken, dan moeten wij twee groepen van overwegingen zien. Of althans het probleem van twee kanten trachten te benaderen, want een scheiding zal uiteindelijk niet scherp door te voeren zijn. De eerste groep wordt gevormd door alle vragen, die samenhangen met internationaal contact in het algemeen, het doel dat wij ermee beogen, en de wijze van verwezenlijking die wij juist achten, met als sluitstuk een onderzoek in hoeverre de IUS hieraan voldoet. De tweede groep vindt zijn oorsprong in de onmiskenbare kloof tussen Oost- en West Europa, waarbij de IUS dus niet langer meer naar zijn naam maar naar zijn ware aard beoordeeld zal worden. Onze houding t.a.v. deze kloof zal hierbij ter sprake komen.

A. INTERNATIONAAL CONTACT IN HET ALGEMEEN.

Wij mogen hier voorbij gaan aan de redenen waarom wij internationaal contact in het algemeen willen, omdat deze te gedifferentieerd en te persoonlijk zijn om in enkele regelen samen te vatten. Wel is het antwoord, wat wij met onze activiteiten in deze trachten te bereiken, van belang. Voor Nederland moet dit als volgt luiden : "Op zo breed mogelijke basis en op zo ruim mogelijke schaal kennis nemen van elkanders inzichten en levensomstandigheden en het bespreken van bepaalde problemen op internationaal niveau." Het is duidelijk dat vele wegen hiertoe open staan en geen daarvan apert fout of goed te noemen is.

Ogenschojnlijk de meest voor de hand liggende en tevens de meest aantrekkelijke oplossing, is het verenigen van alle studenten in een overkoepelende, of althans allesomvattende wereldorganisatie. Van begin af aan wordt hierbij een eenheid geschapen of geduggereerd, die zeker een stimulerende invloed op de verdere werkzaamheden zal hebben. Terwijl het bovendien mogelijk is, om door onderling overleg te komen tot een soort van universele studenten mening, die dan wel niet geheel en al bindend, maar toch wel richting gevend, voor de verdere ontwikkeling van de organisatie kan zijn.

Alvorens dieper op het voor en tegen van een dergelijke werkwijze in te gaan, is het goed hier even het alternatief te vermelden. In principe gedecentraliseerd contact, niet op representatieve basis. D.w.z. dat men dus niet tracht alle studenten in een centrale organisatie, met onderafdelingen naar behoefte, te omvatten, maar er naar streeft, om studenten, die daaraan behoef-

te gevoelen, op een bepaald gebied internationaal bijeen te brengen. Dus een internationale sportunie, wiens eerste en uiteindelijke doel het is om internationale sportontmoetingen te bevorderen en daartoe belangstelling op zo breed mogelijke schaal tracht te wekken, zonder overwel te pretenderen allesomvattend te zijn, of rekening te houden met een al of niet gelijke instelling t.a.v. alle andere aspecten van het studentenleven.

Daarnaast b.v. een internationaal medisch studenten Congres, een centraal uitwisselingsbureau, ISS, enz., alles op dezelfde basis. Coördinatie tussen de activiteiten van al deze organisaties is zeer zeker gewenst, maar uitsluitend voorzover de autonomie en de algemeenheid niet worden aangetast. Dus in een contactlichaam, waar in de eerste plaats de verschillende organisaties i.p.v. de landen, vertegenwoordigd zijn. Uitteraad zal het dan niet op numerieke basis geschieden en zal dit lichaam geen bevelen geven, maar adviezen, waarvan de autoriteit afhankelijk is van hun waarde en werkelijkheidszin.

Wij zullen nu de eerste, dus de numeriek representatieve oplossing bespreken. Waar men bij de reeds genoemde methode via de gemeenschappelijke belangen tot elkaar tracht te komen en de geschilpunten aan individuele besprekingen overlaat, wil men hier alle studentenproblemen georganiseerd behandelen, en wel door middel van het uitwisselen van de nationale mening. Hierin is het cardinale verschil gelegen, en niet in de eerste plaats of de organisatie het karakter van machtslichaam dan wel dat van een contactlichaam draagt. Omdat voor het tot stand komen van een internationale maatregel men nog meer over kleine verschillen heen moet stappen, dan landelijk het geval is, Het gaat er alleen maar om welke problemen men op deze wijze behandelt en welke waarde men aan het resultaat toekent. Bij de gedecentraliseerde oplossing onderwerpe men zich aan de meerderheidsbeslissing inzake van te voren bepaalde en meestal praktische onderwerpen, terwijl een mogelijke uitspraak op een conferentie slechts het oordeel van een welgekozen groep is. De representatieve organisatie tracht voor ieder studenten probleem een universele uitspraak te verkrijgen. Iets wat op zichzelf genomen waardevol kan zijn, omdat het niet aangaat steeds een diepgaande en goed voorbereidende bespreking van de geschilpunten te vermijden. Er zijn echter een paar gevaren aan verbonden, die zo ze niet algemeen zijn, in ieder geval voor Nederland gelden. De organisatie van het studentenleven is in principe vrij en het toetreden geschiedt vrijwillig. Wij begaan een ernstige fout door dit opzij te zetten en t.a.v. fundamentele en van te voren niet overeengekomen problemen, verhoudingen als in U.N. of Parlement te introduceren. Hoezeer ook de feitelijke autonomie gegarandeerd mag zijn, een prijsgeven van geestelijke autonomie is inhaerent aan deze werkwijze. Nederland kent niet het systeem waarbij een aantal personen belangrijke beslissingen ten behoeve van een gehele groepering kan nemen. Ij de studenten raden zitten de vertegenwoordigers niet als gevolmachtigden, maar als terzake kundige vertrouwenslieden, die tesamen een advies opstellen. Uiteindelijk beslissen de aangesloten organisaties of groeperingen. Men verandert zijn principes niet, om dat de meerderheid dit beslist. Bovendien vragen wij ons af wat de waarde van deze modizaam verkregen uitspraken is. Hoe weten wij of een vertegenwoordiger werkelijk de mening van zijn land naar voren brengt? Zelfs voor landen waar we toch vrijveel van af weten, zoals b.v. Engeland tasten we dikwijls in het duister. Daarbij komt nog de praktische onmogelijkheid om alle belangrijke stromingen in alle landen gelijktijdig te vertegenwoordigen.

Kort samengevat kunnen we zeggen dat een representatieve organisatie te hoog gegrepen is, omdat vele praktische activiteiten afhankelijk zijn van overeenstemming inzake principiële moeilijkheden. Het is niet noodzakelijk om eerst een wereldstudenten-mening te hebben en afgezien nog van de waarde ervan, daarna pas uit te wisselen. Er bestaat echter een dergelijke organisatie. Daarom zullen we trachten enkele minimum eisen voor Nederland's deelname te formuleren.

De meerderheid moet aandacht besteden en ruimte verlenen aan de mening van de minderheid, omdat dit de enige manier is om onderling vertrouwen te kweken. De stemmenverhouding moet eerder een vinger wijzing, dan wel eerste en laatste argument zijn. Bovendien zullen er, teneinde het karakter van een wereld-unie te behouden, geen richtlijnen voor het te voeren beleid in de constitutie moeten staan. Dit zal wel uit de vergadering blijken.

Als tweede eis stellen wij een zuivere representatie. D.w.z. dat delegaties niet alleen alle stromingen in hun land vertegenwoordigen, maar ook naar voren brengen. Dat bepaalde landen in hun geheel ontbreken, is ongewenst, maar niet zo gevaarlijk als een systematische verschuiving per land.

De vraag is nu in hoeverre de IUS aan deze eisen voldoet. Voor wat betreft de tweede eis, is het antwoord gemakkelijk te geven, alhoewel de IUS nimmer officiële gegevens hierover publiceerde. Enkele ons bekende voorbeelden volgen hier. Engeland was voor 60% vertegenwoordigd, waarvan een aanzienlijk gedeelte aangetrokken werd door de voordelen, welke het lidmaatschap van de nationale unie biedt. De Katholieken uit Frankrijk waren zeer onvoldoende aanwezig. De Italiaanse delegatie sprak namens 20-25% der studenten. De 6 leden van de Amerikaanse delegatie waren vrij willekeurig gekozen. 2 Communisten, 2 fel rechts en 2 weinig overtuigend rechts. De Chinese delegatie kwam uit het "zojuist bevrijde gebied", evenals een Griekse vertegenwoordiger. Zwitserland, België, Canada, Schotland en de Scandinavische landen zijn op één lijn met Nederland te stellen. India, Egypte, Spanje en Nieuw Zeeland vertegenwoordigen zeker niet alle stromingen in hun land. Enkele voorbeelden die aantonen, dat aan de tweede eis niet op bevredigende wijze voldaan is. Wanneer wij het enthousiasme zien waarmee de afgevaardigden ontvangen werden en op de geheimzinnigheid van het "Credentials Committee", dan is de hoop op de toekomst niet groot.

Een onderzoek naar de eerste eis kan niet geheel en al aan de hand van objectieve gegevens verricht worden, omdat hierbij persoonlijke indrukken een rol spelen. Wel is zeker, dat er in de Constitutie vastomlijnde richtlijnen voor het beleid staan en dat men hieraan terwege waarde hecht. Wij zullen hier later op terugkomen. Tijdens de Council-meeting hebben wij niet veel kunnen merken van een rekening houden met de minderheid. De aangenomen interpretatie van de Constitutie maakte hierop een uitzondering. Het is aan ieder persoonlijk ter beoordeling, in hoeverre hier van een zet op het schaakbord sprake is. Toende kwestie "Indonesië" ter sprake kwam, kreeg Nederland slechts na veel moeite en onder protest het woord. Discussie is er vrijwel niet geweest. Men bracht zijn standpunt naar voren en volstond daarmee. Over het algemeen kregen wij de indruk, dat de IUS door de meerderheid bepaald werd.

Wij geven hier geen conclusies, omdat deze, tezamen met van het onder "B" besprokene, in het advies te vinden zijn en scherp van elkaar kunnen worden gescheiden.

B. Het contact met de "INTERNATIONAL UNION OF STUDENTS".

Wij zullen hier iets dieper in gaan op de reeds ter sprake

gekomenezijdigheid der IUS en zien in hoeverre wij kunnen of moeten meegaan of wel in onze afzijdigheid moeten volharden.

De moeilijkheden met de IUS liggen op het eerste gezicht in het feit dat de IUS zich met politiek bezig houdt en zelfs uitspraken in deze doet, terwijl in Nederland de studentenorganisaties als zodanig dit juist niet doen. Reeds eerder betoogden wij dat het niet aangaat om op internationaal niveau een aantal politieke standpunten tegenover elkaar te stellen en onze a-politieke houding als de neutrale middenweg te zien, met het bewandelen van deze middenweg als onverbidelijke eis voor onze deelname. Wij moeten inzien dat hier twee standpunten tegenover elkaar staan, die hun oorzaak vinden in veel dieper gelegen verschillen. Het is hier niet de plaats om te trachten deze nader te omschrijven. Wel kunnen we constateren, dat volgens Nederlandse begrippen een wereld organisatie slechts het behartigen van studentenbelangen tot basis mag hebben, en geen bepaalde ideologie. En omdat wij een taakverdeling als juist erkennen rekenen wij politiek niet hiertoe, maar verwijzen die naar U.N. of politieke partijen. De Oost-Europese conceptie van studentenbelangen eist daarentegen nadrukkelijk als eerste taak een politieke activiteit, en wel volgens de ddaar heersende opvattingen. Een studentenorganisatie moet daar dus een bepaalde ideologie tot basis en zelfs tot doel hebben. Fundamentele tegenstellingen, waarbij het er maar om gaat welke koers de IUS op het ogenblik volgt en welke de kansen voor de toekomst zijn.

De huidige toestand wordt bepaald door de constitutie, de waarde die de meerderheid hieraan hecht en de handelingen die de meerderheid wenst.

In de Constitutie ligt duidelijk een ideologie verankerd. Citeren wij slechts enkele der doelstellingen: "To be the representative organisation of the democratic students of the whole world who work for progress." en: "To assist the students of colonial, semi-colonial, and dependant countries to attain their full social, economic, and educational development: to this end, to render to the students and peoples of these countries all possible assistance in their struggle for freedom and independence." Zeker is deze opvatting van studentenbelangen niet in overeenstemming met de beginselen waarop de Nederlandse studentengemeenschap gebaseerd is.

of bolsj. In hoeverre zij communistisch/genoemd moet worden, is afhankelijk van de betekenis, welke men aan deze begrippen hecht. Een verwantschap is echter niet te lochenen.

Niet zelden werd tijdens principiële discussies de constitutie geraadpleegd en als richtlijn gebruikt. De redactie van World "Students News" kreeg de opdracht het blad in overeenstemming met de constitutie te brengen. Het redactioneel van het November nummer spreekt nu van: "To develop into a fighting publication". Een motie van Australië om studentenbelangen een eerste bezigheid van de IUS te maken, werd door Rusland pas ondersteund, toen de toevoeging "zoals deze vastgelegd zijn in de Constitutie" de motie waardeloos maakte. Toen de Zwitserse delegatie bezwaar tegen de constitutie maakte, en wijziging bepleitte, legde Rusland er de nadruk op, dat al of niet accepteren van de constitutie gelijk staat met al of niet lid worden. Voor de handelingen welke de meerderheid van de IUS verlangde en ondernam verwijzen wij naar het officiële verslag.

De kansen op verbetering worden, afgezien van demagogische afwijkingen, uitsluitend bepaald door de meerderheid van stemmen. Niet zozeer nog door te nemen besluiten zelf, als wel door de keuze van het E.C., omdat dit College feitelijk de macht in handen heeft. Een eventueel toetreden van Nederland zou in deze zeker een gunstige invloed hebben en niet alleen door haar stemmenaantal. Wij zullen niet in staat zijn om de "Fellow Travelers" van inzicht te doen veranderen, maar wel kunnen wij helpen

om het kamp van de landen die officieel in de oppositie zijn te consolideren. Alles draait echter om het behalen van een numerieke meerderheid. Zolang wij die niet hebben zal onze stem noch de meerderheid noch de minderheid in landen als Hongarije e.d. bereiken. Alleen een weigeren van het lidmaatschap zal doordringen. Wanneer wij een stemmings-balans maken en daarbij landen als Engeland, Frankrijk, Noorwegen, Amerika, Canada enz voor 100% tot de oppositie rekenen dan is de verhouding 37-59, ten gunste van Rusland c.s. Zuid-Amerika kan nog 10-15 stemmen opleveren, waarvan het te betwijfelen is of zij allen in de oppositie zullen zijn. Een ander verontrustend verschijnsel is de nauwe band die de IUS met de WFDY verbindt en die voorlopig niet losser schijnt te worden. De WFDY vertoont nog duidelijker en verbiddelijker de tendenzen die wij in de IUS schetsten.

Alvorens over te gaan tot het geven van een samenvatting willen wij nog een ogenblik stilstaan bij de vraag, welke de praktische consequenties van al of niet aansluiten zijn. Voor wat betreft sport en uitwisseling verwijzen wij naar de desbetreffende rapporten en sluit de delegatie zich bij de getrokken conclusies aan. Voorshands biedt lidmaatschap weinig voordelen en niet-lidmaatschap weinig nadelen. Een andere belangrijke overweging is, dat we door afzijdig te blijven de bijzonder nuttige botsing van onze met totaal andere meningen moeten missen. Zelfs al zou dit maar aan enkelen ten deel vallen, zouden wij er veel aan hebben en moeten wij een eventueel gemis terdege beseffen en trachten te compenseren.

Samenvatting.

In het algemeen is numerieke representatie in strijd met de Nederlandse opvatting over het studenten leven. De bezwaren hieraan verbonden komen in de IUS sterk tot uitdrukking, zozelfs dat er niet langer van een internationale studenten unie gesproken kan worden. Er is sprake van een internationale communistische of vrijwel communistische studenten unie. Natuurlijk zal Nederland een dergelijke organisatie niet hierom de rug toekeren, of weigeren ermede contact te onderhouden. Maar wel moet ten overstaan van iedereen duidelijk onderstreept worden, dat wij er geen lid van kunnen zijn. Dit is geen contact lichaam, waar men zelf kan uitmaken in hoeverre medewerking mogelijk is, maar een organisatie waarde minderheid zijn gewicht bij de meerderheidsbeslissing legt en deze dus versterkt, zonder haar te delen.

ENIGE OPMERKINGEN t.a.v. DE TE VOLGEN GEDRAGSLIJN WANNEER NEDERLAND GEEN LID WORDT.

Voor alles willen wij de nadruk op leggen dat deze beslissing onzerzijds geenszins een breuk met de IUS betekent. Wij willen echter duidelijk de kloof en de positie van de IUS in deze constateren. Zo is er geen enkel bezwaar om uitwisselingen met de IUS te organiseren of als waarnemer conferenties te bezoeken, mits wij maar goed realiseren waarom wij geen lid werden. N.l. om niet de ideologie, die in strijd is met de onze te steunen. Steunen wil hier zeggen, zowel daadwerkelijke steun geven als wel autoriteit verlenen. B.v. het deelnemen aan zomer of winter spelen of andere activiteiten die mede een propagandistisch doel hebben.

Het moet ons duidelijk zijn, dat we, door een weigering, van de onder A. besprokene oplossingen, de niet representatieve gedecentraliseerde gekozen hebben; iets wat bovendien ook in onze lijn ligt. Mede door het representatieve karakter is de IUS niet acceptabel en wij zullen dus niet in dezelfde fout moeten vervallen door een dergelijk tegeblok op te gaan richten. Wel zullen we alle energie, die anders naar de IUS ge-

gaan zou zijn, en meer, in het incidentele buitenlandse contact moeten steken. D.w.z. dat we, zo we al niet het initiatief nemen, in ieder geval een werkzaam aandeel moeten nemen in de stimulering van alle organisaties, zoals die in A. als alternatief genoemd zijn.

De in Praag gestichte "Correspondence Union" zal zeker niet het karakter moeten dragen van een geheime inlichtingen dienst. Het is eenvoudig een van de vormen van internationaal contact, die hiernooit geprovoceerd zijn.

Wij zullen alles moeten doen om niet gefsoleerd te raken. Maar wanneer wij de vele mogelijkheden hiertoe benutten, dan bestaat hiervoor voorlopig nog geen gevaar.

Adv. 2.

De IUS wil representatief zijn, en als zodanig treedt zij op als spreekbuis van alle studenten van de wereld. Tot nu toe geschiedde dit echter zonder enige reserve. Over duidelijk is, dat in de IUS enorme groepen nog niet vertegenwoordigd zijn. Dit feit op zichzelf wekt geen verbazing. Een organisatie die zich dit doel stelt, moet men langer dan drie jaar de tijd gunnen om zich te ontwikkelen. Wel echter moet men opmerken, dat juist de zeer links geörienteerde hier aanwezig zijn en zich buitengewoon actief betonen. Een feit alweer, waarvoor enerzijds (voor een organisatievorm als deze) de verklaring voor de hand ligt, aangezien de anderen zich als student minder voor een organisatievorm als deze interesseren. Anderzijds ziet men ook, hoe graag de IUS juist deze groeperingen interesseert en aantrekt. De IUS laat zich niet door deze onvolmaaktheid tot bescheidenheid manen, doch verdoezelt deze maar al te graag, en spreekt bij het aannemen en uitdragen van sterk gekleurde politieke uitspraken van "overwhelming majority" zonder van de oppositie en argumenten voldoende melding te maken. Zo sterk gaan zelfs mijn indrukken in deze richting, dat ik de IUS van de boze opzet moet verdenken, in 't geheel niet eerlijk naar representativiteit te streven. Het zou wel eens kunnen blijken, dat het doel van deze organisatie is om onder de dekmantel van algemeenheid, sterk links geörienteerde en bolsjewistische invloeden te doen gelden.

Adv. 3

De Nederlandsche studenten zouden, als zij toe treden, uit de aard van hun opvattingen over studenten-contact, sterk de nadruk gaan leggen op de praktische onderneming van de IUS. Zij zouden trachten, door deze kant van de IUB steeds beter te maken, het accent van het geheel te verleggen van het politieke naar de praktische kant. Daarmee zou de naam van de IUS belangrijk gediend zijn, juist tegenover die groeperingen, die hier nu nog weifelend tegenover staan. Het vertrouwen in deze organisatie, die op principes steunt en politiek werkt in een richting die niet overeenstemt met de beginselen, waarop wij menen dat een internationaal contact-lichaam zin heeft, zou door onze praktische successen stijgen en misbruikt worden voor het politieke doel dat boven genoemd werd. Terwijl de hoop, dat wij voor praktische activiteit de politiek kunnen elimineren miniem moet heten (zie P. Viets). Zal bovendien de IUS niet meer voor het genoemde politieke doel te gebruiken zijn, doordat "onze" opvattingen en acties een belangrijke rol gaan spelen, dan zal Rusland en vele Oost-Europeesche landen en groeperingen in Z.C.AZIE zich terugtrekken, en de Unie houdt op internationaal te zijn.

Uit het bovenstaande blijkt al wat wij partij moeten kiezen, en dat wij ons scharen in de oppositie tegen deze tendenz naar politiek en tegen de strikking daarvan. Wij willen aan de groeperingen, die onze opvattingen delen, steun geven. Niet alleen aan de groeperingen, die in de IUS zich openlijk aan onze kant bevinden, maar evenzeer juist aan die studenten, die het met deze gang van zaken niet eens zijn, doch dit, door de politieke overheersing in hun land, niet kunnen en durven te uiten en er dus ook niet openlijk voor kunnen vechten. De meest doeltreffende wijze van steun is m.i. de weigering van het lidmaatschap en de duidelijke uitspraak van onze motieven, gevoegd bij een actief en positief optreden op ander internationaal terrein. Onze overtuigingen en acties zullen in de IUS steeds door een ijzeren gordijn tegen gehouden worden, en alleen onze naam zal aan de organisatie slechts een "bedriegelijke "democratische" schijn geven.

Adv.4. Een louter praktische overweging op een ander plan is nog deze : willen we werkelijk een verantwoorde positie in de IUS innemen, dan zullen wij zeer krachtig en opletten te werk moeten gaan. De voorstellen moeten goed, uitvoerig en wel doorzacht zijn, en ook aan de praktische uitvoering moeten wij onze beste krachten geven. Opletten, omdat steeds het streven er is, de praktische activiteiten ondergeschikt te maken aan de niet te accepteren doelstellingen. Zeer nauwkeurig moeten alle handelingen in het oog gehouden worden. Bij iedere niet toelaatbare actie duidelijk geprotesteerd opdat de ongewenste consequenties van het lidmaatschap n.l. het waren in een ongewenst schuitje, tot een minimum beperkt worden. Voor de congressen en vergaderingen moeten ook Nederlandsche studenten beschikbaar komen, die opgewassen zijn tegen de volmaakte congres-politici, die de Oost-Europesche delegaties kenmerken. Men heeft hier niet te doen met studenten die zich een enkel jaar geven aan hun studentenorganisatie. Veelal krijgt men de indruk met begroeps-congressen te doen te hebben, die jarenlang op alle bijeenkomsten opnieuw verschijnen en ingewerkt zijn op alle kneepjes van het politieke manoeuvreren. Pas als Nederland ook dergelijke figuren beschikbaar heeft, zal er kans zijn op enige belangrijke invloed op de vergaderingen. Kan, doch vooral wil Nederland zulke beroeps studenten kweken. Er zouden dus moeten komen bekwame, actieve, goed ingewerkte kern Nederlandsche studenten, die hier zeer veel tijd en veel aandacht voor over moeten hebben. Zeer veel tijd en veel aandacht wordt er nu al van de Nederlandsche studenten gevraagd om naast hun studie aan nationaal en internationaal verkeer te geven. Het is uiterste moeilijk om de juiste mensen voor het vele werk te vinden. En vaak heeft men bij dit zoeken een schuldig hart, omdat het gevaar van overbelasting steeds dreigender wordt. Behalve de twijfel, of Nederland deze kern niet alleen nu, maar ook in de toekomst kan opbrengen, komt ook de vraag op of het nog verantwoord is, om deze last, die enthousiasme, tijd en gold betekenen van de Nederlandsche studenten te vragen. Te meer daar wij menen, dat internationaal contact op niet representatieve basis veel en veel meer zin heeft, en dat de energie daaraan besteed, juist en vruchtbaarder gebruikt wordt.

Mijn conclusie is dus duidelijk :

De NSR kan om redenen van principieele aard niet als lid van de IUS toetreden en moet dat ook om praktische redenen niet doen.

Het heeft nadelen die wij zelf moeten compenseren.

Wij verbreken het vrijwel enige contact dat wij als Nederlanders met de Oost-Europeanen met hun stromingen en mentaliteit hebben. Hoewel men zich van dit contact via de IUS niet te veel moet voorstellen. Immers alleen aan hen die "safe" zijn zal contact met de buitenwereld worden toegestaan en met

hen is het moeilijk praten.

De botsingen in de IUS zouden na steeds eigen constructie en richting scherp en richting scherp en kritisch bewust te blijven. Zullen wij "strijdbaar" genoeg zijn zonder deze prikkel? en niet zelfgenoegzaam afglijden in negativisme of passiviteit? En tenslotte, wij verspelen een introductie, die het lidmaatschap van de IUS ongetwijfeld zou zijn voor ons bij het contact in Z.O.Azië en Indonesië.

Men zal ons voor negatief en formalistisch houden. Alleen een sterk positief en praktisch daadkrachtig optreden zal het tegendeel bewijzen. Deze stap moet samen gaan van de volle verantwoordelijkheid ervoor en met een mobiliseren van alle krachten die hiervoor beschikbaar zijn in het kader van de Nederlandsche studentenmaatschappij.

Practisch en constructief zijn in ondernemingen van NBBS, correspondance Union, sportorganisaties, WSR, In ISS wel blijk geven van willen bijdragen leveren tot het cultureel en geestelijk interuniversitair contact. Eigen geestelijk bezit bewust worden en verrijken. Terwijl een grote mogelijkheid en belangrijke taak gezien kan worden in de confessionele contacten, Wereld federatie van Christen studenten, Pax Romana. Deze toch hebben hun eigen onaantastbare niveau van contact en hebben daardoor eigen mogelijkheden en waardevolle introducties. Het komt mij voor dat alleen in een eerlijk, positief en getuigend Christendom de grote kracht kan liggen, die wij stellen tegenover de stromingen, die wij uit die zelfde overtuiging als fout moesten aanmerken.

Kort verslag van de week-end-conferentie van de Nederlandse Studentenraad, gehouden op 6 en 7 December 1947 op de "Pietersberg" te Oosterbeek.

INLEIDING SCHOFFER OVER "STUDENT EN POLITIEK".

In het begin van de 20ste eeuw ontstaat in de studentenwereld belangstelling voor de politiek. Hiervan zijn de oorzaken: desintegratie van de studentenwereld, waarbij nieuwe belangengroepen aan de Universiteit komen;

toenemend belang van de buitenlandse politiek; Nederland raakt in internationale verwickelingen betrokken.

Een overblijfsel van het oude studentenleven, waarin één stand studeerde en door belangengelijkheid niet over politiek gesproken hoefde te worden (welvarende bourgeoisie) is: academische beschouwingwijze met bewaren van "afstand". Dit overblijfsel blijft van belang om de volgende redenen:

1. Een conservatisme en traditionalisme wordt juist in de steeds wisselende en veranderende studentenmaatschappij als bindende factor beschouwd.
2. De jongering tussen 18 en 25 jaar (in Nederland latere rijpheid) durft nog niet die politieke partijkeuze, die hij intellectueel nog niet geheel voor zichzelf heeft verantwoord, aan.
3. Binnen de studentenorganisaties geldt de persoon en de persoonlijkheid steeds nog meer dan een toevallige groep of meerderheid, vooral bij levensproblemen.
4. De studentenwereld in Nederland blijft versnipperd in kleinere groeperingen (kenmerken: groot aantal, Nederlandse intimiteit, dogmatisme) welk feit tolerantie vereist.
5. De strikt wetenschappelijke opleiding in Nederland bevordert een voorzichtig scepticisme en een sterke onafhankelijkheid.
6. De positie van Nederland in de internationale verhoudingen is nog steeds een betrekkelijk bemiddelde.
7. De binnenlandse politieke verhoudingen blijven uitermate stabiel. Hierdoor blijven voor de studentenwereld als richtlijnen staan:
 - a) de plicht tot bestudering van politiek-maatschappelijke vraagstukken - vooral in debat met andersdenkenden - en door het academische stellen vande verschillende kern- en basispunten van een bepaald probleem - wordtsteeds dringender voor iedere student.
 - b) het zich opsluiten binnen een bepaald strikt politiek verband vanSTUDENTEN dient te worden afgewezen. Als staatsburger kan men indiengewenst zeer wel aan partijleven of actieve politiek deelnemen.
 - c) enig politiek besluit namens een of andere studentenorganisatie of -formatie bij meerderheid genomen of verworpen, dient te worden afgewezen als waardeloos voor het weergeven van een of andere mening namens die organisatie of formatie.
 - d) niet deelnemen aan een internationale organisatie, die de in c) behandelde werkwijze volgt en dus het minderheidsstandpunt niet eerbiedigt.

In aansluiting hierop zet Hoekzema het standpunt uiteen van de student, die wel aan politiek doet. Hij doet dit uit belangstelling en gevoel voor maatschappelijke verantwoordelijkheid. Voor aanstaande leiders en intellectuelen is dit geenszins overbodig. Het a-politieke standpunt is niet een zich onthouden van elke vorm van politiek, doch betekent reeds dat men een bepaald standpunt in de politiek inneemt. Ook H. wijt het anti-politieke standpunt van de corpora aan conservatisme. Hij ziet de bezwaren tegen organisaties als "Politeia"

voornamelijk voortkomen uit de vrees, dat men de leden daar in een bepaalde politieke richting wil drijven. Dit is apert onjuist; men wil slechts ALGEMEEN vormend werken op politiek gebied. Het is zeer belangrijk, dat men later een verantwoorde keuze kan doen.

DISCUSSIEPUNTEN.

1. Is de student primair lid van de maatschappij of van een universitaire gemeenschap?
2. Kan men de activiteit van de student splitsen in een optreden als student en een optreden als staatsburger, of is deze een ondeelbaar geheel?
3. Ligt de functie van een landelijke studentenorganisatie op maatschappelijk of zuiver universitair terrein?
4. Erkent men, dat deze niet te scheiden zijn, en zo men dit erkent moet de organisatie dan bij het behartigen van deze belangen zich op politiek terrein begeven, of dient ze zich te onthouden van het behartigen van deze belangen?
5. Kan de landelijke studentenorganisatie in deze politieke zaken bij meerderheid van stemmen beslissen en zo ja, is dit besluit dan bindend voor de leden?

DISCUSSIEGROEPEN-VERSLAGEN RAPPORTEURS:

a) GROEP SCHMUTZER, RAPPORTEUR FRENKEL: AD 1:

de student distancieert zich van de maatschappij van zijn latere keuze, zonder echter alle banden met de maatschappij te verbreken, met behoud van eigen mening. (N.B. de doelstelling om zich voor te bereiden en de beide toevoegingen geven de speling weer tussen de verschillende meningen van de groepsleden.)

AD 2: de student is een staatsburger, die zich voorbereidt op zijn latere taak in de gemeenschap. Beide elementen zullen zich al naar gelang bepaalde feiten zich voordoen in het algemeen naar voren dringen, zonder dat zij elkaar kunnen uitschakelen. (N.B. Onder optreden "als student" verstaat de groep: gedistancieerd, kritisch, met het doel zich te verdiepen. Als tegenstelling beter "mens" te gebruiken dan staatsburger).

AD 3: de taak van de landelijke studentenorganisatie blijve bij voorkeur tot universitair terrein beperkt, doch kan zich ook in het algemeen belang uitstrekken tot maatschappelijk terrein (b.v. dijkbrauk, werken in mijnen).

AD 4: zonder veeldiscussie neemt men aan, dat studentenbelangen de politiek niet raken, tenzij incidenteel. (b.v. toelating aan de universiteit). Hiermede acht men vraag 5 tevens voldoende beantwoord.

b) groep KLOOSTERZIEL, RAPPORTEUR VON SAHER: de vraag is opgekomen, hoe politieke studentengroeperingen georganiseerd zijn. Het doel van Pericles en Politeia werd geformuleerd. Pericles: verdieping van maatschappelijke en culturele belangstelling van de leden bevorderen; hun verantwoordelijkheidsbesef opwekken. Ondersteuning van (politieke) acties, die verdieping van democratie betekenen; hieraan gekoppeld een zeker gezelligheidsleven, op eigen leest geschoeid. Derhalve wenst Pericles algemene vorming van de leden op zich te nemen. Op de duur zal het dus niet meer nodig zijn lid-

maatschap van Corps te stimuleren. Politeia: bestudering van de democratie, zoals deze gegroeid is in de samenleving in Europa, op basis van het socialisme. Informeel contact met de P.v.d.A.; geen gezelligheidskarakter; stimulering van lidmaatschap van andere verenigingen. Ten aanzien van vraag 1 is er geen scheiding te maken tussen student en staatsburger; wel is er onderscheid: elke staatsburger heeft een taak in de maatschappij. Verschil van mening omtrent eventuele activiteit gedurende deze voorbereiding. Er werd geen bezwaar gemaakt, dat studenten van een zelfde politiek inzicht zich aaneen sluiten om eigen vraagstukken te bespreken, wel dat deze groepen zich afzonderen, zodat politiek beginsel alomvattend wordt. Sommigen menen dat een bepaalde politieke of religieuze overtuiging geen basis mag zijn voor een studentenvereniging. Men is er niet over eens, in welke gevallen een meerderheidsbesluit van een vereniging beslissend mag zijn voor de gesties van een studentenvereniging. Als groep kunnen de studenten geen politieke uitspraak doen, omdat de meeste verenigingen als zodanig neutraal zijn, behalve bij werkelijk nationaal belang.

c) GROEP HOEKZEMA, RAPPORTEUR IDEM: AD 1: de maatschappelijke plaats van de student ligt in zijn universitaire gemeenschap.
AD 2: zijn activiteit is een on-
deelbaar geheel.

AD 3: de landelijke organisatie moet op zuiver universitair terrein blijven, behoudens zeer speciale gevallen, waarbij ook hier aan dijkbreuk gedacht wordt.

AD 4: studentenbelangen en politieke vraagstukken zijn niet te scheiden. Als men onder politiek verstaat: de strijd om de rechtvaardigheid, dan moet de organisatie zich op politiek terrein begeven; hecht men er echter de betekenis van partij-politiek aan, dan moet de organisatie zich er zeer zeker verre van houden.

AD 5: alleen bij eenstemmigheid kan een besluit genomen worden.

d) GROEP VERRIJN STUART, RAPPORTLUR IDEM.

Samenvatting van de discussie in de groep Verrijn Stuart naar aanleiding van het onderwerp: Student en Politiek op de conferentie op de Pietersberg te Oosterbeek 6-12-47.

Uitgaande van de gedachte:

a) wij zijn student doordat wij studeren aan een Instelling voor Hoger Onderwijs, die door zijn aard een vrije wetenschappelijke vorming moet bieden.

b) ons leven is in die studietijd volledig gericht op de voorbereiding voor een later te bekleden maatschappelijke functie.

c) wij hebben studentenorganisaties in het leven geroepen, die zich ten doel hebben gesteld, deel te hebben aan de Universitaire vorming.

d) in onze latere functies zullen wij als staatsburger een politiek standpunt moeten innemen.

e) tot de in c) genoemde voorbereiding behoort dus eigenlijk ook de politieke scholing, waardoor het voor de student mogelijk wordt in de ruimte zin zich te verdiepen in de, in de maatschappij bestaande

politieke stromingen.

f) hoewel er verplichtingen zijn op politiek gebied voor ieder student, zoals stemplicht, is in Nederland de maatschappij momenteel in een zodanig rustige toestand, dat de overgrote meerderheid der Nederlandse studenten, in de N.S.R. vertegenwoordigd de overtuiging is toegedaan, dat zij kunnen volstaan met een receptieve houding in deze politieke scholing.

g) wij zijn er ons van bewust, dat op andere plaatsen en eventueel op een ander tijdstip de noodzaak gevoeld wordt actief zich te bewegen in politieke aangelegenheden, steeds, wanneer de Universitaire gemeenschap daardoor geraakt wordt.

h) er zijn groepen studenten, die menen dat op dit moment in Nederland het actieve standpunt dient te worden ingenomen. Nu wensen wij een landelijke studentenorganisatie, waarin alle stromingen van het studentenleven vruchtbaar zijn verenigd.

Wij constateren:

a) dat een dergelijke organisatie slechts dan mogelijk is, wanneer zij gebaseerd is op gemeenschappelijke belangen der leden (in de studentenwereld dus op de algehele vorming van de student als voorbereiding voor zijn verantwoordelijke plaats in de maatschappij), voorts wanneer de behartiging der NIET GEMEENSCHAPPELIJKE BELANGEN der leden afzonderlijk geen onoverkomelijke scheidsmuren opricht.

b) dat de op politieke basis gestelde studentenverenigingen de enige stroming vormen, die niet is opgenomen in de huidige landelijke organisatie (de N.S.R.) en hierin ook niet opgenomen kan worden, enerzijds omdat zij eenzijdig zijn op een gebied, dat in zijn algemeenheid onderdeel behoort te zijn van de vorming van de student, anderzijds omdat hun opnemen in de N.S.R. op algemene basis zou inhouden het ontstaan van andere gerichte politieke studentenorganisaties, waardoor onoverkomelijke scheidsmuren zouden oprijzen.

Wij concluderen daarom dat het studentenleven zich dient te ontwikkelen in een richting, waarin politieke vorming een onderdeel van de algemene vorming en de politieke verenigingen zich ofwel uitbreiden tot algemene politieke studentenorganisaties, waarin alle oriëntaties optreden, ofwel in bestaande algemene organisaties opgaan.

-. - . - . - . - . - . - . - . -

PLENAIRE DISCUSSIE.

President geeft een recapitulatie van de onderling overeenkomende punten: scheiding tussen politieke activiteit als student en als individu. Als student distancieert men zich, beziet men de politiek kritisch als voorbereiding voor het latere leven. Primair komt de universiteit, doch men dient zich niet te onthouden van belangstelling buiten deze. Volgens von Saher moet de student meer doen, dan receptief tegenover de politiek te staan; hij moet er actief aan deelnemen. (... ..)

Varekamp meent, dat het nationale belang wel degelijk het deelnemen aan politiek noodzakelijk kan maken, vooral nu we niet in een normale tijd leven. Hij noemt hier de IUS, waarbij het volgens hem om het al of niet voortbestaan der West-Europese cultuur gaat. Hij vraagt bij de beslissing over toetreden tot de IUS een duidelijk uitspreken van het belang der democratische waarden, ten einde minderheidsgroepen achter het "ijzeren gordijn" hiermede morele steun en kracht te geven; ziet dit zelfs als taak der studentenwereld en der wetenschappelijke werkers.

(Viets meent, dat men in politieke studentenverenigingen spoedig de neiging zal krijgen een copie van bestaande politieke partijen te gaan vormen, waardoor het isolement der studenten verbroken zou worden. Men moet zijn mening van beneden af opbouwen).

Ten aanzien van de verhouding: studentenorganisatie/politiek zijn er volgens Hintzen twee mogelijkheden: a) zich uit utiliteitsoverwegingen er buiten houden; b) deelnemen aan politiek, omdat men de student als onderdeel van de maatschappij ziet en zijn organisatie zich dus uit moet spreken op dit terrein. Smits: het weigeren om aan politiek te doen, is een weigeren om veranderingen toe te laten, waarbij hij denkt aan de houding van studentenorganisaties bij politieke stakingen. Frenkel wenst alleen nationaal belang als dwingend voor handelen te zien. Smits wenst niet verdoezeld te zien dat er belangentegenstellingen in de studentenwereld bestaan, met name op financieel terrein. Hintzen wil juist wegens deze belangentegenstellingen geen politiek in de landelijke organisaties zien ten einde bij elkaar te kunnen blijven met als basis het student zijn.

Schöffler wijst er op dat er momenten zijn waarop het nodig is bepaalde idealen van de studenten opzij te zetten, waarbij hij denkt aan de bezettingstijd en aan de nu dreigende situatie in Oost-Europa. Bij het oordeel van bijna de gehele meerderheid, dat er gevaar is en dat studenten hier een speciale taak hebben, is het misschien nodig de eigen democratische idealen op te geven en zich wel actief op politiek terrein te begeven. Wat de situatie achter het ijzeren gordijn betreft: Schöffler meent dat het nog niet zo ver is, Varenkamp wel.

Nu de politiek door het vele spreken erover toch zijn intrede heeft gedaan in de Nederlandse studentenwereld doet zich volgens Verrijn Stuart de vraag voor of politiek harmonisch hierin opgenomen kan worden, in welk verband volgens hem de vrije, universele opleiding de doorslag moet geven.

Nadat Varenkamp en Heinemeijer hun ongenoegen uitgesproken hebben over de wel zeer geringe belangstelling van de Nederlandse student voor politiek, sluit Hintzen de vergadering,

INLEIDING J. COHEN TERVAERT.

"Wat studenten buiten Nederland denken en doen en welke punten verschillend zijn ten aanzien van wat wij doen."

Nadat spr. op de beklemmende onbekendheid in Nederland met de buitenlandse studenten-toestanden heeft gewezen, gaat hij over op een schets van de internationale organisaties en hun pendanten in Nederland:

Ned. organisatie:

Unie van Kath. Stud. Ver.

N.C.S.V.

Ned. comité van ISS

Ned. comité van WSR

Ned. Studenten Raad

Leden in Ned.: ANJV & NSR

Internationale organisatie:

1. Pax Romana; sterk anti-communistisch; zetel Fribourg.
2. World Student Christian Federation, Genève; Anti-commun.
3. Jewish World Federation of studs.
4. International Student Service.
5. World Student Relief, Genève.
6. International Union of Studs.
7. World Federation of Democratic Youth.

Bij deze organisaties zijn drie karakters te onderscheiden, t.w. 1, 2 en 3: studentenorganisaties met dezelfde levensbasis (geloof), samengevormd in federatie-vorm. Doel: het geloof uitdragen en verdiepen.

4 en 5: samengaan van willekeurige liefhebbers van zeer uiteenlopende levensopvatting; comité-vorm; geestelijke representativiteit; Doel: de Universiteit zij centrum van cultuur.

6: samengaan van nationale studenten-unies op basis van vertegenwoordiging (numeriek representatief); verenigingsvorm.

Doel: vertegenwoordiging en behartiging van belangen van ALLE studenten, die democratisch en progressief zijn.

De aard van deze organisaties is min of meer politiek: 1 en 2 zijn anti-communistisch; 4 en 5 bekennen geen kleur; 6 en 7 sympathiseren met de communistische overtuiging.

VERGELIJKENDE BESCHOUWING: spr. stelt voorop, dat hij hier de grote lijnen moet volgen en zich niet in details kan verdiepen; hij moet dus wel generaliseren. In dit betoog verstaat spr. onder "student": georganiseerde student.

Bij de vergelijking van het Ned. studentenleven met het buitenlandse vallen allereerst drie fundamentele factoren op, die het Ned. studentenleven voor een groot deel bepalen en verklaren, n.l.:

1: de vrijheid van de Ned. student;

2: het hoge sociale niveau, waaruit het merendeel der georganiseerde studenten ook thans nog gerecruteerd is;

3: de godsdienstige organisatie.

Ad 1: deze kan door vier invloeden bepaald zijn:

a) door de ouders.

b) door de academie.

c) door de staat.

e) door zichzelf, i.e. zijn organisatie.

Van de ouderlijke invloed geeft het Zwitsers studentenleven een goed voorbeeld: de overgrote meerderheid der studenten leeft er thuis of bij familie. In onze termen kan men het gezelligheidsleven aanduiden met nihilisme. Er zijn enkele uitzonderingen in de vorm van oude biergezelschappen.

Invloed van de Academie laat zich sterk voelen in het Engelse studentenleven: de Universiteit is er een soort hogere boardingschool voor de eerste drie jaren. Het hostel-systeem scheidt een soort kostschoolverhouding. Er is scherpe controle van boven af door tutors en supervisors, die men een kruising zou kunnen noemen van ouders en leraren. Zij geven les en vormen het karakter. Er bestaat plicht tot periodiek examen doen en college-lopen; het gezelligheidsleven beperkt zich tot sportbeoefening en politieke disputen, die zeer belangrijk zijn en op hoog peil staan.

Staatsinvloed doet zich gelden in Oost-Europese landen als Polen en Tsjecho-Slowakije: tegenover het ontbreken van collegegelden en het bestaan van een goed staatsbeurzen-stelsel staat de macht van de staat om een numerus clausus in te stellen en verplichte tewerkstelling bij tram, mijnen of reconstructie-werkzaamheden voor te schrijven. Gezelligheidsleven is nihilisme.

De Invloed van de organisatie is in Nederland het sterkst; in het buitenland staat het gezelligheidsleven op de achtergrond. En uitzondering vormen enkele grote universiteiten in Amerika, Canada en Engeland. De belangrijke positie van de sociëteit in het studentenleven, zoals men die hier kent, is uniek. In geen enkel land is de

binding aan het studentenleven zo sterk als bij ons, waardoor de vrijmachtigheid t.o.v. ouders, academie en staat uitzonderlijk is. Aan het studentenleven in ons land ligt ten grondslag de opvatting, dat de student ZELF verantwoordelijk is voor wat hij van zijn leven maakt. Dit is HET principiële verschilpunt met wat we buiten Nederland waarnemen.

AD 2: al is sinds de bevrijding een verschuiving merkbaar geworden, toch is nog steeds het grootste percentage van de Ned. studenten afkomstig aan de sociale bovenlaag der maatschappij. Dit percentage is aanmerkelijk hoger dan in welk land ook. De redenen hiervan blijven buiten beschouwing doch de consequenties verdienen in dit betoog de aandacht. Deze zijn:

- het bewust afzijdig leven van de maatschappij
- het niet aan politiek doen
- de algemene achting voor traditie (b.v. kleding)
- de vooraanstaande positie van de sociëteit, annex de gezelligheid en de scherts.

Treffend is het, dat deze vier verschijnselen zich tesamen in geen enkel ander land voordoen en ook afzonderlijk niet veelvuldig worden opgemerkt.

AD 3: de belangrijkheid van de vier landelijke (godsdienstige) verenigingen is niet te vergelijken met het buitenland. Waar zij wél krachtig leven, zijn zij vaak een verlengstuk van politieke partijen. Zo kent men b.v. in Oostenrijk een socialistische, een communistische en een katholieke organisatie, die als gelijkwaardig beschouwd worden. Bij ons heeft de godsdienstige scheidslijn voortdurend een voorname rol gespeeld in de historie en daarom staat de godsdienstige studentenvereniging dan ook op een belangrijke plaats.

Deze drie hoofdpunten zijn van doorslaggevende betekenis voor levenshouding en opinievorming van de Ned. student.

WIE IS STUDENT? In Nederland: hij die aan een instelling van Hoger Onderwijs studeert. In het buitenland verstaat men onder Higher Learning ook: kweekschool, kunstacademie, MTS, ambachtsschool en zelfs huishoudschool. Daarmee gaat het sociaal niveau sterk naar beneden. Het percentage van de werkstudenten is er vaak veel groter; niet alleen in Oost-Europa, doch ook in Scandinavië, Amerika en Canada. Hetzelfde is het geval met de gehuwde studenten. Over het algemeen kan men zeggen dat dit door het grote aantal ex-servicemen groter is dan voor de oorlog, doch vroeger was dit in het buitenland toch belangrijk hoger dan bij ons, waar de getrouwde student uitzondering was.

De studenten in het buitenland, die reeds gefïnteresserd zijn in politiek, hebben daar veel meer de gelegenheid zich in politiek-denken en debatteren te bekwamen. Dit is vooral te merken op internationale conferenties, waar buitenlandse studenten vaak zeer bekwaam zijn in 't spreken in het openbaar; zelfs ook als ze generlei officiële functie bekleden waarbij men kan zeggen, dat deze de bekwaamheid kan hebben bevorderd door oefening.

Bezien wij nu de houding van de Ned. student en vergelijken we die globaal met de buitenlandse, dan mogen wij zeggen, dat de buitenlander:

- zijn politieke interesse veel meer als een integrerend bestanddeel van het studentenleven beschouwt;
- zich veel meer langs de lijnen der politiek organiseert;
- .. veel meer aan de grote politiek actief deelneemt;
- de door ons aangehangen werkhypothese, dat studenten-organisaties a-politiek zijn, fictief of zelfs oneerlijk vindt en daarom onaanvaardbaar;

- dat vooral de Aziatische student veel meer met idealen bezield is evenals - in mindere mate - de Oost-Europese; meer ook dan in West-Europa en Noord Amerika.

- dat gezelligheid, scherts en traditie levensgenoegens zijn van een voorbij tijdperk, die geen recht van bestaan meer hebben, nu de strijd om een minimum levenspeil en de noodzaak om snel te studeren onverbiddelijk zijn.

Dit is dan ook de reden, waarom buitenlanders de IUS heel anders benaderen dan wij. In deze verhouding moet men ook zien het artikel over Indonesië in het World Student News. Streeft men een ideaal na, dan onderdrukt men alle tegenargumenten ten einde het ideaal meer stootkracht te geven. Wij achten dit verwerpelijk.

Vraagpunten: 1. Kan het Ned. studentenleven iets leren van dat in het buitenland? Zo ja, van welke elementen acht U aangepaste toepassing voor ons studentenleven een verrijking?

2. Heeft Nederland bij elk internationaal contact de oproeping zijn eigen opvattingen over het studentenleven totaliger uit te dragen? Zo neen, welke factoren moeten dan wel als essentieel worden beschouwd?

3. Heeft Nederland een bijzondere taak bij de organisatie van internationaal contact in het algemeen of bij bepaalde onderdelen daarvan?

4. Heeft de Ned. studentensamenleving een eigen rol te spelen bij de tot standkoming van de culturele samenwerking der Nederlanden? Zo ja, welke? Heeft b.v. regelmatige bijeenroeping van een congres à la Gent in deze betekenis?

5. Hebben de Nederlandse studenten een taak te vervullen ten aanzien van het studentenleven in Indonesië en zo ja, moet dit dan in eerste instantie gericht zijn op verzoening in het huidige conflict of moet het uitsluitend van culturele aard zijn?

6. Hebben officiële en in-officiële vertegenwoordigers bij hun optreden in het buitenland rekening te houden met de grote lijnen van het buitenlandse beleid der regering?

INLEIDING P.C. VIETS.

Spr. releveert eerst enige belangrijke punten uit het verslag van de delegatie van de N.S.R. naar de Councilmeeting der I.U.S. te Praag Zomer 1947. Vervolgens gaat hij over tot een algemene beschouwing over het lidmaatschap; het vorige jaar was de autonomiekwestie wel degelijk steekhoudend en belette daardoor beter onderzoek, nu echter moet men zich terdege bezinnen op wat de I.U.S. werkelijk betekent.

De politiek is in het Oosten het eerste studentenbelang en men heeft een bepaalde ideologie als basis en doel hetgeen autokratisch is. Men kent daar representatie en de macht der meerderheid in studentenorganisaties, in tegenstelling tot de situatie in Nederland. Hier kent men n.l. geen representatie, slechts in een grondvergadering legt men zich bij een meerderheidsbeslissing neer, in een hogere organisatie geeft alleen eenstemmigheid de doorslag. Spr. meent dat we op internationaal terrein toch partij moeten kiezen en ons daarmee in een bepaald kamp plaatsen.

Hij stelt als minimum eisen voor Nederlands 's lidmaatschap van de I.U.S.:

1. De meerderheid moet niet "rücksichtslos" optreden. Men moet juist trachten zoveel mogelijk vertrouwen in de organisatie te kweken.

2e. Niet selectief-representatief. Dus uit elk land moet een evenredige afvaardiging der verschillende groepen plaats vinden. Wij moeten de IUS beoordelen op de volgende 4 punten:

1. Wat is de constitutie?
2. Welke waarde hecht de meerderheid aan deze constitutie?
3. Welke is de waarde van de activiteit van de IUS?
4. Welke zijn de kansen voor de toekomst?

Ad 1. Zij wil een representatieve unie van democratische studenten. Dit is onmogelijk want het sluit het andere uit. Bovendien getuigen de doelstellingen van de IUS - b.v steun aan koloniale en semikoloniale landen - dat aan de constitutie een bepaalde ideologie ten grondslag ligt, wat in strijd is met de Nederlandse opvatting over een studentenorganisatie.

Ad 2. Wel degelijk hecht de meerderheid grote waarde aan de constitutie. Dit bleek o.a. duidelijk uit een discussie over de inhoud van het World Student News, waarbij men zich beriep op de constitutie om te staven, dat het WSN een "fighting publication" moest zijn.

Ad 3. Het zou unfair zijn hier nu al een oordeel over te vellen, we kunnen volstaan met te zeggen: dit is fout.

Ad 4. Dit is een kwestie van stemmenverhoudingen, waarover Viets zeer pessimistisch gestemd is. Hij ziet 50-59 theoretisch als maximum kans voor West-Europa. Dat de balans zou overslaan lijkt hem voorlopig onwaarschijnlijk, temeer daar deze cijfers al zeer geflatteerd zijn. De praktische consequenties van het-niet-lid-worden, zijn niet hoog te schatten, zie het rapport NBBS.

Conclusie: De Nederlandse delegatie acht de IUS een Unie van Communistische Studenten. De West-Europese ideeën zullen in het Oosten niet doordringen, slechts door zich niet aan te sluiten kan men luid te kennen geven: dit is fout.

Voor verder internationaal contact zullen we, om niet in dezelfde fout te vervallen, niet een West-Europees tegenblok moeten vormen, maar verder contact moeten zoeken via reeds bestaande organisaties als Pax Romana, de Wereld Federatie van Christen Studenten, de Correspondence Union, en de in Zwitserland in oprichting zijnde Sportunie. Spr. doet hierbij een oproep om vooral praktisch en constructief in al deze ondernemingen te werk te gaan.

Naar aanleiding van enige vragen weidt Viets nog uit over bepaalde kwesties. Zo deelt hij mede, dat het autonomie-bezwaar formeel is weggenomen door een Amerikaans voorstel inzake de interpretatie van de betreffende constitutie-artikelen, dat identiek met het Nederlandse beschouwd kan worden. Dit bleek eigenlijk het vastleggen van een gewoonterecht te zijn, n.l. dat de minderheid de meerderheid niet volgt, als zij bezwaren heeft. Op een vraag van Smits antwoordt hij, dat er geen bezwaar tegen "antifascistisch" zou bestaan, als dit niet gebruikt werd als argument tegen alles, wat de IUS niet past. (Finland).

De Nederlandse delegatie bleek geen uitgebreide uiteenzetting over het Nederlandse Studentenleven te hebben gegeven - zoals vele andere landen - daar het haar aan tijd ontbrak en ze bovendien de waarde hiervan betwijfelde. Zij volstond met het duidelijk maken van ons apolitieke standpunt.

Over de verhouding ISS tot IUS wordt gezegd, dat in Cambridge een taakverdeling is gemaakt en dat 4 IUS vertegenwoordigers in de ISS zullen zitting nemen. Cohen Tervaert kan hierbij nog opmerken, dat de ISS door de IUS gevoeld wordt als een Westelijke liberale con-

centratie, terwijl de ISS leden vrezen voor overvleugeling door de IUS.

Als Heinemeyer onderstelt, dat we toch op sportgebied (niet-politiek terrein dus) wel degelijk een waardevolle bijdrage kunnen leveren in de IUS; maakt Viets hem duidelijk, dat ook op dit terrein principiële kwesties ter sprake zullen komen, - waarbij men dus weer de reeds genoemde stemmenverhouding zal zien optreden (het gebruik van de IUS vlag met propagandistische bedoelingen)

DISCUSSIE ZONDAGAVOND.

Van den Burg krijgt eerst het woord om kort zijn standpunt uiteen te zetten, daar er volgens hem door Viets slechts tegen het lidmaatschap van de IUS is gesproken. In een vergelijking met de UNO ziet hij ook als doel van de IUS het handhaven van de vrede. Als enige praktische mogelijkheid ziet hij toetreden, uitgaande van het beginsel van de eenheid van de wereld; doet Nederland dit niet, dan zou men medewerken aan een wereldbreuk, want tot andere organisaties zouden de landen achter het ijzeren gordijn toch nooit toetreden. Spr. roept alle Nederlandse studenten op om de traditionele bezwaren op zij te zetten en te bewerkstelligen dat we lid van de IUS worden.

DISCUSSIEPUNTEN:

1. Wenst men een internationale studentenorganisatie, die zich met algemene studentenproblemen bezig houdt?
 2. Ziet men het belang van een dergelijke organisatie in tot stand brengen van een gedachteuitwisseling tussen de landen, of in het behartigen van studentenbelangen?
 3. Kan een dergelijke internationale studentenorganisatie een wereldstudenten mening vaststellen, de collectieve wil van alle studenten vastleggen en deze tot uitvoering brengen ter behartiging dier studentenbelangen?
 4. Dient men in deze organisatie te beslissen met algemene stemmen of met meerderheid van stemmen, en zo dit laatste het geval is, hoe moet men dan de minderheidswens uitvoeren?
 5. Zijn er speciale studenten op de wereld met wie men op ideologische gronden niet zou willen samen werken?
- De vragen van Cohen Tervaert worden wegens tijdgebrek niet behandeld.

DISCUSSIEGROEPEN-VERSLAGEN RAPPORTEURS;

a) groep VAN PUTTEN: Internationaal contact is wenselijk op gebied van wetenschap, cultuur en sport. Hierbij komt de vraag ter sprake, of de ene (Nederlandse) studentenorganisatie verantwoordelijk is voor studentenbelangen van een andere (buitenlandse). Naar aanleiding hiervan twee meningen: 1. De student is als burger verantwoordelijk (kan dus actief optreden door middel van de eigen organisatie).

2. De student is als zodanig verantwoordelijk voor buitenlandse studententoestanden.

Essentieel bij internationaal contact is :Vrijheid van universitaire vorming, gebaseerd op vrijheid van de persoon. Dit houdt in, dat aan meerderheids besluiten niet zoveel waarde gehecht kan worden. Wat ons de IUS doet afwijzen, is, dat deze voorwaarden door haar meerderheid niet erkend worden en dat er gezien de inwendige krachtsverhoudingen geen hoop op wijziging in deze houding bestaat. Het niet lid worden van de IUS kan niet inhouden, dat wij ons willen isoleren.

Nieuwe activiteit zal vereist worden, samenwerking niet geweigerd worden. (zie Zwitserse sportunie, WSR).

b) GROEP SMIT: ad 1: Algemene studentenproblemen kunnen behandeld worden, tenzij ze op politiek terrein liggen of specifiek nationaal zijn.

ad 2: Het moet een contactlichaam zijn ter behartiging van praktische studentenbelangen, terwijl er daarnaast ruimte moet zijn voor bespreking van meer theoretische vragen.

ad 3: De groep ziet geen principieel verschil tussen wereld-studenten-mening en collectieve wil. Slechts bij uitzondering kan deze vastgesteld worden, wat niet inhoudt dat men niet door overeenstemming in kleinere kring - binnen de organisatie - tot praktische resultaten kan komen.

ad 4: Vervalt, omdat het een contactlichaam is.

ad 5: Neen.

In deze groep is nog een 6e vraag op gekomen: Wensen we lid van de IUS te worden zonder meer, of onder bepaalde voorwaarden?

Men wil de voorwaarde stellen, dat er meer zuivere studentenzaken - in de Nederlandse zin des woords) behartigd worden. Men erkent, dat in het buitenland politiek veelal een belangrijke studentenaangelegenheid is, maar deze organisatie heeft een beslist te eenzijdig tendenz, zodat ze anders gebruikt wordt dan bedoeld was.

c) GROEP HENDRIKSZ: ad 1: Men is voor internationaal georganiseerd studentencontact. Niet alles behoeft echter in een organisatie.

ad 2: Praktische studentenbelangen kunnen behandeld worden (sport, uitwisseling etc.); algemene, mits de besluiten hierover met algemene stemmen genomen worden.

ad 3: en 4: Algemene stemmen eerste vereiste.

ad 5: Deze vraag is fout gesteld, aangezien

"ideologische gronden" bij twee delen der zin horen.

Naar aanleiding van het advies van de Nederlandse delegatie (blz. 29 verslag) ad a 1: Niet de letter van de constitutie is fout, maar de huidige interpretatie van het doel is voor Nederland onaanvaardbaar.

ad a 2: Juist.

ad a 3: Eerste gedeelte van deze zin wordt niet juist geacht; alleen door de verkeerde interpretatie van 1 is dit bezwaar van kracht.

ad a 4: Dit mag slechts als bijkomstige reden gelden.

ad a 5: Hierover liepen de meningen zeer uiteen, daar men niet bevoegd is te oordelen.

ad a 6: In principe wel, in de praktijk hoogstwaarschijnlijk niet. Wellicht via de Pax Romana en andere organisaties. De groep beveelt geen abrupt besluit aan, maar is van mening, dat er contact gezocht moet worden met de grondvergaderingen en met buitenlandse organisaties.

d) GROEP COHLN TERVAERT: ad 1: Men acht deze organisatie gewenst, mits ze niet van numeriek representatieve structuur is.

ad 2: Gedachten uitwisseling is primair; verder ook behartiging van studentenbelangen.

ad 3: Neen.

ad 4: MEERDERHEIDS BESLISSING NOODZAKELIJK uit praktische overwegingen. De uitvoering van de mening van de minderheid moet incidenteel opgelost worden.

ad 5: Met iedereen is samenwerking mogelijk, behalve met hen, wier ideologie gebaseerd is op de absolute wil om strijdig te zijn met de fundamentele waarden, waarop de samenwerking berust. De groep adviseert geen lid te worden van de IUS. Men koestert wantrouwen jegens de vaagheid van de terminologie in de constitutie, waarachter men een bepaalde ideologie onderkent; dit wantrouwen gevoed door de gesta der IUS tot nu toe. In het bijzonder heeft men bezwaar tegen de gebrekkige representatie.

Samenvatting van de discussie in de groep Heynemeier naar aanleiding van de onderwerpen: Op welke wijze wensen wij internationaal studentencontact, en: Wensen wij voor Nederland het lidmaatschap van de I.U.S. op de conferentie op de Pietersberg te Oosterbeek 7-12-47.

Uitgaande van de gedachte dat:

- a) Internationaal studentencontact voor de Nederlandse student gewenst is als onderdeel van zijn algemene vorming.
- b) Internationaal studentencontact slechts mogelijk is waar studenten gemeenschappelijke belangen hebben, d.i. globaal op de gebieden:
 - 1) wetenschappelijk;
 - 2) cultureel;
 - 3) sport;
 - 4) steunverlening.
- c) Behartiging van belangen op deze gebieden steeds een gedachte uitwisseling met zich meebrengt.

komt men tot beantwoording van de ter discussie gestelde vragen als volgt:

- 1) Wij wensen gaarne een internationale studentenorganisatie, indien deze zich bemoeit met de vier onder b) genoemde punten, niet een gerichte mening vooropgezet; de waarde van het contact is immers een uitvloeisel der activiteit, niet omgekeerd, zodat dus één algemene organisatie geen strikte vereiste is.
- 2) Op grond van de onder c) geponeerde stelling zien wij belangenbehartiging en gedachte uitwisseling totaal verweven; indien men van de vruchtbare, gemeenschappelijk belangen uitgaat, kan deze tot een belangrijke organisatie uitgroeien.
- 3) Indien de organisatie voldoet aan de onder 1) en 2) genoemde vereisten is er geen bezwaar tegen het opstellen van een wereldstudentenvereniging. Indien deze aan een ideologie is gebonden, dan kan men deze slechts overdreven noemen, zelfs wordt zij een gevaar voor de waarde der organisatie, als zij treedt op een gebied, ver buiten de directe Universitaire sfeer, waar de opvattingen door de landelijke verschillen zo ver uiteen kunnen liggen.
- 4) De organisatie dient een contactlichaam te zijn, waarin beslissingen worden genomen als in de Nederlandse Studenten Raad.
- 5) Er kunnen studenten zijn met wie men niet wil samenwerken op persoonlijke gronden, met wie men niet mag of kan samenwerken in overeenstemming met het buitenlandse beleid der Nederlandse Regering, en er zijn echter geen studenten met wie wij op ideologische gronden niet willen samenwerken.

en tot de slotsom, dat van een internationaal studenten lichaam, waaraan wij zouden willen deelnemen, geestelijke autonomie der leden een eerste vereiste is.

Wanneer wij de over de IUS beschikbare gegevens, inzonderheid het verslag der delegatie naar de jongste Council Meeting bezien, het

vorige in aanmerking nemen en het advies van voornoemde delegatie beschouwen, concluderen wij:

A) Dat het lidmaatschap der IUS dient te worden afgewezen, hoewel gestreefd moet worden naar een vorming van een internationale studentenorganisatie die wel aan de gestelde eisen voldoet en wel op grond van:

1) de eenzijdige ideologische tendenzen der IUS, zoals vastgelegd in de Constitutie en zoals uit de handelwijze (b.v. politieke acties, optreden van het Credential Committee) in de praktijk blijkt.

2) de aanspraak op het voor alle studenten ter wereld representatief zijn, waardoor men een optreden zou steunen, dat door een gedeelte der studenten wordt afgewezen, in vele gevallen ook door Nederland (zie hierboven onder 1).

3) het opzetten van activiteiten van een ideologie uit, het niet op concrete zaken voortbouwen, waaruit de gewenste gedachte uitwisseling ongedwongen zou ontstaan.

4) de sterke morele steun die aan met Nederland gelijkgezinde landen wordt gegeven, tevens om het niet algemeen representatief zijn der IUS voor het oog der wereld duidelijk te maken.

5) het feit, dat een algemene studenten organisatie geen directe eis is voor het gestelde doel van internationaal contact.

B) Dat wij, na het definitief nemen dezer beslissing als volgt dienen op te treden:

1) aan de IUS te berichten dat wij gaarne studentencontact op internationaal niveau onderhouden, dat dit slechts op de in het vorige genoemde wijze mogelijk is en dat wij het lidmaatschap der IUS derhalve afwijzen, in het bijzonder wegens het feit dat IUS niet de internationale studentenorganisatie bij uitstek, maar een eenzijdige is;

dat wij voorts contact willen blijven houden en dat wij gaarne op den duur willen komen tot een internationale studenten organisatie, die wel aan de vereisten voldoet en waarin ook IUS wordt opgenomen.

2) zeer actief te zijn bij het onderhouden van internationale studentencontacten, in het bijzonder met geestverwanten van het Nederlandse standpunt en wel op de volgende wijzen:

a) door steunverlening via World Student Relief.

b) door sportbeoefening in de internationale studenten sportorganisatie in oprichting, eventueel in contact met de IUS.

c) door culturele activiteit via International Student Service, eventueel in contact met de IUS.

d) door INITIATIEF TE NEMEN TOT HET OPRICHTEN VAN EEN INTERNATIONALE STUDENTEN ORGANISATIE OP ZUIVER WETENSCHAPPELIJK GEBIED.

3) bij dit alles zoveel mogelijk Nederlandse studenten te betrekken.

Slechts de Heer Heynemeyer, hoewel geheel eens met de opvattingen over de eisen die wij aan een internationaal studentenlichaam stellen, was van mening, dat het gestelde doel beter te bereiken zou zijn door wel tot de IUS toe te treden en dan daarbinnen actie te voeren, b.v. door te werken in de richting der concrete activiteiten, ook al zou Nederlands stem voorlopig zeer weinig uitrichten.

(Opgesteld door rapporteur A.A. Verrijn Stuart).

f) GROEP VIETS: Bij de vraag wat is politiek? bleken er 2 meningen te zijn:

A. Wijze waarop de belangenstrijd gevoerd wordt.

B. Wijze van verwezenlijking van rechtvaardigheid.

De Nederlandse studenten hebben op ideeëel gebied iets gemeenschappelijks, n.l. hét ideaal van vrijheid en rechtvaardigheid, welke Westelijk ewaarden naar het Oosten gebracht moeten worden door ruime studentenuitwisseling en in de 2de plaats door een internationaal lichaam. De meerderheid is van mening, dat de IUS hiertoe niet het geeikte lichaam is daar Nederland dan betrokken raakt in een on-eigen optreden. Sommigen in deze groep zijn voor het lidmaatschap met de volgende argumenten: grote uitwisselingsmogelijkheden, bevordering van de vrede en het overbruggen van de kloof tussen Oost en West. Beiderzijds is men er van overtuigd, dat verantwoordelijkheid hun ontbreekt; wij hebben op dit gebied nog veel te leren.

Ad 1. Ja, mits het woord studentenbelangen breed opgevat wordt.

Ad 2. Beide gebieden, zowel op materieel als op ideeëel terrein.

Ad 3. Vraag te vaag gesteld, alleen bij algemene stemmen.

Ad 4. In principiele gevallen, waar een minderheid geschaad zou kunnen worden, algemene stemmen; op practisch gebied meerderheid van stemmen.

Ad 5. Neen.

PLENAIRE DISCUSSIE.

Pres. ziet twee groepen bezwaren tegen de IUS:

1ste. De geestelijke autonomie is niet verzekerd (men stemt met meerderheid van stemmen en het dan alsof er eenstemmigheid heerst).

2de. Het ideologische karakter, dat in of uit de interpretatie van de constitutie blijkt.

Als voordeel noemt hij:

1ste. Het stimuleren van het verantwoordelijkheidsbesef voor elkaars problemen; bevorderen van het Universitaire leven in de verschillende landen.

Op voorstel van Grosheide zal de discussie nu eerst over onze minimum eisen voor het lidmaatschap gaan. Van der Burg meent, dat het karakter vanzelf veranderen zal als wij toe treden. Hietink en Grosheide menen dat Nederland veranderingen zal moeten aanbrengen b.v. recht toekennen aan de minderheid en ruimte voor haar mening in het World Student News, de eerste als voorwaarde voor toetreden, de andere pas als we lid zijn. Viets brengt naar voren, dat men z.i. niets aan karakter en constitutie van de IUS zal kunnen veranderen. Dit toch zou de fundamentele betekenis van de IUS aantasten, daar de IUS een machtslichaam wenst te zijn, dat zijn doelstellingen ondubbelzinnig in de praktijk wil brengen. Pompe: De roeping van Nederland in de wereld is doorslaggevend voor ons lidmaatschap. Tevens wenst hij bij een beslissing over toetreding een duidelijke formulering van Nederland 's wensen t.a.v. de IUS. Heinemeyer stelt voor dat de NSR in een brief aan de IUS als bezwaren zal noemen:

1. Het gebrek aan autonomie,

2. Er wordt te weinig waarde gehecht aan minderheidsmeningen,

3. Het merkwaardige gedrag van de Credentials Committee waardoor men niet weet wie wel student en wie geen student genoemd kan worden en waardoor dus de representatie onjuist wordt.

Om der wille der élégance wil hij ook in deze brief vermelden welke punten wij in de IUS waarderen, b.v. de belangstelling, die er gekweekt wordt voor het probleem student - maatschappij.

Hangende deze situatie lijkt het hem aan te bevelen een observer bij de IUS te handhaven, zodat de banden niet direct verbroken worden. Op de vraag van Heinemeyer wat de bedoeling van de NSR is met deze conferentie, antwoordt Hintzen, dat deze tweeërlei is. De NSR wil de verschillende meningen uit de Nederlandse studentenwereld horen en op grond daarvan een voorlopige beslissing nemen die daarna in de grondvergaderingen besproken dient te worden. Bovendien wenst de NSR belangstelling te stimuleren voor het probleem van de IUS.

Verrijn Stuart acht het juist een verandering teweeg te willen brengen, we moeten de IUS zien als een van de internationale organisaties waarnaast een door hem voorgestelde studentenorganisatie op zuiver wetenschappelijk gebied, waarbij Nederland het initiatief zou kunnen nemen, heel wel mogelijk is. Deze en andere reeds bestaande organisaties zouden tesamen met de IUS danéén grote allesomvattende internationale organisatie kunnen gaan vormen.

Bronkhorst vindt dat wij te formalistisch geweest zijn. De geest van de IUS staat tegenover de Nederlandse geest, en daarom moeten de bezwaren van de NSR duidelijk verstaanbaar gemaakt worden voor de hele IUS. Elégance is verspilde moeite, felheid is geboden bij het innemen van een beslist standpunt. Van der Burg: Dit standpunt kan ook binnen de IUS naar voren gebracht worden.

Pres. constateert dat er als eensgezinde mening valt te distelleren, dat er een duidelijk bericht aan de IUS gestuurd wordt waarin Nederlands standpunt genoemd wordt. Tenslotte leest hij een brief voor aangaande de onlangs opgerichte Amerikaanse Nationale Unie (NSA) waaruit blijkt dat deze kritisch tegenover de IUS staat en een serie voorwaarden heeft opgesteld, die echter niet nader genoemd worden.

Nationaal en Internationaal Studentencontact

Het is niet alleen een voorrecht uitverkoren te zijn geweest en de Councilmeeting van de International Union of Students in Praag te hebben meegemaakt, omdat daar indrukken over het leven en denken van de studenten buiten Nederland opgedaan en bevestigd werden. Ook zetten deze ervaringen aan tot het onder de loupe nemen van opbouw en werkwijze in eigen land. Nu er weer een oordeel gevraagd zal worden van de Nederlandse studenten over de I.U.S. zullen zij daarmee tegelijkertijd van een oordeel en opvatting blijk geven over de constructie van eigen studentenmaatschappij en over de uitgangspunten, die optreden naar binnen, maar vooral naar buiten moeten bopalen.

Enige algemene beschouwingen moeten aan de directe bespreking van onze houding tegenover de I.U.S. vooraf gaan.

We staan voor een keus wat betreft de weg, die wij met onze buitenlandse betrekkingen zullen gaan. Het is kort te noemen: I.U.S., I.S.S., N.B.S.S., en indicentele contacten en manifestaties. Op welke onze keus valt, zal afhangen van de vraag, waarom en op welke wijze wij verband wensen met onze medestudenten. Hoewel het binnen het kader van de Nederlandse studentenwereld duidelijk is, dat wij verband met onze collegae wenselijk achten, zal van ieders persoonlijke levensbeschouwing het antwoord afhangen op het waarom. Dit probleem, op zichzelf de moeite waard eens te overdenken, vraagt op deze plaats niet naar een nadere uitwerking.

De twee uitgangspunten, die bij deze discussie op de voorgrond staan zijn:

1. Het standpunt, dat in studentencontact welbewust t.a.v. de politiek geformuleerd werd: "De N.S.R. heeft, bij de realisering van wat hij meent te behoren tot het eigene van het Nederlandse studentenleven ten aanzien van de politiek tot nu toe gewerkt volgens de regel, dat de Nederlandse studentenorganisaties zich als zodanig zo ver als mogelijk is, dienen te onthouden van binding aan politieke inzichten en wenst volgens deze regel verder te gaan".
2. Het feit dat er bij ons geen "representatie" voorkomt. In deze uitspraak zal met "representatie" bedoeld zijn vertegenwoordiging van meningen en in numerieke zin. In de contactlichaam, waar de vertegenwoordigers van onze rijksoverheidde studentenorganisaties samenkomen, zijn deze slechts gemandateerd tot het nemen van praktische besluiten. Komen er principiële punten aan de orde, dan hebben wel de vertegenwoordigers het gezag van vertrouwenspersonen van hun vereniging, doch geen lid behoeft zich gebonden te achten aan een uitspraak van zijn vertegenwoordiger, tenzij aan deze speciaal mandaat was verleend. Dit wil zeggen dat er voor ieder student in Nederland volledige geestelijke autonomie bestaat. Ook ziet men bij ons niet of zeer zelden de figuur van een numerieke representatie. Dit alles verzekert in het onderlinge (interne) contact tussen de studenten en hun groeperingen een ruim aanrakingsvlak en volkomen vrijheid voor ieder.

De a-politieke werkhypothese en het principe van de individuele en verenigings-autonomie zullen echter bij het positie bepalen t.a.z. van de wereld buiten de studentenmaatschappij niet vanzelfsprekend volgehouden kunnen worden. Er is verschil tussen intern en extern handelen.

Het naar buiten optreden geschiedt in de eerste plaats t.a.z. van de niet-studentenwereld in binnen- en buitenland. Onze opvatting is in het algemeen deze, dat ook hier de organisaties zich niet zullen binden door verklaringen of handelingen en dat er andere kanalen voor de student open staan om zijn politieke mening in de wereld te doen meespreken. Hiervan zullen wij slechts afwijken, als de toestand om ons heen dusdanig wordt, dat de vrijheid en grondslagen van volk of universiteit worden aangetast, zoals wij in de oorlog volkomen natuurlijk een politiek en geestelijk verzet zagen ontstaan.

In de tweede plaats hebben wij onze houding te bepalen in internationaal studentmilieu. Ook hier zal het niet steeds mogelijk zijn de a-politieke werkhypothese door te voeren. In vrijwel geen ander land vindt men een constructie, die te vergelijken valt met de onze,

die bestaanbaar is dank zij de bescherming, die tradities en een rustige ontwikkeling ons bieden en waarvan we menen, op gevaar af zelfgenoegzaam te worden gehaten, dat we hierdoor in de goede sfeer van vrijheid en samenwerking zijn beland.

In vele landen wordt de verwezenlijking van een sociaal en politiek programma als een eerste studentenbelang gezien. Zodat ook daar, waar studenten op internationaal niveau samenkomen, om „de studentenbelangen te behartigen“ er een uitgebreid verschil van mening kan ontstaan, over wat de meest urgent te behartigen studentenbelangen zijn. Het is in internationaal milieu niet vol te houden, om een a-politieke sfeer te handhaven en het zou van kortzichtigheid getuigen, als wij daaraan wilden vasthouden. Ook is het zo, dat in deze omgeving de a-politieke houding lijnrecht staat tegenover een aantal politieke opvattingen, en daardoor in een eigen politiek hoekje geduwd wordt.

Zo zal in bepaalde gevallen niet gearzeld moeten worden door de Nederlandse studentenwereld om een duidelijk standpunt in te nemen en zijn overtuiging te doen gelden. Dat dit tot interne moeilijkheden aanleiding zal kunnen geven, moet goed onderkend worden. Het zal een proef zijn op de waarde en de echtheid van de vrijheid in het onderling contact en vertrouwen. We komen hier niet onderuit. Zowel met een beslissing omtrent het contact met de studenten van de Indonesische Republiek, als bij het bepalen van de houding tegenover de I.U.S. komt dit probleem binnenkort aan de orde.

Beschouwen we nu de weg die wij met ons buitenlands contact op willen, dan hebben wij de keus tussen contact op niet-representatieve basis, zoals wij dat tot nu toe hebben gehad in I.S.S. en incidentele gevallen of op basis van representatie.

Een representatieve organisatie zal er naar streven één mening van de studenten van de wereld te destilleren. Uiteraard is dit steeds een meerderheidsmening. Deze mening zal in de eerste plaats het optreden tegenover de niet-studentenwereld bepalen, dus t.a.v. andere internationale organisaties als de U.N.O., Unesco, W.F.T.U. en ook tegenover de regeringen van landen.

Maar bovendien zal deze mening richtlijn zijn voor de handelingen naar binnen. Dit is als het ware de ideologie die boven de organisatie staat. Om deze vorm van organisatie acceptabel te maken zal aan vier vereisten moeten zijn voldaan:

1. De richtlijnen tot handelen zullen niet in de constitutie moeten zijn beschreven, omdat dit vastleggen betekent een zeer trage verandering, wanneer de meerderheidsmening zich wijzigt.

2. De delegaties die bijeen komen om de mening vast te stellen, moeten zuiver representatief zijn en behalve de meerderheidsmening van hun land ook objectief de minderheidsmening naar voren weten te brengen en bij die van andere landen kunnen voegen. Het valt te betwijfelen of hiaraan zelfs in theorie voldaan kan worden. De Nederlandse studentenwereld zelf ontkent deze vorm van representatie in haar constructie.

3. Ook zal onderling vertrouwen absoluut noodzakelijk zijn. Het blijkt gelukkig steeds weer, dat bij het in aanraking komen van verschillende levensbeschouwingen en opvattingen de goede atmosfeer gehandhaafd kan worden. Maar ook moet het droeve feit erkend worden, dat er, zodra het gaat om het destilleren van een meerderheidsmening, die richtlijn van handelen naar binnen en naar buiten zal worden, een belangenstrijd ontstaat en een sfeer van „zichtjeswinnery“, waarbij objectief handelen en optreden ver te zoeken zijn.

4. Ten laatste zal er in een representatieve organisatie alle ruimte en aandacht voor het bestaan van de mening van de minderheid en van het individu moeten bestaan. De autonomie is misschien in praktische zaken op te geven, in geestelijke zin mag deze niet aangetaast worden.

Het ligt voor de hand dat het niet representatieve internationale studentenecontact in de lijn van de Nederlandse studentenwereld ligt. Maar ook daar waar op andere basis studenten uit alle hoeken van de wereld samenkomen, zal Nederland, zo enigszins mogelijk, van vertrouwen blijk moeten geven en zich niet moeten isoleren. Niet het minst on haar eigen, zo specifieke karakter. Over de vraag of dit mogelijk en verantwoord is in de situatie zoals die zich nu aan ons voordoet, kan de discussie eerst na de publicatie van het rapport over de gang van zaken en de vergadering van de I.U.S. in Praag, geopend worden.

JO NAUTA.

OPGELEED

0431
UNGEBOEKT

28 November 7.

B 22498 GEHEIM

XXXX /gem. Renkum te
XXXX

III IIIc 2

n.a.v. schrijven C.V.P./Ooster-
beek no 20103 in OD 431.

2463/47

7 Augustus 1947

Nederl. Bureau voor Buitenl. Studentenbetrekkingen
World Student Relief

Met verwijzing naar Uw terzijde vermeld schrijven en ten
vervolge op mijn brief van 10 September 1947, no 20734, heb ik de
eer U het volgende te berichten.

Het Nederlands Bureau voor Buitenlandse Studentenbetrek-
kingen, gevestigd in perceel Rapenburg 34 te Leiden, is een orgaan
van de Nederlandse Studenten Raad. Het bureau heeft ten doel, als
reisbureau voor Nederlandse en buitenlandse studenten de betrek-
kingen tussen deze categorieën en hun organisaties te bevorderen
en in stand te houden. Getracht wordt dit doel te bereiken door
het organiseren van reizen en het onderhouden van een nauw con-
tact met de buitenlandse studentenbureaux.

Als vaste medewerkers zijn aan het bureau verbonden:
Frederik Jan Herman SCHNEELBERS, geb. 20.3.1923 te Lemsterland,
wonende te Leiden, Broestraat 33a. Hij treedt op als algemeen se-
cretaris. De functie van adjudant-algemeen secretaris wordt be-
kleed door Wilco Arnoldus VIETOR, geb. 22.12.1924 te Amboina (N.I.)
wonende te Leiden, Haagweg 22. Verder zijn aan het bureau nog een
aantal medewerkers verbonden, allen studenten, wonende te Leiden,
die de functies onderling hebben verdeeld.

Van geen der aan het bureau verbonden personen is iets
nadeligs bekend geworden; van activiteit op politiek terrein is
niet gebleken.

Van de in Uw aangehaald schrijven onder no 3 genoemde
World Student Relief is het Nederlands secretariaat eveneens in
perceel Rapenburg 34 te Leiden gevestigd. Het algemeen hoofdkwar-
tier van deze organisatie is gevestigd te Genève, Rue Calvin 13.

Deze organisatie stelt zich ten doel aan professoren en
studenten, die geleden hebben onder totalitaire agressie, materiële
en geestelijke steun te geven, welke zou worden verleend zonder
onderscheid naar ras, nationaliteit of geloof. Als voorzitter
treedt op Willem Eise WITTEVEEN, geb. 31.8.1922 te Hengelo, wonen-
de te Leiden Rapenburg 8, student in de rechten, terwijl de func-
tie van secretaresse wordt vervuld door Johanna Catherina Suzanna
HOUWING, geb. 23.8.1923 te 's-Gravenhage, wonende te Leiden,

Aan de Heer Commissaris van Politie
in de gemeente Renkum
te
OOSTERBEEK.

SECRET

28 November

7.

22498

GEHEIM

OPGELEGD

XXX
XXXX

- 2 -

Rapenburg 84, studente in de wis- en natuurkunde. Omtrent beide genoemde personen is - ook op politiek gebied - niets ten nadele bekend geworden.

Als bijlage gelieve U hierbij aan te treffen afschrift van een brochure van het Ned. Comité World Student Relief, waarin tevens de namen van het erecomité zijn vermeld.

Indien mij omtrent de bovengenoemde, alsmede omtrent de andere in Uw schrijven genoemde groeperingen nieuwe of aanvullende gegevens mochten bereiken, welke mochten wijzen op extremistische invloeden, stel ik mij voor U daarmee in kennis te stellen.

Het Hoofd van de
CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST
namens deze:

J.G. Crabbendam.

A F S C H R I F T.

S^IS Nederlands Comité
WORLD STUDENT RELIEF

Algemeen Adviseur:
Prof. Dr. G. C. Heringa

Erecomité
Mr. A. d'Ailly
Dr. L. N. Deckers
Mr. Dr. J. Donner
Prof. Mr. R. P. Cleveringa
Prof. Dr. G. van der Leeuw
Mr. E. N. van Kleffens
Ir. F. C. M. Wijffels
Mr. P. J. Oud

B E R O E P

van het Nederlands Comité van het World Student Relief
op het Nederlandse Bedrijfsleven

Het World Student Relief

geeft aan professoren en studenten, die geleden hebben onder totalitaire agressie een materiële en geestelijke steun zonder onderscheid van ras, nationaliteit of geloof, en hoopt hen daarvoor in staat te stellen:

-een nieuwe universitaire gemeenschap op te bouwen;
-die rol te spelen, die hen bij het herstel van hun land toekomt;
-en zodoende een bijdrage te leveren tot de stichting van een hernieuwde volkerengemeenschap.

Samenwerkende organisaties:

International Student Service
Pax Romana
De Wereldfederatie van Christenstudenten

Enkele aspecten van de werkzaamheden van het World Student Relief

Het W.S.R. is een a-politieke studenten hulporganisatie. Oppericht aan het begin van de oorlog verleende het vnl. hulp aan:

krijgsgevangen studenten. Zo werden vanuit het centrale punt, Genève, 175.000 studieboeken en tienduizenden schriften naar de krijgsgevangen-kampen gezonden.

studentenréfugiés. Deze werden in staat gesteld om aan Universiteiten of in speciale universitaire kampen in Zwitserland, Engeland en Australië hun studie voort te zetten.

Maar haar grote waarde zou het tonen bij het einde van de oorlog, toen het vaak de fundamenteen mee hielp leggen voor het herstel van het universitaire leven.

Dit dan mocht Nederland in het kader van deze hulpverlening ontvangen:

1. voedsel- en materiaalzendingen naar de nooduniversiteit te Eindhoven;

- 2. gedurende -

2. gedurende [†] een jaar materiaalzendingen van de volgende omvang aan de overige universiteiten: 1000 fietsen, 5000 paar schoenen, 3000 studieboeken, 75.000 schriften, 1000 regenjassen en 1000 laboratoriumjassen;
3. gastvrijheid gedurende 2 à 3 maanden aan 300 Nederlandse studenten, in het buitenland, hetzij in Engeland, hetzij in Noorwegen, hetzij in het internationale studentensanatorium te Leysin.

Zo is echter de toestand aan enige buitenlandse Universiteiten:
(uit een W.S.R.-verslag over de Balkan)

.... Dans la ville les étudiants ne trouvent pas à se loger. De grandes casernes à peu près en état ont été réquisitionnées, mais il n'y a ni lit, ni table, ni linge. Les étudiants mangent dans les cantines, qui vivent pour 10 % de dons du Gouvernement et 90 % de cadeaux de la Croix Rouge Internationale et du W.S.R. Sans cette aide la famine régnerait..... En moyenne chaque professeur et étudiant possède un seul vêtement Comme il n'y a pas assez de charbon, l'université est obligée de fermer pendant les quatre mois d'hiver. Du reste le toit de l'université étant défoncé la pluie/dans un certain nombre de salles.

/pénètre

Daarom ook hulpverlening uit Nederland.

Gezien deze en soortgelijke toestanden besloot de Nederlandse Studenten Raad, toporgaan van het georganiseerde Nederlandse studentenleven, in November 1946 geen hulp meer te aanvaarden, ja zelfs actief mede te helpen aan deze internationale hulpverlening. En de medewerking van onze studenten was van dien aard, dat reeds medio Maart 1947 een groep van 15 Polen uitgenodigd kon worden.

Nederland moet zelfs een behoorlijke plaats innemen in het Reliefwerk, daardoor een waardevolle traditie handhavend.

Derhalve heeft het Nederlands Comité voor deze zomer de volgende plannen:

uitnodiging voor een groep
van 40 studerende D.P.'s uit Parijs;
van 60 landbouwkundigen uit de Balkan;
van nogmaals 30 medici en 30 juristen uit Polen.

Uiteindelijk is het streven van het Comité er op gericht om gedurende het Academische studiejaar maandelijks een groep van 30 studenten voor een verblijf van 8 weken naar ons land uit te nodigen. Verder heeft het Comité van Regeringswege toestemming om bepaalde materiaalzendingen naar het buitenland te doen plaats vinden.

Maar verwezenlijking van deze in vergelijking met die van het buitenland nog uiterst bescheiden plannen is te kostbaar om door studenten, ook al zullen zij gesteund worden door de Oud-Alumni, alleen gedragen te kunnen worden.

En daarom doen wij, geruggesteund door onze ervaringen, waaruit blijkt, dat het doel van het W.S.R. de Nederlandse student ter harte gaat, een beroep op het Nederlandse bedrijfsleven, in het vertrouwen dat ons streven ook in dit deel der samenleving haar weerklink zal vinden.

Wij ontveinsen ons geenszins, dat deze hulpverlening, ook al gaat zij gepaard met vele andere, slechts een druppel op een gloeiende plaat is, maar menen toch, dat zij door vnl. ten goede te komen aan bolwerken van geestelijke tradities, de Universiteiten, een bescheiden bijdrage is tot een betere verstandhouding der volkeren onderling. Wij weten niet, wat de toekomst ons zal brengen, dit ontslaat ons echter niet van de verplichting om datgene te doen, hetgeen wij als juist beschouwen. Moge ook U er zo over denken en in die geest handelen!

Gironummer van het World Student Relief: 444643 !!

De organisatie van het World Student Relief.

De administratie voor de werkzaamheden van het World Student Relief, waarin de International Student Service, de Pax Romana (de Wereldfederatie van Katholieke Studentenverenigingen) en de Wereldfederatie van Christenstudenten samenwerken, is opgedragen aan het Secretariaat van de International Student Service. Haar algemeen beleid, haar beginselen en het hulpprogramma worden door een internationaal comité, waarin vertegenwoordigers van de samenwerkende organisaties en van andere hulporganisaties zitting hebben, vastgesteld.

Het World Student Relief bestaat behalve uit zijn Europees Hulpfonds uit verbonden comité's in de Verenigde Staten en Groot Brittannië. De werkzaamheden in China worden in naam van het World Student Relief door de National Student Relief Committee uitgevoerd. Nationale comité's nemen de uitvoering van het hulpprogramma voor hun rekening; zulke comité's bestaan in Australië, België, Canada, Denemarken, Finland, Frankrijk, Griekenland, Polen, Italië, India, Noorwegen, Nieuw-Zeeland, Oostenrijk, Palestina, Tsjecho-Slowakije, Zweden, Zwitserland en Nederland.

In het Nederlands Comité zijn de 7 landelijke studentenverenigingen, te weten: Algemene Senaten Vergadering, Bond van Vrouwelijke Studenten Verenigingen, Gecombineerde Senaten Vergadering van Unitates en Bonden, Nederlandse Christen Studenten Vereniging, Societas Studiosorum Reformatorum, Vrijzinnig Christelijke Studenten Bond, Unie van Katholieke Studenten Verenigingen, vertegenwoordigd. Verder zijn er nog 10 plaatselijke comité's. Het Nederlandse Comité werkt onder verantwoordelijkheid der International Student Service in nauwe samenwerking met de Nederlandse Studenten Raad, waardoor de medewerking der gehele studentenwereld verzekerd is. Verder beschikt het Comité over een Adviesraad, bestaande uit vooraanstaande persoonlijkheden uit het Nederlands maatschappelijk leven.

Het Nederlands Comité voor het World Student Relief is niet competent voor Duitsland en de Overzeese Gebiedsdelen. Voor het eerstgenoemde land bestaat een Commissie "Duitsland", dat echter voorlopig geen materiële hulp zal bieden en voor het tweede de A.S.V.O. (Algemeen Studenten Comité voor Overzeese Gebiedsdelen), aangezien het beter is, dat het relief aan Indië geboden wordt via een specifiek Nederlandse organisatie.

Ter oriëntatie

De kosten van het verblijf van 15 buitenlanders, gedurende twee maanden:

1e maand:

Verblijfkosten in het "herstellingsoord" met inbegrip van toezicht f. 2000.---
f. 10.--- per week per man " 600.---

2e maand:

f. 75.--- verblijfkosten voor de gastheer " 900.---
f. 60.--- toelage voor een maand " 1125.---
Lezingen e.d. inclusief reiskosten " 500.---
Onvoorzienne uitgaven " 550.---

f. 5675.---

WORLDSTUDENT RELIEF

Alg. Hoofdkwartier: Rue Calvin 13, Genève

Nederlands Secretariaat:

Rapenburg 34, Leiden.

POLITIE LEIDEN

No. 404-A. I.D.

BIJLAGE(N) Geheim.

LEIDEN, 24 October

Veigno **OPGELEGD**
25 OCT 1947
ACD/20498

100

20.20123-24/a-B I III XI BUREAU B
27 OCT 1947

Naar aanleiding van Uw schrijven, d.d. 19 September 1947, No.B.20734 geheim, wordt het navolgende gerapporteerd:

In perceel Rapenburg 34 alhier is gevestigd het World Student Relief. (Nederlands Secretariaat). Het algemeen Hoofdkwartier van deze vereniging is gevestigd te Genève, Rue Calvin 13.

Het doel van deze vereniging is aan professoren en studenten, die geleden hebben onder totalitaire agressie een materiële en geestelijke steun te geven. Deze steun wordt verleend zonder onderscheid van ras, nationaliteit of geloof. Als voorzitter van deze vereniging te Leiden treedt op Willem Eise WITTEVEEN, geboren te Hengelo, 31-8-1922, wonende te Leiden, Rapenburg No.8. Hij studeert Rechten en werd d.d. 2-9-1946 alhier ingeschreven, komende van Hengelo, Delden, ^{de} ~~de~~ nerstraat 103. Secretaresse is Johanna Catharina Susanna HOUWING, geboren te 's-Gravenhage, 23-8-1923, wonende te Leiden, Rapenburg No.84. Zij studeert in de Wis en Natuurkunde.

Omtrent genoemde WITTEVEEN en HOUWING is niets ten nadele bekend, ook niet op politiek gebied.

Een brochure van het Nedl. Comité World Student Relief, vermeldende tevens de namen van het ere-comité, wordt hierbij gevoegd.

*Naar aanleiding KIV
van een brief/Rekenen
van Politie
HPS
B III
B VI
B XI
28-10-47*

AAN het Hoofd van de Centrale Veiligheidsdienst.
Javastraat 68 te
's-GRAVENHAGE.

POLITIE LEIDEN

No. 404. I.D.

BIJLAGE(N) Geheim.

LEIDEN, 21 October

BUREAU B

24-10-47

Naar aanleiding van Uw schrijven, d.d. 19 September 1947, No.B.20734 geheim, wordt het navolgende gerapporteerd:

In perceel Rapenburg 34 alhier is gevestigd het Nederlands Bureau voor Buitenlandse Studentenbetrekkingen.

Het N.B.B.S. is een orgaan van de Nederlandse Studenten-Raad. Het Bureau heeft ten doel als reisbureau voor Nederlandse en Buitenlandse studenten de betrekkingen tussen beide categorieën en hun organisaties te bevorderen en in stand te houden.

Het Bureau tracht dit doel te bereiken door het geven van inlichtingen, het organiseren van reizen, het verschaffen van faciliteiten op reis en het onderhouden van een nauw contact met de buitenlandse studentenbureau's. Vaste medewerkers zijn:

KNV Frederik Jan Herman SCHNEIDERS, geb. te Lemsterland, 20 Maart 1923, Algemeen Secretaris. Hij werd d.d. 12-9-1946 alhier ingeschreven, komende van Rotterdam, 's Gravenweg No.5. Zijn adres te Leiden is Breestraat No.33-a;

KNV Wilco Arnoldus VIËTOR, geb. te Amboina, (N.I.) 22-12-1924, wonende te Leiden, Haagweg No.22, adjunct algemeen secretaris. Hij werd d.d. 13-8-1945 alhier ingeschreven, komende van Heemstede, Dreef No.59. Verdere medewerkers zijn: A.ZWANENBURG penningmeester; J.A.J.FIJN VAN DRAAT *KNV*

KNV adjunct penningmeester; Jvr.C.C.FEITH, secretaresse;

KNV Mej.A.BLANKENBERG, binnenlandse correspondentie; J.S.F.

KNV VAN HOOGSTRATEN, reizen, visa, paspoorten; W.G.POOLMAN, *KNV*

KNV publiciteit; Mej.M.F.M.N.BOSCH, sectie België; D.N.GROE-

KNV neveld, intern.werkkampen en recreatiekampen; C.G.VAN HECK, *KNV*

sectie Engeland, Canada, Amerika; C.DE MONCHY, sectie *KNV*

KNV Frankrijk, Zwitserland; R.A.MORZER BRUYNS, sectie Scandinavië en M.B.C.SCHOLTEN VAN ASCHAT, sectie Tsjecho-Slowakije.

KNV J.A.J.FIJN VAN DRAAT voornoemd, neemt tevens de sectie

Yoego-Slavië, Italië, Albanië, Bulgarije en Hongarije waar.

Omtrent bovengenoemde personen is niets ten nadele bekend, ook niet op politiek gebied.

Omtrent de World Student Relief Displaced Persons, zullen

U bij afzonderlijk schrijven, binnen enkele dagen, nadere in-

lichtingen worden verstrekt.

AAN het Hoofd van de Centrale Veiligheidsdienst.
Javastraat 68 te
's-GRAVENHAGE.

COMMISSARIAAT VAN POLITIE
NIJMEGEN

Nijmegen, 3 October 1947

OPGELEGD

Volgno.

1947
8 OCT. 1947

No : ID/139.

Onderwerp : Nederlands Comité voor Katho-
lieke Studenten.

Bijlagen : --

Antwoord op: Uw schrijven dd. 15/8'47 No.
B 19729. Geheim.

Aan: de Heer Hoofd van de Centrale

Veiligheidsdienst,

te

's-GR A V E N H A G E .

Javastraat No. 68.

BUREAU D	
Inz.	
Ex.	9-10-47

In antwoord op Uw bovenaangehaald schrijven heb ik de eer
U EdelGestrenge het navolgende te berichten :

Het Comité voor Katholieke Poolse Studenten is als volgt samengesteld :

Ere-voorzitter : B. W. Th. van Slobbe, Burgemeester van Breda ;
Voorzitter : Mgr Prof. Dr Alph. Mulders te Nijmegen ;
Vice-Voorzitter: Dr A. A. M. M. van de Ven te Nijmegen ;
Secretaresse : Mej. Dra E. L. A. M. Nijst te Nijmegen ;
Leden : Prof. Dr P. P. van Berkum te Tilburg ;
Mr J. van Gilse te Amsterdam ;
Drs Th. H. J. Zwartkruis te Heemstede ;
K. Ex, lid van het Nijmeegs Studentencorps te Nijmegen;
C. A. Pompe, Praeses der Katholieke Studentenvereniging "Veritas"
te Utrecht.

K.N.V.
K.N.V.
K.N.V.
K.N.V.
K.N.V.
K.N.V.
K.N.V.
K.V.

Het Comité heeft domicilie gekozen ten huize van de secretaresse Mej.
D^{ra} Nijst, wonende te Nijmegen, Sloetstraat No. 3.

Het stelt zich ten doel om enige in Engeland verblijvende jonge Katholie-
ke Polen, die hun tehuis en vaderland verloren hebben, de gelegenheid te
bieden aan de Nijmeegse Universiteit te studeren en tevens hun geestelij-
ke en stoffelijke belangen te behartigen. De hieraan verbonden kosten
komen voor rekening van het Bestuur van de St. Radboudstichting te U-
trecht.

Tot nu toe zijn slechts vijf studenten door bemiddeling van het Comité
in Nijmegen gekomen en het is niet zeker, dat aan dit getal uitbreiding
wordt gegeven.

Alvorens de toelating in Nederland aan te vragen, pleegt het Comité over-
leg met de Poolse Katholieke Universiteitsvereniging "Veritas" en de
Newman Association of Great Britain, beide te Londen, en worden de voor
uitzending naar Nederland in aanmerking komende studenten getest door
een commissie van gemelde Poolse studentenvereniging, van welke commis-
sie Prof. Skwarczynski, wonende Earls Court Square 21 te Londen S.W. 5,
voorzitter is.

Ik ben van mening, dat zowel het bestuur van het "Comité voor Katholieke
Poolse Studenten" als het bestuur van de St. Radboudstichting te Utrecht
voldoende waarborg opleveren, dat extremistische elementen zich niet via
de werkzaamheden van het Comité in Nederland kunnen vestigen.

DE COMMISSARIS VAN POLITIE,

(J. Th. Veltman)

Typ. : V.
Coll. :
Par. : m

Commissariaat van Politie
der Gemeente Renkum
te Oosterbeek

B

Volgno. OPGELEGD
8 AUG 1947
ADD/20.103

Oosterbeek, 7 Augustus 1947

Litt. INL-3

No. 2463/47

Bijlage(n)

V

GEHEIM.

BUREAU B	
Nummer:	
Datum:	8 AUG 1947

Ik heb de eer U te verzoeken mij met enige spoed te willen doen inlichten over:

1. De Christen Gemeenschap. Schijnt een beweging tot religieuze hernieuwing te zijn en draagt een anthropologisch karakter. Secretaresse dier Gemeenschap is mej. Bladergroen, wonende Essenlaan 44 te Rotterdam. *bedacht zijn anthrogroenprod*
2. Nederlands Bureau voor Buitenlandse Studentenbetrekkingen. Dit Bureau beoogt de uitwisseling van Nederlandse tegen buitenlandse studenten. Organisator Dhr. Viétor, Rapenburg 34, Leiden.
3. World Student Relief. Displaced Persons. Bestuur de Heer Smit en mej. Van Hilten, p/a N.B.B.S. Rapenburg 34 te Leiden.
4. Theologisch Gezelschap "Vinculum". Leider is Ds. van Woudenberg, Looyerstraat 1 te Utrecht.

De Commissaris van Politie,

J.H. de Groot
J.H. de Groot.

A a n

de Heer Hoofd van de
Centrale Veiligheidsdienst,
Javastraat 68,
's-Gravenhage.

Bijl. acco/19726

VERTROUWELIJK

Aard v. h. stuk Brief	Soort correspondentie Toegelaten post	(V/O/T) V	Lp/Exp Agt-nr.	CENSUUR- RAPPORT	Nr. 41859 Dd. 21 Juli 47
---------------------------------	---	---------------------	-------------------	-----------------------------	---

AFZENDER: E. Nijst Sloetstr. 3 Nijmegen ADRES: (Cq. plaats v. terpostbezorging)	GEADRESSEERDE: Herrn Feliks Wagner Studentenlager zur Hochordtcke 24 Kiel Britse Zone Duitsland	Datum (Cp. datum v. poststempel) 10 Juli 47 Taal Duits Vorige rapporten: Volgno.
---	---	--

Nadere behandeling van het stuk: Aangehouden / Voorl. aangehouden / Vrijgegeven Terug afzender / Bijgevoegd / Gefotografeerd	Instanties, aan welke dit rapport wordt gezonden: MP- KMP -MvBi -OKW - DRG	28 JULI 1947 ACD/19729
Vrijgegeven	0	

Kantoor/Groep Asd	Afd./Tafel 2	Censor 3303 4010	Controle 4002	Datum, waarop gecensureerd: 18 Juli 47	Medewerking aan:
-----------------------------	------------------------	--------------------------------	-------------------------	--	------------------

**ONDERWERP:
POLITIEK**

ACTIE VAN HET NEDERLANDSE COMITE VOOR KATHOLIEKE POOLSE STUDENTEN.

Afzender, die secretaresse is van het Comite voor Katholieke Poolse studenten, deelt geadresseerde mede, dat genoemd comite thans over voldoende fondsen beschikt, om ook hem naar Nijmegen uit te nodigen, vermoedelijk voor de duur van 5 jaar, tegelijk met nog 5 andere Polen. Zij geeft geadresseerde in overweging, om zo spoedig mogelijk alle formaliteiten te vervullen, ten einde naar Nederland te komen, om daar zijn studies aan te vangen, terwijl het bestuur van de Kath. Universiteit in Nijmegen voor hem reeds bij de Nederlandse autoriteiten een verblijfsvergunning heeft aangevraagd. Het comite zal eveneens voor zijn huisvesting zorg dragen.

KATHOLIEKE

BUREAU B	
Nummer:	
Datum:	29-7-47

Type:

N.B. Bovenstaande mededeeling werd verkregen uit particuliere correspondentie en de vertrouwelijke aard daarvan dient steeds in acht te worden genomen. In verband hiermede moet deze mededeeling slechts ter kennis worden gebracht van die officiele instanties, voor welke zij van belang kan worden geacht.

CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST

's-GRAVENHAGE,

3 Januari

194 7.

No. B. 3700.

SECRET.

0.451

Javastraat 68

Tel. } 111539

 } 112778

Bijlagen: con.

Dict.: H. Typ.: Drieb.

Uw schrijven No.

dd.

Onderwerp: Bijeenkomst Groninger Studenten
Commissie voor de Overzeesche Gebieds-
deelen.

Hierbij heb ik de eor V afschrift een te bieden van een verslag van een op 12 December 1946 te Groningen gehouden openbare bijeenkomst van de Groninger Commissie voor de Overzeesche Gebiedsdeelen, naar den inhoud waarvan ik nog verwijzen.

Aan :

- Den Heer H.C. van Politie te Amsterdam
- " " " " " " Rotterdam
- " " " " " " Den Haag
- " " " " " " Utrecht.

HET HOOFD VAN DEN CENTRALEN
VEILIGHEIDSDIENST
Wassenaarsdijk 1

CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST

GEHEIM.

's-GRAVENHAGE, 3 Januari

194 7.

No. B. 8700.
een

Bijlagen:

Dict.: H. Typ.: Disb.

Uw schrijven No.

dd.

Onderwerp: Bijeenkomst Groninger Studenten
Commissie voor de Overzeesche Gebieds-
deelen.

Hierbij heb ik de eer U afschrift aan te bieden van een verslag van een op 12 December 1946 te Groningen gehouden openbare bijeenkomst van de Groninger Commissie voor de Overzeesche Gebiedsdeelen, naar den inhoud waarvan ik moge verwijzen.

Aan :
Den Heer Hoofd v.d. Gen. Staf Afd. III B.
" " Comm. der Koningin in de Prov.
Groningen.

HET HOOFD VAN DEN CENTRALEN
VEILIGHEIDSDIENST,
Namens dezen,

GEHEIM.

VERSLAG VAN DE OP DONDERDAG 12 DECEMBER 1946, TE 7.30 UUR,
GEHOUDEN OPENBARE BIJEENKOMST DOOR DE GRONINGER STUDENTENCOM-
MISSIE VOOR DE OVERZEESCHE GEBIEDSDEELEN, IN HET GRANDTHEATER
TE GRONINGEN.

Aanwezig waren ongeveer 400 personen, meerendeels uit uiterst rechts georiënteerde kringen. Militairen in uniform waren niet aanwezig. Bij den ingang der zaal werd gecolporteed met het blad "TROUW".

Te circa kwart voor acht opende de voorzitter M. BOGAARDT de bijeenkomst.

Na een korte rede gaf hij het woord aan Dr. Willem Karel Hendrik FEUILLETEAU DE BRUYN, geboren te Palembang, wonende te 's-Gravenhage, Sperwerlaan 9.

Spreker wees allereerst op de groote beteekenis, van de Indonesische kwestie voor het Nederlandsche volk.

Hij zei, dat men moest afgaan op de regeeringsverklaring, indien men zich op de hoogte wilde stellen van het standpunt der Regeering ten aanzien van de overeenkomst van Linggadjati.

Hij kon in deze regeeringsverklaring geen vertrouwen hebben.

Uit een vergelijking, die hij gemaakt had met een aide-memoire, door de Nederlandsche Regeering aan Engeland toegezonden, was spreker gebleken, dat uit de Nederlandsche tekst een zeer belangrijke zinsnede was weggelaten, nl. de passage, waarin werd verklaard, dat de Indonesiers niet in staat zullen blijken, de orde en het gezag te handhaven.

Hij had inzage van de Engelsche tekst gekregen door bemiddeling van een kamerlid. Spreker ging voorts uitvoerig in, op de groote beteekenis welke Indonesie voor onze nationale economie heeft.

Hij ontkende, dat de Nederlanders de Indonesische bevolking hadden uitgebuit en hij sprak de meening uit, dat de voordelen, die Indie van het contact met Nederland heeft gehad, zeer groot zijn.

Sprekende over het optreden van de Engelschen in Indie constateerde Dr. Feuilletau de Bruyn, dat de Engelschen in 1 1/2 jaar meer kapot hadden gemaakt dan de Japanners in 3 1/2 jaar. Er was in Indie groote haat tegen de Engelschen ontstaan, die een verschrikkelijke chaos hadden achtergelaten. Spreker bestreed verder de bewering van Prof. LOGEMANN, dat Linggadjati een constitutie is. "Het is slechts een pacificatie en deze pacificatie is een welkome gelegenheid voor de Indonesische troepen om in onze stellingen te infiltreren", betoogde spreker. Hij noemde de Nederlandsch-Indonesische Unie dwaasheid en zei, dat het Nederlandsche Koninkrijk in twee stukken werd gescheurd.

Spreker releveerde voorts, dat Max van POL erg slim en handig denkt te zijn geweest, maar dat hij in den val is geloopt, die Lord KILLEARN voor hem had uitgezet.

Van Pol zou nl. gezegd hebben, dat de Nederlandsche militairen tot den aanval zouden overgaan, indien de Indonesiers hun verplichtingen niet zouden nakomen. De republiek zal dan echter den hulp der UNO inroepen.

Dr. VAN MOOK had den Indonesiers doen weten, dat zij niet zullen worden aangevallen, aangezien de Nederlanders niet tot den aanval in staat zouden zijn. Spreker stelde hier tegenover de rapporten der generaals, waaruit bleek, dat de Nederlanders in staat waren geheel Oost- en West-Java binnen zes weken schoon te vegen. Voorts besprak hij uitvoerig de samenstelling van commissie-generaal, waarbij hij tot de conclusie kwam, dat zij uitsluitend uit dillittanten bestond op het gebied van het staatsrecht. Hiervoor zouden "de jongens van de 7 December-divisie het gelag betalen".

Spreker verzekerde, dat SJAHRIR en SOEKARNO beide communisten zijn. Hij was van meening, "dat de arme Javaansche boer en de jongens van de 7-December divisie hiervan de dupe zullen worden". Er zijn Nederlandsche militairen, die zich momenteel als landverraders gevoelen, aangezien zij de Indonesische republiek op de been moesten helpen".

"Men heeft Prof. SCHERMERHORN gevraagd hoe het mogelijk is", beweerde spreker, "dat hij met officieren aan tafel wil zitten, die hun eed van trouw geschonden hebben. Prof. Schermerhorn zou hierop geantwoord hebben, dat een eed relatief is". Spreker betoogde voorts, dat de Commissie-Generaal zich schuldig heeft gemaakt, aan een misdrijf, waarop de Indische strafwet 12 jaar gevangenisstraf heeft gesteld. (het voeren van onderhandelingen met een Indisch volk, ten nadeele van den Staat)

Een commissie van juristen te 's-Gravenhage, onderzoekt op het oogenblik de mogelijkheid om de Commissie-Generaal voor den straf-rechter te brengen ". aldus Dr. Feuilletau de Bruyn.

Na de pauze werden lichtbeelden vertoond, waarna spreker nog eenige ingekomen vragen beantwoordde. Om ongeveer 22.15 sloot BOGAARDT de vergadering.

De bestuursleden van de Groninger Commissie voor de Overzeesche Gebiedsdeelen zijn :

Maarten BOGAARDT, geboren op 2 April 1922 te Batavia (N.I.) van beroep student, momenteel wonende Kijk in 't Jatstraat 51 a te Groningen voorzitter.

Tabé Ernst MEINDERSMA, geboren 28 Juni 1923 te Renkum, van beroep student, momenteel wonende Binnon Damsterdiep 2a te Groningen. secretaris.

Johanna Maria van WINTER, geboren 27 November 1927 te Amsterdam, van beroep studente, momenteel wonende Rode Weeshuisstraat 21 te Groningen penningmeesteresse.

Herman Adolf van GEUNS, geboren 25 Maart 1924 te Groningen, van beroep student, wonende Westerhaven 7 te Groningen, Commissaris.